

2024/1620

19.6.2024

REGULAMENTUL (UE) 2024/1620 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 31 mai 2024

de instituire a Autorității pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Experiența cu actualul cadru de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului (CSB/CFT), care se bazează în mare măsură pe punerea în aplicare la nivel național a măsurilor în materie de CSB/CFT, a evidențiat deficiențe nu numai în ceea ce privește funcționarea eficientă a acestui cadru al Uniunii, ci și în ceea ce privește integrarea recomandărilor internaționale. Deficiențele respective au condus la apariția unor noi obstacole în calea bunei funcționări a pieței interne, atât din cauza riscurilor din cadrul pieței interne, cât și din cauza amenințărilor externe cu care se confruntă aceasta.
- (2) Caracterul transfrontalier al criminalității și al produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni periclitează eforturile sistemului financiar al Uniunii legate de prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului. Este necesar ca aceste eforturi să fie intensificate la nivelul Uniunii prin crearea unei autorități care să contribuie la punerea în aplicare a normelor armonizate în acest domeniu. În plus, o astfel de autoritate ar trebui să urmărească o abordare armonizată pentru a consolida cadrul de prevenire a CSB/CFT existent în Uniune și, în special, supravegherea și cooperarea în materie de CSB/CFT între unitățile de informații financiare (FIU). Această abordare urmărește să reducă divergențele dintre legislațiile și practicile de supraveghere naționale și să introducă structuri care să favorizeze în mod ferm buna funcționare a pieței interne și, prin urmare, ar trebui să se bazeze pe articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).
- (3) Prin urmare, ar trebui să fie instituită o autoritate a Uniunii pentru combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului (denumită în continuare „Autoritatea”). Crearea autorității este esențială pentru a asigura supravegherea eficientă și adecvată a entităților obligate care prezintă un risc ridicat în ceea ce privește spălarea banilor/finanțarea terorismului (SB/FT), consolidând abordările comune în materie de supraveghere pentru toate celelalte entități obligate și facilitând analizele comune și cooperarea dintre FIU.
- (4) Prezentul regulament face parte dintr-un pachet cuprinzător care urmărește să consolideze cadrul CSB/CFT al Uniunii. Împreună, prezentul regulament, Regulamentul (UE) 2023/1113 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, Regulamentul (UE) 2024/1624 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ și Directiva

⁽¹⁾ JO C 152, 6.4.2022, p. 89.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 24 aprilie 2024 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 30 mai 2024.

⁽³⁾ Regulamentul (UE) 2023/1113 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2023 privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri și de anumite criptoactive și de modificare a Directivei (UE) 2015/849 (JO L 150, 9.6.2023, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) 2024/1624 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2024 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului (JO L, 2024/1624, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj>).

(UE) 2024/1640 a Parlamentului European și a Consiliului ^(*) vor forma cadrul juridic care reglementează cerințele în materie de CSB/CFT care trebuie îndeplinite de entitățile obligate și care stă la baza cadrului instituțional al Uniunii în materie de CSB/CFT.

- (5) Pentru ca supravegherea în materie de CSB/CFT să atingă un nivel eficient și uniform în întreaga Uniune, este necesar să se confere Autorității următoarele competențe: supravegherea directă a unui anumit număr de entități obligate selectate din sectorul financiar, inclusiv dintre prestatorii de servicii de criptoactive; monitorizarea, analiza și schimbul de informații privind riscurile de SB/FT care afectează piața internă; coordonarea și supervizarea supraveghetorilor CSB/CFT din sectorul financiar; coordonarea și supervizarea supraveghetorilor CSB/CFT din sectorul nefinanciar, inclusiv a organismelor de autoreglementare; și coordonarea și sprijinirea FIU.
- (6) Combinarea competențelor de supraveghere directă și indirectă în ceea ce privește entitățile obligate și, de asemenea, punerea la dispoziție a unui mecanism de sprijin și de coordonare în domeniul CSB/CFT pentru FIU reprezintă cel mai adecvat mijloc de a realiza supravegherea și cooperarea între FIU la nivelul Uniunii. Prin urmare, este necesar ca autoritatea să combine independența și un nivel ridicat de expertiză tehnică și să fie instituită în conformitate cu Declarația comună și cu Abordarea comună a Parlamentului European, a Consiliului Uniunii Europene și a Comisiei Europene din 19 iulie 2012 privind agențiile descentralizate.
- (7) Dispozițiile referitoare la sediul Autorității ar trebui să fie prevăzute într-un acord privind sediul încheiat între Autoritate și statul membru unde se află sediul acesteia. Acordul privind sediul ar trebui să precizeze condițiile de stabilire a sediului și avantajele oferite de statul membru respectiv Autorității și personalului acesteia. Acordul privind sediul ar trebui să fie încheiat în timp util, înainte ca Autoritatea să își înceapă activitatea.
- (8) La alegerea sediului Autorității, Parlamentul European și Consiliul trebuie să se asigure că, dată fiind natura Autorității, amplasamentul îi permite să își îndeplinească pe deplin sarcinile și competențele; să recruteze personal înalt calificat și specializat; să ofere posibilități de formare adecvate pentru activitățile legate de CSB/CFT; și, dacă este cazul, să coopereze îndeaproape cu instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii; de asemenea, pentru a evita riscurile reputaționale, Parlamentul European și Consiliul trebuie să ia în considerare, pe baza unor informații publice, relevante și comparabile, cum ar fi rapoartele Grupului de Acțiune Financiară Internațională (GAFI), modul în care riscurile de SB/FT sunt combătute în mod adecvat în statul membru în care urmează să fie situat sediul. În plus, Parlamentul European și Consiliul ar trebui să ia în considerare următoarele criterii pentru alegerea sediului Autorității: garanția că Autoritatea poate fi înființată la fața locului la data intrării în vigoare a prezentului regulament; accesibilitatea amplasamentului; existența unei infrastructuri educaționale adecvate pentru copiii membrilor personalului; accesul adecvat la piața forței de muncă, securitate socială și asistență medicală, atât pentru copii, cât și pentru soții/soțiile membrilor personalului; și echilibrul geografic. Ținând seama de aceste criterii, Autoritatea ar trebui să aibă sediul la Frankfurt pe Main, în Germania.
- (9) Competențele Autorității urmăresc să îi permită acesteia să îmbunătățească supravegherea în materie de CSB/CFT în Uniune în diverse moduri. În ceea ce privește entitățile obligate selectate, Autoritatea ar trebui să asigure respectarea la nivel de grup a cerințelor prevăzute în cadrul CSB/CFT și în orice alte acte juridice cu caracter obligatoriu ale Uniunii care impun instituțiilor financiare obligații în materie de CSB/CFT. În ceea ce privește supraveghetorii financiari, Autoritatea ar trebui în special să efectueze evaluări periodice pentru a se asigura că toți supraveghetorii financiari își îndeplinesc atribuțiile în mod adecvat. Acesta ar trebui, de asemenea, să investigheze deficiențele sistematice ale supravegherii care rezultă din încălcări sau din neaplicarea sau aplicarea incorectă a dreptului Uniunii. În ceea ce privește supraveghetorii nefinanciari, inclusiv organismele de autoreglementare, după caz, Autoritatea ar trebui să coordoneze evaluările *inter pares* ale standardelor și practicilor de supraveghere și să solicite supraveghetorilor nefinanciari să garanteze respectarea cerințelor în materie de CSB/CFT în domeniul lor de competență. Autoritatea ar trebui să fie în măsură să acționeze în cazurile de posibilă încălcare sau de neaplicare a dreptului Uniunii de către supraveghetorii nefinanciari și, dacă aceste încălcări nu sunt remediate în conformitate cu recomandările Autorității, aceasta ar trebui să adreseze avertismente contrapărților afectate ale supraveghetorilor

(*) Directiva (UE) 2024/1640 a Parlamentului European și a Consiliului din 31 mai 2024 privind mecanismele care trebuie instituite de statele membre pentru prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 și de modificare și de abrogare a Directivei (UE) 2015/849 (JO L, 2024/1640, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj>).

nefinanciar. Autoritatea ar trebui să faciliteze funcționarea colegiilor de supraveghere CSB/CFT atât în sectorul financiar, cât și în cel nefinanciar. În general, Autoritatea ar trebui să contribuie la convergența practicilor de supraveghere și la promovarea unor standarde înalte de supraveghere. În plus, Autoritatea ar trebui să coordoneze și să sprijine efectuarea de analize comune de către FIU sau să solicite lansarea unor analize comune și ar trebui să pună la dispoziția FIU servicii informatice și de inteligență artificială pentru a-și consolida capacitățile de analiză a datelor, precum și instrumente pentru schimbul securizat de informații, inclusiv prin găzduirea FIU.net, sistemul informatic specific care permite FIU să coopereze și să facă schimb de informații între ele și, după caz, cu omologii lor din țări terțe și cu părți terțe.

- (10) Pentru a consolida normele privind CSB/CFT la nivelul Uniunii, pentru a spori claritatea normelor respective, asigurând în același timp coerența cu standardele internaționale și cu alte acte legislative, precum și pentru a spori eficiența punerii în aplicare a măsurilor în materie de CSB/CFT, inclusiv în sectorul nefinanciar, este necesar să se stabilească rolul de coordonare al Autorității la nivelul Uniunii în ceea ce privește entitățile obligate atât din sectorul financiar, cât și din cel nefinanciar, cu scopul de a sprijini autoritățile naționale de supraveghere și de a promova convergența în materie de supraveghere. În consecință, Autoritatea ar trebui să fie mandatată să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare și proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare și să adopte orientări, recomandări și avize pentru a se asigura că, în cazul în care supravegherea rămâne la nivel național, se aplică aceleași practici și standarde de supraveghere, în principiu, tuturor entităților comparabile. În plus, Autoritatea ar trebui să aibă sarcina de a monitoriza și de a măsura gradul de convergență și aplicarea consecventă a cerințelor legale și a standardelor înalte de supraveghere de către autoritățile de supraveghere și entitățile obligate. Autorității ar trebui să i se încredințeze, datorită expertizei sale de înaltă specializare, elaborarea unei metodologii de supraveghere, în conformitate cu o abordare bazată pe riscuri. Anumite aspecte ale metodologiei, care pot include criteriile de referință cantitative armonizate, cum ar fi abordările privind clasificarea profilului de risc al entităților obligate, inclusiv profilurile lor de risc inerent și rezidual, ar trebui să fie detaliate în măsuri de reglementare obligatorii direct aplicabile – standarde tehnice de reglementare sau de punere în aplicare –ținând seama de riscurile de SB/FT din cadrul supravegherii prudențiale, pentru a asigura o interacțiune eficace între supravegherea în materie de CSB/CFT și supravegherea prudențială. Alte aspecte ale metodologiei, care necesită o marjă de apreciere mai largă în materie de supraveghere, cum ar fi abordările privind evaluarea controalelor interne ale entităților obligate, ar trebui să facă obiectul orientărilor, recomandărilor și avizelor fără caracter obligatoriu ale Autorității. Metodologia armonizată de supraveghere ar trebui să țină seama în mod corespunzător de metodologiile de supraveghere existente referitoare la alte aspecte ale supravegherii entităților obligate din sectorul financiar și, după caz, să valorifice aceste metodologii, în special în cazul în care există o interacțiune între supravegherea în materie de CSB/CFT și supravegherea prudențială. În mod specific, metodologia de supraveghere care urmează să fie elaborată de Autoritate ar trebui să completeze ghidurile și alte instrumente elaborate de Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană) (ABE), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁶⁾, detaliind abordările autorităților de supraveghere prudențială în ceea ce privește luarea în considerare a riscurilor de SB/FT în cadrul supravegherii prudențiale, pentru a asigura o interacțiune eficace între supravegherea în materie de CSB/CFT și supravegherea prudențială. O metodologie de supraveghere armonizată ar permite, de asemenea, dezvoltarea unor instrumente comune de supraveghere pentru interacțiunile cu entitățile obligate și cererile de date din partea acestora în întregul sistem de supraveghere. Autoritatea ar trebui să fie în măsură să coordoneze dezvoltarea acestor instrumente sub forma unor chestionare structurate, online sau offline, și integrate într-o platformă unică de interacțiune cu entitățile obligate și între autoritățile de supraveghere din cadrul sistemului. O astfel de platformă ar facilita nu numai procesele de supraveghere și abordările armonizate în materie de supraveghere, ci ar evita și duplicarea cerințelor de raportare și impunerea unei sarcini excesive entităților obligate aflate sub supraveghere, fie la nivelul Uniunii, fie la nivel național.

- (11) Extinderea infrafracțiunilor premisă de spălare a banilor pentru a include nepunerea în aplicare și eludarea sancțiunilor financiare specifice necesită o mai bună înțelegere a amenințărilor și a vulnerabilităților din acest domeniu la nivelul entităților obligate, al autorităților de supraveghere și al Uniunii. În îndeplinirea sarcinilor sale de supraveghere legate de entitățile obligate selectate, Autoritatea ar trebui, prin urmare, să se asigure că entitățile respective dispun de sisteme adecvate pentru a pune în aplicare cerințele legate de sancțiunile financiare specifice. În mod similar, având în vedere rolul său central în asigurarea unui sistem eficace de supraveghere în întreaga piață internă, Autoritatea ar trebui să sprijine convergența în materie de supraveghere în acest domeniu pentru a asigura o supraveghere adecvată a respectării de către instituțiile de credit și instituțiile financiare a cerințelor legate de punerea în aplicare a sancțiunilor financiare specifice. Informațiile colectate în urma îndeplinirii sarcinilor de supraveghere și de

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

convergență ale Autorității constituie o resursă pentru înțelegerea de către Uniune a riscurilor legate de nepunerea în aplicare și eludarea sancțiunilor financiare specifice și pot contribui la identificarea unor măsuri de atenuare eficiente. În acest scop, Autoritatea ar trebui să contribuie cu experiența și cunoștințele sale la elaborarea unei evaluări a riscurilor la nivelul Uniunii în ceea ce privește nepunerea în aplicare și eludarea sancțiunilor financiare specifice.

- (12) Autorității ar trebui să i se încredințeze elaborarea de proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a completa cadrul de reglementare armonizat stabilit în Regulamentul (UE) 2023/1113, în Regulamentul (UE) 2024/1624 și în Directiva (UE) 2024/1640. Comisia ar trebui să fie împuternicită să aprobe proiectele de standarde tehnice de reglementare prin intermediul actelor delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE, pentru ca acestea să producă efecte juridice obligatorii.
- (13) Autorității ar trebui să i se încredințeze elaborarea de proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament. Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte standarde tehnice de punere în aplicare prin intermediul actelor de punere în aplicare, în conformitate cu articolul 291 din TFUE.
- (14) Proiecte de standarde tehnice de reglementare și proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare ar trebui să facă obiectul unor modificări doar în situații foarte limitate și extraordinare, deoarece Autoritatea este actorul care se află în cea mai strânsă legătură cu cadrul CSB/CFT și care cunoaște cel mai bine acest cadru. Pentru a asigura un proces rapid și fără dificultăți de adoptare a respectivelor standarde, decizia Comisiei de a aproba proiectele de standarde tehnice de reglementare și proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare ar trebui să fie luată într-un anumit termen.
- (15) În procesul de elaborare a proiectelor de standarde tehnice de reglementare și a proiectelor de standarde tehnice de punere în aplicare și a orientărilor și recomandărilor adresate entităților obligate, autorităților de supraveghere sau FIU, Autoritatea ar trebui, de regulă, să organizeze consultări publice deschise, cu excepția cazului în care respectivele consultări și analize sunt puternic disproporționate față de domeniul de aplicare și de impactul măsurilor în cauză sau de caracterul deosebit de urgent al situației. Ar trebui organizate consultări publice pentru a analiza costurile și beneficiile potențiale ale noilor măsuri și cerințele pe care le introduc, precum și pentru a se asigura că toate părțile interesate, inclusiv alte organe ale Uniunii al căror domeniu de competență ar putea fi vizat, au avut posibilitatea de a-și aduce contribuția și de a consilia. Întrucât rolul societății civile, inclusiv al mediului academic, al jurnaliștilor de investigație și al organizațiilor neguvernamentale, s-a dovedit esențial de-a lungul anilor în identificarea modelelor infracționale și a modului în care cadrul Uniunii privind CSB/CFT poate fi consolidat pentru a preveni utilizarea abuzivă a pieței interne în scopuri infracționale, Autoritatea ar trebui să acorde o atenție deosebită contribuțiilor societății civile. Ea ar trebui să se asigure că societatea civilă este implicată în mod adecvat pe parcursul procesului de elaborare a politicilor și că acestea i se solicită constant opinia.
- (16) Întrucât nu există mecanisme suficiente de eficace pentru a gestiona incidentele legate de CSB/CFT care implică aspecte transfrontaliere, este necesar să se instituie un sistem integrat de supraveghere CSB/CFT la nivelul Uniunii, care să asigure aplicarea consecventă și de înaltă calitate a metodologiei de supraveghere CSB/CFT și să promoveze cooperarea eficientă între toate autoritățile competente relevante. Din aceste motive, Autoritatea și autoritățile naționale de supraveghere CSB/CFT ar trebui să constituie împreună un sistem de supraveghere CSB/CFT. Sistemul de supraveghere CSB/CFT ar trebui să se bazeze pe încredere reciprocă și pe cooperarea cu bună credință, inclusiv pe schimburi de informații și date legate de supraveghere, pentru a permite Autorității și autorităților de supraveghere să își îndeplinească sarcinile în mod eficace. Sistemul de supraveghere CSB/CFT ar fi în beneficiul autorităților de supraveghere atunci când se confruntă cu provocări specifice, de exemplu în ceea ce privește un risc sporit de SB/FT sau din cauza lipsei de resurse, întrucât, în cadrul sistemului respectiv, asistența reciprocă ar trebui să fie disponibilă la cerere. Asistența reciprocă ar putea implica, de asemenea, schimburi și detașări de personal, activități de formare și schimburi de bune practici. În plus, Comisia ar putea oferi sprijin tehnic statelor membre în temeiul Regulamentului (UE) 2021/240 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁷⁾ în vederea promovării reformelor care vizează consolidarea luptei împotriva spălării banilor.
- (17) Având în vedere rolul important al analizelor tematice pentru supravegherea în materie de CSB/CFT în întreaga Uniune, întrucât acestea permit identificarea și compararea nivelului de expunere la riscuri în ceea ce privește entitățile obligate aflate sub supraveghere și având în vedere că, în prezent, supraveghetorii din diferite state membre

(7) Regulamentul (UE) 2021/240 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 februarie 2021 de instituire a unui Instrument de sprijin tehnic (JO L 57, 18.2.2021, p. 1).

nu beneficiază de aceste analize, este necesar ca Autoritatea să identifice analizele tematice naționale care au un domeniu de aplicare și un calendar similare și să asigure coordonarea acestora la nivelul Uniunii. Pentru a evita situațiile în care există riscul de apariție a unor conflicte în comunicarea cu entitățile supravegheate, rolul de coordonare al Autorității ar trebui să se limiteze la interacțiunea cu autoritățile de supraveghere relevante și nu ar trebui să includă nicio interacțiune directă cu entitățile obligate neselectate. Din același motiv, Autoritatea ar trebui să analizeze posibilitatea alinierii sau a sincronizării calendarului analizelor tematice naționale și a facilitării oricărui activități pe care autoritățile de supraveghere relevante ar putea dori să le desfășoare în comun sau în alt mod.

- (18) Utilizarea eficientă a datelor permite să se îmbunătățească monitorizarea entităților obligate și nivelul de conformitate al acestora. Prin urmare, atât supravegherea directă, cât și cea indirectă de către Autoritate și autoritățile de supraveghere a tuturor entităților obligate din cadrul sistemului de supraveghere CSB/CFT ar trebui să se bazeze pe accesul rapid la datele și informațiile relevante referitoare la entitățile obligate și la acțiunile și măsurile de supraveghere luate cu privire la acestea, sub rezerva unor perioade de păstrare limitate, în conformitate cu cadrul aplicabil privind protecția datelor. În acest scop și ținând seama de caracterul confidențial și sensibil al informațiilor, Autoritatea ar trebui să creeze o bază de date centrală CSB/CFT cu informații colectate de la toate autoritățile de supraveghere și ar trebui să pună aceste informații la dispoziția oricărei autorități de supraveghere și autorități fără mandat CSB/CFT din cadrul sistemului, atunci când este necesar, în mod confidențial și pe baza necesității de a cunoaște. Datele colectate ar trebui să acopere și aspectele relevante ale procedurilor de retragere a autorizației și evaluările privind adecvarea acționarilor sau membrilor organului de conducere al entităților obligate individuale, deoarece acest lucru le-ar permite autorităților de supraveghere și autorităților fără mandat CSB/CFT să ia în considerare în mod corespunzător posibilele deficiențe ale anumitor entități și persoane care s-ar fi putut materializa în alte state membre. Baza de date ar trebui să includă, de asemenea, informații statistice privind autoritățile de supraveghere și FIU. Toate datele colectate și informațiile ar permite supervizarea eficace de către Autoritate a funcționării corespunzătoare și a eficacității sistemului de supraveghere CSB/CFT. Informațiile din baza de date ar permite Autorității să reacționeze în timp util la potențialele deficiențe și cazuri de neconformitate legate de entitățile obligate neselectate. Pentru a se asigura că baza de date conține toate informațiile relevante disponibile în cadrul sistemului de supraveghere CSB/CFT, autoritățile de supraveghere ar trebui să aibă posibilitatea de a transmite alte categorii de date în plus față de cele prevăzute în mod direct de prezentul regulament. În aceeași ordine de idei, Autoritatea, care gestionează baza de date și analizează datele transmise, ar fi totodată cea mai în măsură să identifice ce puncte sau categorii de date suplimentare ar putea fi solicitate autorităților de supraveghere pentru a spori eficacitatea bazei de date. Pentru a contribui la compilarea, stocarea și utilizarea unui set de date coerent și structurat, este necesar să se precizeze mai în detaliu formatul, procedurile, termenii și alte detalii privind domeniul de aplicare și natura datelor care urmează să fie transmise către baza de date. În acest scop, Autoritatea ar trebui să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare și să le transmită Comisiei. Specificațiile prevăzute în standardele tehnice de reglementare ar stabili nivelul corespunzător de detaliu pentru anumite categorii de informații care se preconizează că vor fi transmise în ceea ce privește diferitele tipuri de activități de supraveghere sau categorii de entități obligate. Datele colectate cu privire la entitățile obligate din sectorul nefinanciar ar trebui să țină seama de principiul proporționalității și de mandatul Autorității în sectorul nefinanciar. În plus, având în vedere că Autoritatea ar introduce pentru prima dată o supraveghere la nivelul Uniunii în sectorul nefinanciar și că Directiva (UE) 2024/1640 necesită ajustări ale cadrului instituțional național de supraveghere care trebuie transpus, este necesar să se prevadă o perioadă suficientă pentru a pregăti integrarea în baza de date a informațiilor furnizate de autoritățile de supraveghere din sectorul nefinanciar. Concret, datele din sectorul nefinanciar ar trebui să fie transmise către baza de date în termen de patru ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, adică la un an după data-limită de transpunere a Directivei (UE) 2024/1640. Cu toate acestea, autoritățile de supraveghere din sectorul nefinanciar ar trebui să poată transmite datele respective în mod voluntar înainte de data respectivă. Datele cu caracter personal prelucrate în contextul bazei de date ar trebui să fie păstrate pentru o perioadă maximă de 10 ani de la data colectării lor de către Autoritate. Această durată de păstrare este strict necesară și proporțională în scopul activităților de supraveghere desfășurate de Autoritate și de autoritățile de supraveghere. Durata perioadei de păstrare a datelor garantează și faptul că Autoritatea și autoritățile de supraveghere păstrează accesul la informațiile necesare privind evaluarea riscurilor, activitățile comerciale, controalele entităților obligate individuale și încălcările comise de acestea pentru a-și îndeplini sarcinile, ceea ce presupune ca ele să aibă acces la informațiile legate de cazuri pe o perioadă mai lungă de timp. O astfel de durată de păstrare este în special necesară, deoarece autoritățile de supraveghere ar trebui să ia în considerare, printre alți factori, gravitatea, durata și caracterul repetitiv al încălcării pentru a stabili nivelul sancțiunilor sau al măsurilor care urmează să fie aplicate, ceea ce conduce la necesitatea de a analiza informațiile legate de cazuri pe o perioadă de referință mai lungă. În mod similar, o astfel de durată de păstrare a datelor este necesară și în ceea ce privește informațiile care rezultă din evaluările îndeplinirii criteriilor privind adecvarea acționarilor sau ale membrilor organului de conducere, pentru a se asigura că autoritățile de supraveghere dispun de suficiente informații pentru a evalua dacă au o bună reputație, dacă acționează cu onestitate și integritate și dacă dețin cunoștințele și expertiza necesare pentru a-și îndeplini funcțiile, precum și pentru a asigura

monitorizarea continuă a condițiilor respective, astfel cum se prevede în Directiva (UE) 2024/1640. Datele cu caracter personal ar trebui să fie șterse dacă păstrarea lor nu mai este necesară. Având în vedere scopul bazei de date și utilizarea informațiilor conținute în aceasta de către diferiții participanți la sistemul de supraveghere CSB/CFT, aceasta nu ar trebui să conțină date care fac obiectul secretului profesional.

- (19) Pentru a asigura o protecție mai eficace și mai puțin fragmentată a cadrului financiar al Uniunii, un număr limitat de entități obligate cu cel mai ridicat grad de risc ar trebui să fie supravegheate direct de către Autoritate. Întrucât riscurile de SB/FT nu sunt proporționale cu dimensiunea entităților supravegheate, ar trebui aplicate alte criterii pentru a identifica entitățile cu cel mai ridicat grad de risc. În special, ar trebui luate în considerare două categorii: instituții de credit și financiare transfrontaliere cu grad ridicat de risc și instituții care desfășoară activități într-un număr semnificativ de state membre, selectate periodic; și, în cazuri excepționale, orice entitate ale cărei încălcări semnificative ale cerințelor aplicabile nu sunt abordate în mod suficient sau în timp util de supraveghetorul național. În astfel de cazuri excepționale, Autoritatea sau supraveghetorii financiari ar trebui să poată solicita un transfer de supraveghere de la nivel național la nivelul Uniunii, justificând în mod corespunzător această solicitare. Dacă astfel de cereri de transfer sunt prezentate de Autoritate, ele ar trebui să fie examinate de Comisie și fie aprobate, fie respinse printr-o decizie oficială, ținând seama de justificarea prezentată. Dacă astfel de cereri de transfer sunt transmise Autorității de către supraveghetorii financiari și implică delegarea voluntară de sarcini și competențe, Autoritatea ar trebui să decidă în ce măsură transferul este necesar și să își asume supravegherea directă a entității obligate sau a grupului obligat în cauză dacă constată că interesele Uniunii și integritatea sistemului CSB/CFT impun acest lucru. Toate entitățile în privința cărora Autoritatea ar exercita competențe de supraveghere directă se încadrează în categoria „entităților obligate selectate”.
- (20) Prima categorie de instituții de credit și instituții financiare, sau grupuri de instituții de credit și instituții financiare, ar trebui evaluată o dată la trei ani, pe baza unei combinații de criterii obiective legate de prezența și activitatea lor transfrontalieră și de criterii legate de profilul lor de risc de SB/FT. Numai instituțiile de credit sau instituțiile financiare sau grupurile de instituții de credit sau instituții financiare care sunt prezente într-un număr semnificativ de state membre, indiferent dacă își desfășoară activitatea prin intermediul unor sedii sau al libertății de a presta servicii în statele membre, și pentru care supravegherea la nivelul Uniunii ar fi, prin urmare, mai adecvată, ar trebui să fie incluse în procesul de selecție.
- (21) Evaluarea periodică a profilului de risc al instituțiilor de credit și al instituțiilor financiare în scopul selecției pentru supravegherea directă ar trebui să se bazeze pe datele care urmează să fie furnizate de supraveghetorii financiari sau, în cazul entităților obligate deja selectate, de către Autoritate. În plus, Autoritatea ar trebui să asigure aplicarea armonizată a metodologiei de către supraveghetorii financiari și să coordoneze evaluarea profilului de risc al entităților la nivelul întregului grup. Rolurile Autorității și supraveghetorilor financiari în procesul de evaluare ar trebui să fie precizate într-un standard tehnic de punere în aplicare. Autoritatea ar trebui să asigure alinierea, după caz, între metodologia de evaluare a profilului de risc în scopul selecției prevăzute în prezentul regulament și metodologia de armonizare a evaluării profilurilor de risc inerent și rezidual ale entităților obligate la nivel național, care urmează să fie elaborată în cadrul standardelor tehnice de reglementare adoptate în conformitate cu articolul 40 alineatul (2) din Directiva (UE) 2024/1640.
- (22) Având în vedere marea diversitate a abordărilor adoptate de autoritățile naționale pentru a evalua profilul de risc rezidual al entităților obligate, procesul de elaborare a reglementărilor legate de o metodologie armonizată îmbunătățită și detaliată care să permită evaluarea riscului rezidual cu rezultate comparabile evoluează și ar trebui să înceapă cât mai curând posibil, pe baza activității desfășurate de ABE. Prin urmare, metodologia de clasificare a riscului rezidual care urmează să fie adoptată pentru prima identificare a entităților obligate selectate ar trebui să fie simplificată și ar trebui să armonizeze diferitele abordări aplicate la nivel național. Autoritatea ar trebui să își revizuiască metodologia o dată la trei ani, ținând seama de evoluția cunoștințelor în domeniu.
- (23) Criteriul de selecție final ar trebui să garanteze condiții de concurență echitabile între entitățile obligate supravegheate direct și, în acest scop, Autoritatea sau autoritățile de supraveghere nu ar trebui să dispună de putere de apreciere în ceea ce privește decizia referitoare la lista entităților obligate care trebuie să facă obiectul supravegherii directe. Prin urmare, în cazul în care o anumită entitate obligată evaluată desfășoară activități transfrontaliere și se încadrează în categoria cu grad ridicat de risc în conformitate cu metodologia armonizată, entitatea respectivă ar trebui să fie considerată o entitate obligată selectată.
- (24) Pentru a oferi transparență și claritate instituțiilor relevante, Autoritatea ar trebui să publice o listă a entităților obligate selectate în termen de șase luni de la începerea unei perioade de selecție, după ce a verificat că informațiile furnizate de supraveghetorii financiari corespund criteriilor privind activitățile transfrontaliere și metodologiei referitoare la profilul de risc. Prin urmare, este important ca, la începutul fiecărei perioade de selecție, supraveghetorii financiari relevanți și, dacă este necesar, entitățile obligate înseși să furnizeze Autorității informații statistice actualizate pentru a stabili lista instituțiilor financiare eligibile pentru evaluare în conformitate cu criteriile de includere în evaluare legate de operațiunile transfrontaliere ale acestora. În acest context, supraveghetorii

financiar ar trebui să informeze Autoritatea cu privire la profilul de risc în care se încadrează o instituție financiară în jurisdicțiile lor, în conformitate cu metodologia prevăzută în standardele tehnice de reglementare. Autoritatea ar trebui să înceapă apoi supravegherea directă a entităților obligate selectate la șase luni de la publicarea listei. Acest interval de timp este necesar pentru a pregăti în mod corespunzător transferul atribuțiilor de supraveghere de la nivel național la nivelul Uniunii, inclusiv formarea unei echipe comune de supraveghere, precum și adoptarea oricăror acorduri de lucru relevante cu supraveghetorii financiar relevanți.

- (25) Pentru a asigura securitatea juridică și condiții de concurență echitabile între entitățile obligate selectate, orice entitate obligată selectată ar trebui să rămână sub supravegherea directă a Autorității timp de cel puțin trei ani, chiar dacă, din momentul selectării și în cursul celor trei ani, entitatea obligată selectată nu mai îndeplinește niciunul dintre criteriile privind activitatea transfrontalieră sau riscul din cauza, de exemplu, a unei posibile încetări, consolidări, extinderi sau realocări a activităților efectuate prin intermediul unor sedii sau în temeiul libertății de a presta servicii. Autoritatea ar trebui, de asemenea, să se asigure că entităților obligate selectate și autorităților lor de supraveghere li se aloacă suficient timp pentru pregătirea transferului supravegherii de la nivel național la nivelul Uniunii. Prin urmare, fiecare selecție ulterioară ar trebui să înceapă cu 12 luni înainte de expirarea perioadei de trei ani de supraveghere a entităților obligate selectate anterior.
- (26) Autoritatea ar trebui să supravegheze entitățile obligate din sectorul financiar care au un profil de risc ridicat, dacă aceste entități își desfășoară activitatea în cel puțin șase state membre, fie prin intermediul unor sedii, fie în temeiul libertății de a presta servicii în cadrul Uniunii. În aceste cazuri, supravegherea la nivelul Uniunii de către Autoritate ar aduce o valoare adăugată semnificativă în comparație cu supravegherea fragmentată între statul membru de origine și statul membru gazdă, eliminând necesitatea ca autoritățile naționale de supraveghere din statul membru de origine și din statul membru gazdă să coordoneze și să alinieze măsurile luate în ceea ce privește diferitele părți ale aceluiași grup. Pentru a asigura supravegherea omogenă a grupurilor și o analiză mai detaliată a riscului entităților transfrontaliere evaluate, evaluarea riscului de spălare de bani sau de finanțare a terorismului al entităților obligate care fac parte dintr-un grup ar trebui efectuată întotdeauna la nivelul grupului, astfel încât să fie luat în considerare un punctaj de risc unic la nivel de grup în scopul selecției. În acest caz, întregul grup ar trebui să fie considerat ca fiind entitatea obligată selectată. Deși numărul exact al entităților care ar putea îndeplini criteriile pentru supravegherea directă, legate de risc și de activitățile transfrontaliere, variază și depinde de modelul lor de afaceri și de profilul lor de risc în privința spălării banilor de la momentul evaluării, este necesar să se asigure o repartizare optimă, progresivă și dinamică a competențelor între autoritățile din partea Uniunii și autoritățile naționale în prima etapă a existenței Autorității. Pentru a asigura supravegherea la nivelul Uniunii a unui număr suficient și a unei game adecvate de tipuri de grupuri și entități cu risc ridicat, Autoritatea ar trebui să dispună de resurse suficiente pentru a supraveghea simultan până la 40 de grupuri și entități, cel puțin în timpul primului proces de selecție. Dacă, pe baza profilului lor de risc ridicat, s-ar califica pentru supraveghere directă mai mult de 40 de entități, Autoritatea ar trebui să selecteze dintre ele pe cele 40 de entități care își desfășoară activitatea fie prin intermediul unor sedii, fie în temeiul libertății de a presta servicii, în cel mai mare număr de state membre. Dacă acest criteriu nu este suficient pentru a selecta 40 de entități, în special atunci când mai multe entități obligate își desfășoară activitatea în același număr de state membre – de exemplu, entitățile cu numărul 39, 40 și 41 își desfășoară, toate, activitatea în același număr de state membre –, Autoritatea ar trebui să fie în măsură să facă o diferențiere între acestea și să le selecteze pe cele cu cel mai mare volum al tranzacțiilor cu țări terțe în raport cu volumul total al tranzacțiilor lor. În procesele de selecție ulterioare și pe baza experienței în materie de supraveghere dobândite în timpul primului proces de selecție, ar fi benefic ca numărul de entități aflate sub supravegherea Autorității să crească, de asemenea, ca aceasta să asigure acoperirea completă a pieței interne pe care o supraveghează. În acest scop, dacă peste 40 de entități s-ar califica pentru supraveghere directă pe baza profilului lor de risc ridicat, Autoritatea ar trebui să fie în măsură, în consultare cu autoritățile de supraveghere, să convină să supravegheze un număr specific diferit de entități sau grupuri mai mare de 40. Atunci când decide cu privire la acest număr specific, Autoritatea ar trebui să țină seama de resursele proprii în ceea ce privește capacitatea sa de a aloca sau de a angaja suplimentar numărul necesar de membri ai personalului de supraveghere și de sprijin și ar trebui să se asigure că majorarea resurselor financiare și umane este fezabilă. În același timp, acoperirea completă a pieței interne ar putea fi asigurată prin supravegherea a cel puțin unei entități pentru fiecare stat membru. În statele membre în care nu sunt identificate entități în urma procesului de selecție obișnuit, ar trebui să se aplice metodologia de risc concepută pentru procesul de selecție, inclusiv criteriile de alegere între mai multe entități cu un profil de risc ridicat, pentru a selecta o entitate.
- (27) Actorii relevanți implicați în aplicarea cadrului CSB/CFT ar trebui să coopereze între ei în conformitate cu obligația de cooperare loială consacrată în tratate. Pentru a se asigura că sistemul de supraveghere CSB/CFT compus din Autoritate și autoritățile de supraveghere funcționează ca un mecanism integrat și că riscurile specifice fiecărei jurisdicții și expertiza locală în materie de supraveghere sunt luate în considerare în mod corespunzător și că expertiza respectivă este bine utilizată, supravegherea directă a entităților obligate selectate ar trebui să se efectueze prin intermediul unor echipe comune de supraveghere și, după caz, al unor echipe specializate de verificare la fața locului. Aceste echipe ar trebui să fie conduse de un membru al personalului Autorității, care coordonează toate activitățile de supraveghere ale echipei (denumit în continuare „coordonatorul ECS”). Coordonatorul ECS și alți

membri ai personalului Autorității repartizați în echipa comună de supraveghere ar trebui să își desfășoare activitatea la sediul Autorității, dar ar trebui să fie în măsură să își îndeplinească sarcinile de zi cu zi și activitățile de supraveghere în orice stat membru în care își desfășoară activitățile entitatea obligată selectată. În acest scop, supraveghetorii financiari ar trebui să contribuie la stabilirea unor modalități de lucru armonioase și flexibile pentru toți membrii echipei comune de supraveghere. Autoritatea ar trebui să fie responsabilă de constituirea și componența echipei comune de supraveghere, iar supraveghetorii locali implicați în supravegherea entității ar trebui să se asigure că un număr suficient de membri ai personalului lor sunt numiți în echipă, ținând seama de profilul de risc al entității obligate selectate din jurisdicția lor, precum și de volumul total de activitate al acesteia. Fiecare supraveghetor implicat în supravegherea unui grup ar trebui să numească un membru în echipa comună de supraveghere. Totuși, în cazurile în care riscul activităților entității obligate este scăzut într-un anumit stat membru, supraveghetorul financiar din statul membru respectiv ar trebui să poată alege, de comun acord cu coordonatorul ECS, să nu numească un membru în echipa comună de supraveghere. Dacă nu este numit niciun membru în echipa comună de supraveghere, supraveghetorul financiar relevant ar trebui să dispună totuși de un punct de contact pentru orice probleme și responsabilități ale echipei comune de supraveghere.

- (28) Pentru a se asigura că Autoritatea își poate îndeplini obligațiile de supraveghere în mod eficient în ceea ce privește entitățile obligate selectate, Autoritatea ar trebui să poată obține orice documente și informații interne necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor sale și, în acest scop, ar trebui să aibă competențe generale de investigare conferite tuturor autorităților de supraveghere în temeiul dreptului administrativ intern. În acest scop, Autoritatea ar trebui să poată adresa cereri de informații entităților obligate selectate, persoanelor fizice angajate de aceasta, persoanelor juridice deținute de entitatea respectivă, precum și părților contractate, cum ar fi: entitatea obligată însăși sau orice persoană juridică din cadrul entității obligate; angajații entității obligate și persoanele care ocupă posturi similare, inclusiv agenți și distribuitori; contractanții externi; și terții cărora o entitate obligată selectată le-a externalizat activitățile sale.
- (29) Autoritatea ar trebui să aibă competența de a solicita luarea de măsuri, în cadrul unei entități, pentru a spori gradul de respectare de către entitățile obligate a cadrului CSB/CFT, inclusiv consolidarea procedurilor interne și modificarea structurii de guvernare, mergând până la îndepărtarea membrilor din organul de conducere, fără a aduce atingere competențelor altor autorități de supraveghere relevante ale aceleiași entități obligate selectate. În urma constatărilor privind neconformitatea sau conformitatea parțială a entității obligate selectate în ceea ce privește cerințele aplicabile, Autoritatea ar trebui să poată impune măsuri sau proceduri specifice pentru anumiți clienți sau categorii de clienți care prezintă riscuri ridicate de SB/FT. Inspecțiile la fața locului ar trebui să fie o caracteristică obișnuită a acestei supravegheri și ar putea fi efectuate de echipe specializate. În cazul în care un anumit tip de inspecție la fața locului, de exemplu în ceea ce privește o persoană fizică al cărei sediu comercial este în același timp reședința sa privată, necesită o autorizație din partea autorității judiciare naționale, Autoritatea ar trebui să solicite o astfel de autorizație.
- (30) Autoritatea ar trebui să aibă o gamă completă de competențe de supraveghere în ceea ce privește entitățile supravegheate direct pentru a asigura conformitatea cu cerințele aplicabile. Aceste competențe ar trebui să se aplice în cazurile în care entitatea obligată selectată nu îndeplinește cerințele, în cazurile în care este probabil ca anumite cerințe să nu fie îndeplinite, precum și în cazurile în care procedurile și controalele interne nu sunt adecvate pentru a asigura o bună gestionare a riscurilor de SB/FT ale entității obligate selectate. Exercițarea competențelor respective ar putea fi realizată prin intermediul unor decizii obligatorii adresate unor entități obligate individuale selectate.
- (31) Pe lângă competențele de supraveghere care îi permit să aplice măsuri administrative și pentru a asigura conformitatea, în orice cazuri de încălcări ale cerințelor direct aplicabile, Autoritatea ar trebui să poată impune sancțiuni pecuniare entităților obligate selectate. În cazul încălcărilor grave, repetate sau sistematice, Autoritatea ar trebui să aplice întotdeauna sancțiuni pecuniare. Aceste sancțiuni ar trebui să fie proporționale și disuasive, ar trebui să aibă atât un efect punitiv, cât și unul de descurajare și ar trebui să respecte principiul ne bis in idem. Cuantumul maxime ale sancțiunilor pecuniare ar trebui să fie în concordanță cu cele stabilite în Directiva (UE) 2024/1640 și să fie puse la dispoziția tuturor autorităților de supraveghere din întreaga Uniune. Cuantumul de bază ale acestor sancțiuni ar trebui să fie stabilite în limitele stabilite de cadrul CSB/CFT, ținând seama de natura cerințelor care au fost încălcate. Pentru ca Autoritatea să ia în considerare în mod adecvat circumstanțele agravante sau atenuante, ar trebui să existe posibilitatea de ajustare a cuantumului de bază relevant. Pentru o încetare rapidă a practicilor comerciale dăunătoare, Comitetul executiv al Autorității ar trebui să fie împuternicit să impună penalități cu titlu cominatoriu pentru a obliga persoana fizică sau juridică relevantă să înceteze comportamentul respectiv. Pentru a spori gradul de conștientizare a tuturor entităților obligate, încurajându-le să adopte practici comerciale în conformitate cu cadrul CSB/CFT, sancțiunile pecuniare și penalitățile cu titlu cominatoriu ar trebui să fie publicate.

Regimul de publicare a informațiilor aplicabil măsurilor administrative, precum și sancțiunile pecuniare și penalitățile cu titlu cominatoriu impuse de Autoritate și detaliate în prezentul regulament ar trebui să fie aliniate îndeaproape la cele de la nivel național, astfel cum se prevede în Directiva (UE) 2024/1640. Curtea de Justiție ar trebui să aibă competența de a controla legalitatea deciziilor adoptate de Autoritate, Consiliu și Comisie, în conformitate cu articolul 263 din TFUE, precum și de a determina răspunderea lor extracontractuală.

- (32) Este important ca autoritățile responsabile cu supervizarea punerii în aplicare a sancțiunilor financiare specifice la nivel național să fie informate în timp util cu privire la orice încălcare a acestei obligații de către entitățile obligate selectate. În acest scop, Autoritatea ar trebui să poată comunica aceste informații supraveghetorului financiar din statul membru în cauză și să îl poată însărcina să transmită aceste informații autorității naționale responsabile cu supervizarea punerii în aplicare a sancțiunilor respective.
- (33) În cazul entităților obligate neselectate, supravegherea în materie de CSB/CFT trebuie să rămână în primul rând la nivel național, autoritățile naționale competente păstrând pe deplin responsabilitatea și răspunderea pentru supravegherea directă. Autorității ar trebui să i se acorde competențe adecvate de supraveghere indirectă pentru a se asigura că acțiunile de supraveghere de la nivel național sunt coerente și de înaltă calitate în întreaga Uniune. Prin urmare, Autoritatea ar trebui să efectueze evaluări ale stadiului convergenței în materie de supraveghere și să publice rapoarte conținând constatările sale. Autoritatea ar trebui să fie împuternicită să adopte măsuri subsecvente sub formă de orientări și recomandări, inclusiv recomandări individuale adresate supraveghetorilor financiari în urma evaluării, în vederea asigurării unor practici de supraveghere armonizate și la nivel înalt în întreaga Uniune. Recomandările individuale ar putea conține sugestii de măsuri subsecvente specifice, iar supraveghetorul financiar ar trebui să depună toate eforturile pentru a se conforma măsurilor respective. Dacă un supraveghetor financiar nu pune în aplicare măsurile subsecvente, Autoritatea ar trebui să facă demersurile adecvate și necesare în conformitate cu prezentul regulament.
- (34) Autoritatea ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să soluționeze dezacordurile dintre supraveghetorii financiari cu privire la măsurile care trebuie să fie luate în legătură cu o entitate obligată neselectată din sectorul financiar. Pentru a asigura o cooperare constructivă, Autoritatea ar trebui, mai întâi, să încerce să soluționeze dezacordul printr-o fază de conciliere care să se desfășoare într-un termen stabilit. Dacă faza de conciliere nu dă rezultatele dorite, Autoritatea ar trebui să poată adopta o decizie prin care să le impună respectivelor autorități de supraveghere să ia măsuri specifice sau să se abțină de la anumite măsuri pentru a soluționa chestiunea și a asigura conformitatea cu dreptul Uniunii.
- (35) Pentru a garanta buna funcționare și eficacitatea sistemului de supraveghere CSB/CFT, Autoritatea ar trebui să fie în măsură să identifice și să acționeze în cazurile de deficiențe sistematice ale supravegherii cauzate de încălcări ale dreptului Uniunii care rezultă din neaplicarea sau aplicarea necorespunzătoare a dispozițiilor de drept intern care transpun directivele Uniunii. În acest scop și fără a aduce atingere competențelor Comisiei de a iniția o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în temeiul TFUE, Autoritatea ar trebui să poată investiga astfel de eventuale încălcări. Dacă Autoritatea a constatat o încălcare, după ce a informat supraveghetorul în cauză și, după caz, a oferit altor supraveghetori financiari posibilitatea de a furniza informații cu privire la această chestiune, Autoritatea ar trebui să fie în măsură, dacă consideră necesar, să emită o recomandare adresată supraveghetorului în cauză, în care să prezinte măsurile care trebuie luate pentru a remedia încălcarea. Dacă deficiențele identificate nu au fost remediate, Comisia ar trebui, de asemenea, să poată emite un avis prin care să solicite autorității de supraveghere să respecte recomandarea emisă de Autoritate.
- (36) Anumite entități obligate din sectorul financiar care nu îndeplinesc cerințele procesului de selecție periodic ar putea avea totuși un profil de risc inerent sau rezidual ridicat în materie de SB/FT sau ar putea prelua, modifica sau extinde activități care implică un grad de risc ridicat, care nu este atenuat cu un nivel proporțional de controale interne, conducând astfel la încălcări grave, repetate sau sistematice ale cerințelor în materie de CSB/CFT. În cazul în care există indicii privind posibile încălcări grave, repetate sau sistematice ale cerințelor aplicabile în materie de CSB/CFT, acestea ar putea fi un semn de neglijență gravă din partea entității obligate. Autoritatea de supraveghere ar trebui să fie în măsură să reacționeze în mod adecvat la orice posibile încălcări și să împiedice ca riscurile să se materializeze și să conducă la o neglijență gravă în aplicarea cerințelor în materie de CSB/CFT. Cu toate acestea, în anumite cazuri, este posibil ca un răspuns la nivel național să nu fie suficient sau oportun, în special atunci când există indicii că au avut deja loc încălcări grave, repetate sau sistematice la nivelul entității. În aceste cazuri, Autoritatea ar trebui să solicite supraveghetorului local să ia măsuri specifice pentru a remedia situația, inclusiv să impună sancțiuni financiare sau alte măsuri coercitive. Pentru a preveni materializarea riscurilor de SB/FT, termenul pentru luarea de măsuri la nivel național ar trebui să fie suficient de scurt.

- (37) Autoritatea ar trebui să fie informată atunci când situația unei entități obligate neselectate în ceea ce privește respectarea de către aceasta a cerințelor aplicabile și expunerea sa la riscurile de SB/FT se deteriorează rapid și semnificativ, în special în cazul în care o astfel de deteriorare ar putea aduce prejudicii semnificative reputației mai multor state membre sau a Uniunii, în ansamblul său.
- (38) Autoritatea ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita din proprie inițiativă un transfer de atribuții și competențe de supraveghere referitoare la o anumită entitate obligată, în cazul lipsei de acțiune, al nerespectării sau al incapacității de a respecta instrucțiunile sale în termenul prevăzut. Întrucât transferul de atribuții și competențe legat de o entitate obligată fără o solicitare expresă a supraveghetorului financiar adresată Autorității ar necesita o decizie discreționară din partea Autorității, Autoritatea ar trebui să transmită Comisiei o cerere specifică în acest sens. Pentru ca Comisia să poată lua o decizie coerentă cu cadrul atribuțiilor alocate Autorității în cadrul CSB/CFT, cererea Autorității ar trebui să includă o justificare adecvată și să precizeze durata exactă a realocării atribuțiilor și competențelor către Autoritate. Intervalul de timp pentru realocarea competențelor ar trebui să corespundă perioadei necesare Autorității pentru a gestiona riscurile la nivel de entitate și nu ar trebui să depășească trei ani. Autoritatea ar trebui să poată solicita o prelungire a respectivului interval de timp în cazul în care încălcările identificate nu au fost remediate pe deplin. Prolungirea respectivă ar trebui să se limiteze la ceea ce este necesar pentru a remedia încălcările respective și nu ar trebui să depășească trei ani. Comisia ar trebui să adopte rapid și, în orice caz, fără întârzieri nejustificate, decizia privind transferarea către Autoritate a competențelor și atribuțiilor de supraveghere a entității. Decizia respectivă ar trebui să fie comunicată Parlamentului European și Consiliului.
- (39) Pentru a îmbunătăți practicile de supraveghere din sectorul nefinanciar, Autoritatea ar trebui să efectueze evaluări *inter pares* ale supraveghetorilor nefinancieri, care ar trebui să includă și evaluări *inter pares* ale autorităților publice care supervizează organismele de autoreglementare. În acest scop, Autoritatea ar trebui să elaboreze cadrul metodologic pentru astfel de evaluări, inclusiv norme pentru a evita conflictele de interese în efectuarea evaluărilor *inter pares* și în elaborarea constatărilor și în ceea ce privește luarea în considerare a evaluărilor de către organizațiile internaționale și organismele interguvernamentale competente în domeniul prevenirii SB/FT, atunci când decide cu privire la planificarea evaluărilor *inter pares* și la conținutul acestora. Pentru a stimula convergența practicilor de supraveghere, Autoritatea ar trebui să publice rapoarte conținând constatările respectivelor evaluări *inter pares*, inclusiv deficiențele și bunele practici identificate. Rapoartele respective ar putea fi însoțite de orientări sau recomandări adresate autorităților publice relevante, inclusiv autorităților publice care supervizează organismele de autoreglementare. Organismele de autoreglementare ar trebui să poată participa la evaluări *inter pares* în situațiile în care și-au exprimat interesul în acest sens.
- (40) Pentru a spori eficiența punerii în aplicare a măsurilor în materie de CSB/CFT și în sectorul nefinanciar, Autoritatea ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să investigheze posibilele încălcări ale dreptului Uniunii sau aplicarea incorectă a acestuia de către supraveghetorii din sectorul respectiv și de către autoritățile publice care supervizează organismele de autoreglementare. Dacă Autoritatea stabilește că există o încălcare, ea ar trebui să poată emite o recomandare adresată supraveghetorului nefinanciar sau autorității de supraveghere în cauză, specificând măsurile care trebuie luate pentru a o remedia. Dacă nu s-a luat nicio măsură adecvată ca răspuns la recomandarea respectivă, Autoritatea ar trebui, de asemenea, să poată adresa un avertisment contrapărților relevante ale autorității de supraveghere sau ale supraveghetorului nefinanciar. Competențele Autorității de a emite astfel de recomandări și avertismente nu aduc atingere competențelor Comisiei de a iniția proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva statelor membre dacă constată o situație de nepunere în aplicare sau de punere în aplicare defectuoasă a dreptului Uniunii, în conformitate cu competențele care îi sunt conferite în temeiul tratatelor.
- (41) Autoritatea ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să soluționeze dezacordurile dintre supraveghetorii nefinancieri cu privire la măsurile care trebuie luate în legătură cu o entitate obligată din sectorul nefinanciar. Pentru a asigura o cooperare constructivă, Autoritatea ar trebui să încerce să soluționeze dezacordurile printr-o fază de conciliere care să se desfășoare într-un stabil mediu. La sfârșitul fazei de conciliere, Autoritatea ar trebui să emită un aviz cu privire la modul de soluționare a dezacordului.
- (42) Având în vedere caracterul transfrontalier al SB/FT, cooperarea eficientă și eficientă, schimbul de informații și acțiunile coordonate între FIU sunt de o importanță crucială. Pentru a îmbunătăți această coordonare și cooperare, Autorității ar trebui să i se încredințeze sarcini și competențe care să îi permită acesteia să constituie, împreună cu FIU, un mecanism de sprijin și coordonare pentru FIU. În acest scop, Autoritatea ar trebui să dispună de suficiente resurse umane, financiare și informatice, care ar trebui, dacă este necesar, să fie separate din punct de vedere organizațional de personalul care îndeplinește sarcinile legate de activitățile de supraveghere ale Autorității. Succesul mecanismului

de sprijin și coordonare pentru FIU depinde de cooperarea cu bună credință a Autorității și a FIU și de schimbul tuturor informațiilor relevante necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin. În caz de dezacord între FIU în ceea ce privește cooperarea și schimbul de informații, Autoritatea ar trebui să fie informată în consecință și ar trebui să poată acționa ca mediator între FIU relevante.

- (43) Pentru a analiza activitățile suspecte care afectează mai multe jurisdicții, FIU care au primit rapoarte conexe ar trebui să fie în măsură să efectueze în mod eficient analize comune ale cazurilor de interes comun. În acest scop, Autoritatea ar trebui să fie în măsură să propună, să inițieze, să coordoneze și să sprijine, prin toate mijloacele adecvate, analizele comune ale tranzacțiilor sau activităților suspecte transfrontaliere. Ar trebui declanșată o analiză comună în cazul în care este necesară o analiză în temeiul dispozițiilor relevante din dreptul Uniunii și în conformitate cu metodele și criteriile de selecție și prioritizare a cazurilor relevante pentru efectuarea analizelor comune elaborate de Autoritate. FIU ar trebui să depună toate eforturile pentru a accepta invitația Autorității de a participa la o analiză comună. O FIU care refuză să participe la o analiză comună ar trebui să explice Autorității motivele refuzului său. După caz, aceste motive ar trebui furnizate FIU care a identificat necesitatea de a efectua analiza comună. Cu acordul expres al FIU care participă la analiza comună, personalul Autorității care sprijină efectuarea de analize comune ar trebui să poată avea acces la toate datele și informațiile necesare, inclusiv la cele care țin de obiectul cazului analizat.
- (44) Autoritatea ar trebui să poată solicita FIU să inițieze o analiză comună în circumstanțe specifice, inclusiv în cazul în care informațiile au fost aduse în atenția Autorității de către avertizori sau jurnaliști de investigație sau în cazul în care analiza comună a cazurilor complexe și transfrontaliere ar aduce valoare adăugată. FIU cărora li s-a solicitat să participe la o analiză comună ar trebui să răspundă fără întârziere Autorității, indicând dacă doresc să participe la analiza comună și, dacă nu doresc acest lucru, motivându-și decizia.
- (45) Identificarea, într-un stadiu incipient, a legăturilor cu informațiile deținute de alte organe, oficii și agenții ale Uniunii și de părți terțe relevante este esențială pentru a se asigura că sunt selectate cele mai relevante cazuri transfrontaliere, inclusiv cele care necesită o analiză operațională aprofundată. În acest sens și sub rezerva consimțământului tuturor FIU care și-au exprimat disponibilitatea de a participa la o analiză comună, personalul Autorității ar trebui să fie autorizat să coreleze, pe baza unui rezultat pozitiv/negativ, datele FIU respective cu informațiile puse la dispoziție de alte FIU și organe, oficii și agenții ale Uniunii, inclusiv Europol. Autoritatea ar trebui să se asigure că cele mai avansate tehnologii de ultimă generație disponibile, inclusiv tehnologiile de protecție a vieții private, sunt utilizate în scopul corelării încrucișate a informațiilor pe baza unui rezultat pozitiv/negativ. Funcționalitatea Match a sistemului FIU.net este un exemplu de soluție care permite unei FIU să stabilească în timp real dacă o persoană ale cărei date sunt pseudonimizate este deja cunoscută de FIU dintr-o altă țară sau de un organ, un oficiu sau o agenție a Uniunii, ceea ce evită prelucrarea inutilă a datelor cu caracter personal. În cazul unui rezultat pozitiv, Autoritatea ar trebui să comunice informațiile care au generat un rezultat pozitiv FIU implicate în analiza comună. În aceste circumstanțe, Autoritatea ar trebui, de asemenea, să partajeze informațiile care au generat rezultatul pozitiv cu organele, oficiile și agențiile Uniunii, sub rezerva acordului prealabil al FIU care furnizează informațiile.
- (46) Pentru a se asigura că procesul de stabilire a unei analize comune este rapid și eficient, Autoritatea ar trebui să fie responsabilă pentru constituirea și componența echipei comune de analiză și pentru coordonarea acesteia.
- (47) Cooperarea operațională eficientă în cazurile transfrontaliere între Autoritate și alte organe, oficii și agenții relevante ale Uniunii este de o importanță crucială. Pentru a se asigura că, atunci când este relevant, rezultatele analizelor comune ale cazurilor transfrontaliere sunt urmate de acțiuni efective, Autoritatea ar trebui să raporteze rezultatele analizelor comune Parchetului European (EPPO) sau să le transmită Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) dacă rezultatele unei analize comune indică faptul că este posibil să fi fost comisă o infracțiune cu privire la care EPPO sau OLAF și-ar putea exercita competențele. În plus, sub rezerva acordului tuturor FIU care participă la o analiză comună, Autoritatea ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să transmită rezultatele respectivei analize comune către Europol și Eurojust dacă rezultatele analizei comune indică faptul că este posibil să fi fost comisă o infracțiune cu privire la care Europol și Eurojust și-ar putea exercita competențele. Autoritatea ar trebui să poată face schimb de informații strategice, cum ar fi tipologii și indicatori de risc, cu EPPO, OLAF, Europol și Eurojust.

- (48) În temeiul articolului 24 din Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului ⁽⁸⁾, Autoritatea trebuie să raporteze EPPO, fără întârziere nejustificată, orice comportament infracțional în privința căruia acesta ar putea să își exercite competența în conformitate cu articolul 22 și cu articolul 25 alineatele (2) și (3) din regulamentul menționat. În temeiul articolului 8 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁹⁾, Autoritatea trebuie să transmită OLAF, fără întârziere, orice informații legate de posibile acte de fraudă, de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii. În conformitate cu dispozițiile aplicabile ale instrumentelor juridice care le reglementează, EPPO și OLAF ar trebui să informeze Autoritatea despre măsurile luate în legătură cu informațiile furnizate și orice rezultate relevante.
- (49) Pentru a îmbunătăți eficacitatea analizelor comune, Autoritatea ar trebui să poată elabora metode și proceduri pentru desfășurarea analizelor comune. Pe baza feedbackului furnizat de FIU implicate în analizele comune, Autoritatea ar trebui să fie în măsură să examineze desfășurarea lor, pentru a identifica lecțiile învățate. Astfel de examinări ar trebui să permită Autorității să emită rapoarte de monitorizare și concluzii care să fie comunicate tuturor FIU, fără a divulga informații confidențiale sau cu acces limitat, cu scopul de a perfecționa și a îmbunătăți în continuare metodele și procedurile de efectuare a analizelor comune și, în cele din urmă, de a îmbunătăți și a promova analizele în sine.
- (50) Pentru a facilita și a îmbunătăți cooperarea între FIU și Autoritate, inclusiv în scopul efectuării de analize comune, FIU ar trebui să delege Autorității unul sau mai mulți membri ai personalului din cadrul fiecărei FIU (denumiți în continuare „delegați ai FIU naționale”). Delegații FIU naționale ar trebui să sprijine personalul Autorității în îndeplinirea tuturor sarcinilor legate de FIU, inclusiv efectuarea de analize comune și pregătirea evaluărilor amenințărilor și a analizelor strategice ale amenințărilor, riscurilor și metodelor în materie de SB/FT. Deși rămân sub autoritatea FIU delegatelor, delegații FIU ar trebui să fie independenți și autonomi din punct de vedere operațional atunci când își îndeplinesc sarcinile și îndatoririle în temeiul prezentului regulament. Aceștia nu ar trebui să solicite și nici să primească instrucțiuni din partea instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii sau din partea guvernelor ori a altor organisme publice sau private. Sarcinile și îndatoririle lor nu ar trebui să aducă atingere normelor de securitate și confidențialitate ale FIU.
- (51) Pe lângă analizele comune, Autoritatea ar trebui să încurajeze și să faciliteze diferite forme de asistență reciprocă între FIU, inclusiv cursuri și schimburile de personal, pentru a îmbunătăți consolidarea capacităților și a permite schimbul de cunoștințe și de bune practici între FIU. Rolul Autorității în sprijinirea FIU în activitățile lor îi conferă acesteia o poziție unică pentru a facilita accesul FIU la baze de date și instrumente care sunt esențiale pentru îmbunătățirea calității informațiilor financiare. Autoritatea ar trebui să își utilizeze poziția pentru a negocia, în numele tuturor FIU, contracte cu furnizorii acestor instrumente și baze de date, precum și cursuri relevante pentru personalul său și pentru personalul FIU. Autoritatea ar trebui, de asemenea, să aibă un rol de mediere în cazul unor dezacorduri între FIU. În acest scop, FIU ar trebui să poată sesiza Autoritatea pentru a media cu privire la dezacordurile legate de cooperare, inclusiv schimbul de informații între FIU, dacă acestea nu reușesc să soluționeze dezacordurile respective prin contact direct și dialog.
- (52) Autoritatea ar trebui să gestioneze, să găzduiască și să întrețină FIU.net. Autoritatea ar trebui să mențină sistemul actualizat, ținând seama de nevoile exprimate de FIU. În acest scop, Autoritatea ar trebui să se asigure că, pentru dezvoltarea FIU.net, se utilizează în orice moment cea mai avansată tehnologie de ultimă generație disponibilă, cu condiția să se efectueze o analiză cost-beneficiu. Întrucât Autoritatea ar trebui să se bazeze pe furnizori terți de servicii numai pentru sarcini neesențiale, aceasta nu ar trebui să externalizeze găzduirea și gestionarea FIU.net. Autoritatea nu ar trebui să aibă acces la conținutul informațiilor care fac obiectul schimburilor în cadrul platformei FIU.net, cu excepția cazului în care se numără printre destinatarii preconizați ai informațiilor respective. Pentru a putea trimite, primi și corela informații, Autoritatea ar trebui să dispună de un nod operațional în sistemul FIU.net.
- (53) Pentru a stabili practici consecvente, eficiente și eficace în materie de supraveghere și legate de FIU și pentru a asigura aplicarea comună, uniformă și coerentă a dreptului Uniunii, Autoritatea ar trebui să poată emite orientări și

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO) (JO L 283, 31.10.2017, p. 1).

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

recomandări adresate tuturor entităților obligate sau unei categorii de entități obligate, precum și tuturor autorităților de supraveghere și FIU sau unei categorii de autorități de supraveghere și FIU. Orientările și recomandările ar putea fi emise în temeiul unei împuterniciri specifice prevăzute în actele aplicabile ale Uniunii sau la propria inițiativă a Autorității, în cazul în care este necesară consolidarea cadrului CSB/CFT la nivelul Uniunii.

- (54) Pentru a oferi asistență optimă FIU și pentru a spori astfel eficacitatea mecanismului de sprijin și coordonare pentru FIU, Autoritatea și FIU ar trebui să fie în măsură să consolideze eficacitatea activităților FIU, identificând și promovând cele mai bune practici. Evaluările *inter pares* ar fi cel mai bun instrument pentru a permite o evaluare obiectivă a unor astfel de activități și practici și, prin urmare, Autoritatea ar trebui să aibă sarcina de a organiza astfel de evaluări *inter pares*, pe baza unor metode și norme procedurale pentru efectuarea unor astfel de evaluări, care să fie elaborate la nivel central de către Autoritate. Pentru a fi utile, evaluările *inter pares* ar trebui să fie cuprinzătoare și să acopere toate aspectele relevante ale sarcinilor FIU prevăzute în capitolul III din Directiva (UE) 2024/1640. Prin urmare, ar trebui să acopere, printre altele, caracterul adecvat al resurselor FIU, măsurile puse în aplicare pentru a asigura independența și autonomia operațională a FIU, măsurile instituite pentru a proteja securitatea și confidențialitatea informațiilor prelucrate de FIU, funcțiile legate de primirea rapoartelor privind tranzacțiile suspecte, funcțiile legate de analizele operaționale și strategice ale FIU și diseminarea acestora, precum și acordurile și practicile de cooperare naționale și transfrontaliere ale FIU. Evaluările *inter pares* ar putea avea ca rezultat emiterea de către Autoritate a unor orientări și recomandări menite să promoveze cele mai bune practici identificate și să remedieze eventualele deficiențe.
- (55) Instituirea unei structuri solide de guvernanză în cadrul Autorității este esențială pentru asigurarea exercitării efective a sarcinilor încredințate Autorității, precum și pentru un proces decizional eficient și obiectiv. Având în vedere complexitatea și varietatea sarcinilor conferite Autorității atât în domeniul supravegherii, cât și în cel al FIU, deciziile nu pot fi luate de un singur organism de conducere, așa cum se întâmplă adesea în cazul agențiilor descentralizate. Întrucât anumite tipuri de decizii, cum ar fi deciziile privind adoptarea de instrumente comune, trebuie să fie luate de reprezentanți ai autorităților competente sau ai FIU și să respecte regulile de vot prevăzute în TFUE, anumite alte decizii, cum ar fi deciziile privind entități obligate selectate individuale sau autorități individuale, necesită un organ decizional format dintr-un număr mai mic de membri, care ar trebui să facă obiectul unor mecanisme adecvate de asigurare a răspunderii. Așadar, Autoritatea ar trebui să dispună de un Consiliu general și de un Comitet executiv.
- (56) Pentru a asigura expertiza relevantă, Consiliul general ar trebui să aibă două formațiuni. Pentru toate deciziile privind adoptarea actelor cu aplicabilitate generală, cum ar fi proiectele de standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare, orientările, recomandările și avizele referitoare la FIU, Consiliul general ar trebui să fie compus din șefii FIU din statele membre (denumit în continuare „Consiliul general reunit în formațiunea consacrată FIU”). Pentru aceleași tipuri de acte legate de supravegherea directă sau indirectă a entităților obligate financiare și nefinanciare, Consiliul general ar trebui să fie format din șefii supraveghetorilor CSB/CFT care sunt autorități publice (denumit în continuare „Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii”). Toate părțile reprezentate în Consiliul general ar trebui să depună eforturi pentru a limita rata de înlocuire a reprezentanților lor, în scopul de a asigura continuitatea activității consiliului. Toate părțile ar trebui să vizeze asigurarea unei reprezentări echilibrate de gen în cadrul Consiliului general.
- (57) Pentru un proces decizional fără sincope, atribuțiile ar trebui să fie clar împărțite: Consiliul general reunit în formațiunea consacrată FIU ar trebui să decidă cu privire la proiectele de standarde tehnice de reglementare și proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare, orientările și măsurile similare pentru FIU, iar Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii ar trebui să decidă cu privire la proiectele de standarde tehnice de reglementare și proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare, orientările și măsurile similare pentru entitățile obligate. Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să ofere Comitetului executiv, în conformitate cu procedurile care urmează să fie definite de comun acord cu Comitetul executiv, avizul său cu privire la toate proiectele de decizii referitoare la entitățile obligate selectate individuale, propuse de echipele comune de supraveghere. În absența unui astfel de aviz, deciziile ar trebui să fie luate de Comitetul executiv. Ori de câte ori Comitetul executiv se abate în cadrul deciziei finale de la avizul oferit de Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii, Comitetul executiv ar trebui să explice motivele în scris.
- (58) În scopul votării și al luării deciziilor, fiecare stat membru ar trebui să aibă un reprezentant cu drept de vot. Prin urmare, șefii autorităților de supraveghere ale entităților obligate din fiecare stat membru ar trebui să numească un reprezentant permanent în calitate de membru cu drept de vot al Consiliului general reunit în formațiunea consacrată supravegherii. Alternativ, în funcție de obiectul deciziei sau de ordinea de zi a unei anumite reuniuni a Consiliului general, autoritățile de supraveghere ale unui stat membru ar trebui să poată să numească un reprezentant ad-hoc. Modalitățile practice legate de luarea deciziilor și de votul membrilor Consiliului general reunit în formațiunea consacrată supravegherii ar trebui stabilite în regulamentul de procedură al Consiliului general, care urmează să fie elaborat de Autoritate.

- (59) Pentru ca Consiliul general reunit în formațiunea consacrată FIU să obțină asistență la pregătirea tuturor deciziilor relevante din cadrul mandatului său, acesta ar trebui să fie sprijinit de un comitet permanent cu o componență mai limitată. Comitetul permanent ar trebui să sprijine activitatea Consiliului general reunit în formațiunea consacrată FIU și să își îndeplinească sarcinile exclusiv în interesul Uniunii în ansamblul său. Acesta ar trebui să lucreze în strânsă cooperare cu delegații FIU și cu personalul Autorității responsabil cu sarcinile legate de FIU și în deplină transparență față de Consiliul general reunit în formațiunea consacrată FIU.
- (60) În absența unei dispoziții contrare în prezentul regulament, președintele Autorității ar trebui să prezideze reuniunile Consiliului general și să aibă drept de vot atunci când deciziile sunt luate cu majoritate simplă. Comisia ar trebui să fie membru fără drept de vot în cadrul Consiliului general. Pentru a stabili o bună cooperare cu alte instituții relevante, Consiliul general ar trebui, de asemenea, să poată admite alți observatori fără drept de vot – în special reprezentanți numiți de Consiliul de supraveghere al Băncii Centrale Europene (BCE) și ai fiecăreia dintre cele trei autorități europene de supraveghere, și anume ABE, Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale – EIOPA) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁰⁾ și Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe – ESMA) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹¹⁾ (împreună denumite în continuare „AES”), pentru Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii și reprezentanți ai OLAF, Europol, Eurojust și EPPO pentru Consiliul general reunit în formațiunea consacrată FIU – atunci când sunt dezbătute chestiuni care intră sub incidența mandatelor lor respective sau se iau decizii cu privire la astfel de chestiuni. Pentru a se asigura că instituțiile, organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii sunt invitate la reuniunile unde prezența lor ar fi necesară sau benefică, regulamentul de procedură al Consiliului general ar trebui să definească în mod clar circumstanțele în care respectivele instituții, organe, oficii și agenții ale Uniunii, precum și alți observatori ar trebui să poată fi admiși la reuniuni. Atunci când elaborează părțile relevante ale regulamentului de procedură, Autoritatea ar trebui să convină cu respectivele instituții, organe, oficii și agenții ale Uniunii asupra condițiilor și modalităților de participare a acestora. Un astfel de acord este prezumat atunci când condițiile și modalitățile de participare sunt deja incluse în acordurile de lucru bilaterale sau în memorandumurile de înțelegere prevăzute de prezentul regulament. Pentru a asigura un proces decizional fără sincope, deciziile Consiliului general ar trebui să fie luate cu majoritate simplă, cu excepția deciziilor privind proiectele de standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare, orientările și recomandările care ar trebui să fie adoptate cu majoritate calificată de reprezentanții statelor membre în conformitate cu regulile de vot din tratate.
- (61) Organul de conducere al Autorității ar trebui să fie Comitetul executiv compus din președintele Autorității și din cinci membri cu normă întreagă, inclusiv vicepreședintele, numiți de Parlamentul European și de Consiliul la propunerea Consiliului general pe baza listei scurte de candidați calificați întocmite de Comisie. Pentru a asigura un proces decizional rapid și eficient, Comitetul executiv ar trebui să fie responsabil de planificarea și executarea tuturor atribuțiilor Autorității, cu excepția situațiilor în care decizii specifice sunt alocate în mod expres Consiliului general. Pentru a asigura obiectivitatea și rapiditatea adecvată a procesului decizional în domeniul supravegherii directe a entităților obligate selectate, Comitetul executiv ar trebui să ia toate deciziile cu caracter obligatoriu adresate entităților obligate selectate. Reprezentanții supraveghetorilor financiari din statele membre în care este stabilită entitatea ar trebui să poată participa la deliberările Comitetului executiv. În plus, împreună cu un reprezentant al Comisiei, Comitetul executiv ar trebui să fie responsabil în mod colectiv de deciziile administrative și bugetare ale Autorității.
- (62) Pentru a permite luarea unor decizii rapide, toate deciziile Comitetului executiv, inclusiv deciziile prin care Comisia are drept de vot, ar trebui să fie luate cu majoritate simplă, președintele Autorității dispunând de un vot decisiv în caz de egalitate de voturi. Pentru a asigura buna gestiune financiară a Autorității, în ceea ce privește deciziile în cazul cărora Comisia are drept de vot, iar Comitetul executiv se abate de la avizul Comisiei, Comitetul executiv ar trebui să poată furniza o justificare detaliată pentru o astfel de abatere.
- (63) Pentru a asigura funcționarea independentă a Autorității, cei cinci membri cu normă întreagă ai Comitetului executiv și președintele Autorității ar trebui să acționeze independent și în interesul Uniunii în ansamblul său. Aceștia ar trebui să se comporte, atât în timpul mandatului, cât și după încheierea acestuia, cu integritate și discreție în ceea ce privește acceptarea anumitor funcții sau beneficii. Pentru a nu lăsa impresia că membrii Comitetului executiv și-ar

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

⁽¹¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

putea folosi funcția de membri ai Comitetului executiv pentru a obține o numire de nivel înalt în sectorul privat după încheierea mandatului lor și pentru a preveni orice conflicte de interese ulterior angajării în sectorul public, ar trebui introdusă o perioadă a existenței stării de incompatibilitate pentru cei cinci membri cu normă întreagă ai Comitetului executiv, precum și pentru președintele Autorității.

- (64) Președintele Autorității ar trebui să fie numit de Consiliu pe baza unor criterii obiective, după aprobarea Parlamentului European. Atât Parlamentul European, cât și Consiliul general ar trebui să poată audia candidații pentru funcția de președinte al Autorității preselectați de Comisie. Pentru a asigura alegerea în cunoștință de cauză a celui mai bun candidat de către Parlamentul European și Consiliu și un grad ridicat de transparență în procesul de numire, Consiliul general ar trebui să fie în măsură să emită un aviz public cu privire la rezultatele audierilor sale sau să transmită avizul său Parlamentului European, Consiliului și Comisiei. Președintele ar trebui să reprezinte Autoritatea pe plan extern și ar trebui să prezinte rapoarte cu privire la executarea atribuțiilor Autorității.
- (65) Directorul executiv al Autorității ar trebui să fie numit de Comitetul executiv pe baza unei liste scurte întocmite de Comisie. Pentru a permite o alegere optimă, lista scurtă ar trebui să cuprindă cel puțin doi candidați, selectați de Comisie pe baza meritelor și a competențelor administrative, bugetare și de gestionare de nivel înalt dovedite, care să fie demonstrate de candidații preselectați în cadrul unei proceduri de selecție deschise. Directorul executiv al Autorității ar trebui să fie un înalt funcționar administrativ al membrului personalului Autorității, responsabil cu gestionarea curentă a Autorității, precum și cu administrarea bugetului, achizițiile publice, recrutarea și personalul.
- (66) Egalitatea între femei și bărbați și diversitatea sunt valori fundamentale ale Uniunii, pe care le promovează în întreaga gamă de acțiuni ale Uniunii. Deși s-au înregistrat progrese în aceste domenii de-a lungul timpului, sunt necesare mai multe eforturi pentru a obține o reprezentare echilibrată în procesul decizional, fie la nivelul Uniunii, fie la nivel național. Principalul organ de conducere al Autorității, Comitetul executiv, ar trebui să fie colegial și să fie compus din președintele Autorității și din alți cinci membri independenți, iar gestionarea curentă ar trebui să fie încredințată unui director executiv. Toate aceste persoane ar trebui să fie selectate pe baza unei proceduri de selecție deschise, ghidată în principal de criterii individuale bazate pe merit. În același timp, se intenționează ca numirile în ansamblul lor să aibă drept rezultat o conducere colegială a Autorității de către un grup cu o experiență și competențe suficiente de diverse și o reprezentare echilibrată din punctul de vedere al genului. Având în vedere că Comisia este însărcinată cu pregătirea listelor scurte de candidați pentru posturile de președinte al Autorității, de membru al Comitetului executiv și de director executiv, aceasta ar trebui să fie ghidată de imperativul de a lua în considerare rezultatul colectiv al numirilor. În mod specific, candidații preselectați ar trebui să permită autorităților împuternicite să facă numiri corespunzătoare să facă numiri care, în cele din urmă, să permită o diversitate suficientă și un echilibru de gen în rândul personalului de conducere de nivel superior al Autorității.
- (67) Pentru a proteja în mod eficace drepturile părților în cauză, din motive de economie procedurală și pentru a reduce sarcina asupra Curții de Justiție a Uniunii Europene, Autoritatea ar trebui să ofere persoanelor fizice și juridice posibilitatea de a solicita un control al deciziilor luate în temeiul competențelor de supraveghere directă conferite Autorității prin prezentul regulament și care le sunt adresate sau le privesc direct și individual. Independența și obiectivitatea avizelor formulate de Comitetul administrativ de control ar trebui să fie asigurate, printre altele, prin componența sa formată din cinci persoane independente și calificate în mod corespunzător.
- (68) Este necesar să se pună la dispoziția Autorității resursele umane și financiare necesare, astfel încât aceasta să își poată îndeplini obiectivele, sarcinile și responsabilitățile care i-au fost încredințate în temeiul prezentului regulament. Pentru a garanta buna funcționare a Autorității, finanțarea ar trebui să fie asigurată, în funcție de atribuții și funcții, printr-o combinație de taxe percepute de la anumite entități obligate și o contribuție de la bugetul Uniunii. Pentru a se asigura că Autoritatea își poate îndeplini atribuțiile de supraveghetor direct sau indirect al entităților obligate, ar trebui introdus un mecanism adecvat pentru stabilirea și colectarea taxelor. În ceea ce privește taxele percepute de la entitățile obligate selectate și de la anumite entități obligate neselectate, metodologia pentru calcularea acestora și procesul de colectare a taxelor ar trebui să fie elaborate într-un act delegat al Comisiei. Taxele percepute de la anumite entități obligate ar trebui să fie calculate în conformitate cu principiul proporționalității și în special luând în considerare dacă entitățile obligate s-au calificat pentru supraveghere directă, profilul lor de risc și cifra lor de afaceri. Metodologia ar trebui calibrată astfel încât să se asigure că un profil de risc mai scăzut duce la o contribuție mai mică sub formă de taxe în raport cu dimensiunea entității. Contribuția de la bugetul Uniunii urmează să fie stabilită de autoritatea bugetară a Uniunii prin intermediul procedurii bugetare. În acest scop, Autoritatea ar trebui să prezinte Comisiei o situație a estimărilor de venituri și cheltuieli. Aceasta ar trebui, de asemenea, să adopte norme financiare după consultarea Comisiei.

- (69) Normele privind întocmirea și execuția bugetului Autorității, precum și prezentarea conturilor anuale ale Autorității ar trebui să respecte dispozițiile Regulamentului delegat (UE) 2019/715 al Comisiei ⁽¹²⁾ în ceea ce privește cooperarea cu EPPO și eficacitatea investigațiilor OLAF.
- (70) Pentru a preveni și a combate în mod eficace fraudă internă, corupția sau orice altă activitate ilegală în cadrul Autorității, aceasta ar trebui să facă obiectul Regulamentului (UE, Euratom) nr. 883/2013 în ceea ce privește cooperarea cu EPPO și eficacitatea investigațiilor OLAF. Autoritatea ar trebui să adere la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) ⁽¹³⁾, care ar trebui să poată efectua controale la fața locului în domeniul său de competență.
- (71) După cum se menționează în comunicarea Comisiei din 7 februarie 2013 intitulată „Strategia de securitate cibernetică a Uniunii Europene: un spațiu cibernetic deschis, sigur și securizat”, este esențial să se asigure un nivel ridicat de reziliență cibernetică în toate instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, având în vedere mediul de amenințări tot mai ostil. Directorul executiv ar trebui, prin urmare, să asigure o gestionare adecvată a riscurilor informatice, o guvernare internă solidă în domeniul informatic și o finanțare suficientă a securității informatice. Ca regulă generală, cel puțin 10 % din cheltuielile în domeniul informatic ale Autorității ar trebui să fie alocate în mod transparent securității informatice directe. Contribuția la Serviciul de securitate cibernetică pentru instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii (CERT-UE) poate fi inclusă în această cerință minimă de cheltuieli. Autoritatea ar trebui să colaboreze îndeaproape cu CERT-UE și să raporteze incidentele majore către CERT-UE și Comisie în termen de 24 de ore.
- (72) Autoritatea ar trebui să răspundă atât în fața Parlamentului European, cât și a Consiliului pentru executarea atribuțiilor sale și punerea în aplicare a prezentului regulament. Autoritatea ar trebui să prezinte un raport în acest sens Parlamentului European, Consiliului și Comisiei în fiecare an.
- (73) Personalul Autorității ar trebui să fie compus din agenți temporari, agenți contractuali și experți naționali detașați, inclusiv din delegați naționali puși la dispoziția Autorității de către FIU, dar care rămân sub autoritatea FIU delegată. Autoritatea, de comun acord cu Comisia, ar trebui să adopte măsurile de punere în aplicare relevante în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 110 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene, stabilit prin Regulamentul (CEE, Euratom, CECA) nr. 259/68 al Consiliului ⁽¹⁴⁾ (denumit în continuare „Statutul funcționarilor”).
- (74) Pentru a se asigura că informațiile confidențiale sunt tratate în mod corespunzător, toți membrii organelor de conducere ale Autorității, întregul personal al Autorității, inclusiv personalul detașat și personalul pus la dispoziția Autorității, precum și orice persoană care efectuează sarcini pentru Autoritate pe bază contractuală ar trebui să facă obiectul obligației de păstrare a secretului profesional, inclusiv al oricăror restricții de confidențialitate și obligații care decurg din dispozițiile relevante ale dreptului Uniunii și sunt legate de atribuțiile specifice ale Autorității. Totuși, obligațiile de confidențialitate și de păstrare a secretului profesional nu ar trebui să împiedice Autoritatea să coopereze cu alte autorități sau organe ale Uniunii sau naționale relevante, să facă schimb de informații cu acestea sau să le transmită informații, în cazul în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor care le revin și în cazul în care astfel de obligații în materie de cooperare și de schimb de informații sunt prevăzute în dreptul Uniunii.
- (75) Fără a aduce atingere obligațiilor de confidențialitate care se aplică personalului și reprezentanților Autorității în conformitate cu dispozițiile relevante din dreptul Uniunii, Autoritatea ar trebui să facă obiectul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁵⁾. În conformitate cu restricțiile privind confidențialitatea și secretul profesional legate de sarcinile de supraveghere și de sarcinile de sprijin și coordonare a FIU ale Autorității, accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei prevăzut în regulamentul respectiv nu ar trebui să fie extins la informațiile confidențiale gestionate de personalul Autorității. În special, orice date operaționale sau informații legate de astfel de date operaționale ale Autorității și ale FIU care sunt gestionate de personalul Autorității ca urmare a îndeplinirii sarcinilor și activităților legate de sprijinirea și coordonarea FIU ar trebui să fie considerate confidențiale. În ceea ce privește sarcinile de supraveghere, accesul la informații sau date ale Autorității, ale supraveghetorilor financiari sau ale entităților obligate obținute ca urmare a îndeplinirii sarcinilor și a activităților legate de supravegherea directă ar trebui, în principiu, să fie, de asemenea, tratate drept confidențiale și să nu facă obiectul divulgării. Totuși, informațiile confidențiale care se referă la

⁽¹²⁾ Regulamentul delegat (UE) 2019/715 al Comisiei din 18 decembrie 2018 privind regulamentul financiar cadru pentru organele instituite în temeiul TFUE și al Tratatului Euratom și menționate la articolul 70 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 122, 10.5.2019, p. 1).

⁽¹³⁾ JO L 136, 31.5.1999, p. 15.

⁽¹⁴⁾ JO L 56, 4.3.1968, p. 1.

⁽¹⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

o procedură de supraveghere ar trebui să poată fi divulgate integral sau parțial entităților obligate care sunt părți la respectiva procedură de supraveghere, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele comerciale.

- (76) Fără a aduce atingere regimului lingvistic specific care ar putea fi adoptat în cadrul sistemului de supraveghere CSB/CFT și cu entitățile obligate selectate, Regulamentul nr. 1 al Consiliului ⁽¹⁶⁾ ar trebui să se aplice Autorității, iar orice servicii de traducere care ar putea fi necesare pentru funcționarea Autorității, altele decât cele de interpretare, ar trebui să fie furnizate de Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene.
- (77) Fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre și ale autorităților acestora, prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul prezentului regulament în scopul prevenirii SB/FT ar trebui să fie considerată necesară pentru îndeplinirea unei sarcini efectuate în interes public sau în exercitarea autorității publice cu care este învestită Autoritatea în temeiul articolului 5 din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁷⁾ și al articolului 6 din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁸⁾. Regulamentul (UE) 2018/1725 prevede obligația Comisiei de a consulta Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor atunci când pregătește acte delegate sau de punere în aplicare care au un impact asupra protecției drepturilor și libertăților persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal. Acesta ar putea fi cazul standardelor tehnice de reglementare și de punere în aplicare care urmează să fie elaborate de Autoritate. Pentru a asigura buna desfășurare a procesului de pregătire și adoptare a actelor respective, dacă Autoritatea consideră că există o valoare adăugată în consultarea Autorității Europene pentru Protecția Datelor încă din etapa elaborării actelor respective, ar trebui să informeze Comisia în acest sens și să obțină autorizația de a continua consultarea.
- (78) Raportarea neregulilor de către angajații entităților sau grupurilor obligate poate furniza Autorității informații critice cu privire la nivelul general de respectare de către instituțiile de credit și instituțiile financiare din întreaga Uniune a cerințelor CSB/CFT. În mod similar, raportarea de către angajații autorităților de supraveghere, ai organismelor de autoreglementare care îndeplinesc funcții de supraveghere și ai FIU poate susține Autoritatea în rolul său de a asigura o supraveghere de înaltă calitate și de a sprijini dezvoltarea unor informații financiare eficiente pe piața internă în ansamblul său. Cu toate acestea, angajații respectivi trebuie să aibă asigurări suficiente că raportările lor vor fi tratate cu un nivel ridicat de confidențialitate și că datele lor cu caracter personal nu vor fi divulgate în niciun caz. În acest scop, Autoritatea ar trebui să dispună de măsuri pentru a păstra confidențialitatea raportărilor privind neregulile. La stabilirea normelor sale interne pentru tratarea raportărilor referitoare la posibile încălcări ale normelor privind CSB/CFT, Autoritatea ar trebui să se asigure că se acordă prioritate raportărilor angajaților entităților obligate selectate și poate stabili proceduri pentru a aborda raportările repetitive, fluxurile ridicate de raportări și situațiile în care sunt prezentate rapoarte care se referă la încălcări ce nu intră în sfera de competență a Autorității. În plus, persoanele care raportează Autorității încălcări legate de CSB/CFT ar trebui să beneficieze de protecția prevăzută în Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁹⁾, sub rezerva îndeplinirii condițiilor stabilite în aceasta.
- (79) Autoritatea ar trebui să stabilească relații de cooperare cu organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii, inclusiv cu Europol, Eurojust, EPPO și AES. Pentru a îmbunătăți supravegherea transsectorială și pentru a promova o mai bună cooperare între supraveghetorii prudențiali și supraveghetorii CSB/CFT, Autoritatea ar trebui, de asemenea, să stabilească relații de cooperare cu autoritățile competente pentru supravegherea prudențială a entităților obligate din sectorul financiar, inclusiv cu BCE în ceea ce privește aspectele legate de atribuțiile care îi sunt conferite prin

⁽¹⁶⁾ Regulamentul nr. 1 al Consiliului de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO L 17, 6.10.1958, p. 385/58).

⁽¹⁷⁾ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

⁽¹⁸⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

⁽¹⁹⁾ Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2019 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii (JO L 305, 26.11.2019, p. 17).

Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului ⁽²⁰⁾, precum și cu autoritățile de rezoluție, astfel cum sunt definite la articolul 3 din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²¹⁾, cu autoritățile desemnate, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 18 din Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²²⁾ și cu autoritățile competente, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) punctul 35 din Regulamentul (UE) 2023/1114 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²³⁾. În acest scop, Autoritatea ar trebui să poată încheia acorduri sau memorandumuri de înțelegere cu astfel de organisme, inclusiv cu privire la orice schimb de informații care este necesar pentru îndeplinirea respectivelor atribuții ale Autorității și ale acestor organisme. Autoritatea ar trebui să depună toate eforturile pentru a face schimb de informații cu aceste organisme la cererea lor, în limitele impuse de constrângerile juridice, inclusiv de legislația privind protecția datelor. În plus, Autoritatea ar trebui să permită schimbul eficace de informații între toți supraveghetorii financiari din cadrul sistemului de supraveghere CSB/CFT și autoritățile menționate anterior, iar cooperarea și schimburile de informații ar trebui să aibă loc într-un mod structurat și eficient.

- (80) Parteneriatele pentru schimbul de informații au devenit foruri tot mai importante de cooperare și schimb de informații între autoritățile competente și entitățile obligate din unele state membre. Având în vedere mandatul Autorității de prevenire și detectare a spălării banilor, a infracțiunilor premisă și a finanțării terorismului, Autoritatea ar trebui să aibă posibilitatea de a institui un parteneriat pentru schimbul de informații în vederea realizării acestui obiectiv. Informațiile schimbate în cadrul unui parteneriat pentru schimbul de informații ar trebui să fie în concordanță cu domeniul de aplicare al mandatului Autorității. În cazul în care Autoritatea ar acționa în calitate de supraveghetor direct al entităților obligate selectate sau în sprijinul FIU care fac parte dintr-un parteneriat pentru schimbul de informații în orice stat membru, ar putea fi benefic pentru Autoritate să participe și la acesta, în condițiile stabilite de autoritatea sau autoritățile publice naționale relevante care au înființat un astfel de parteneriat pentru schimbul de informații și cu acordul expres al acestora.
- (81) Având în vedere că o cooperare între autoritățile de supraveghere, administrative și de aplicare a legii este esențială pentru combaterea cu succes a SB/FT, iar anumite autorități și organe ale Uniunii au atribuții sau mandate specifice în acest domeniu, Autoritatea ar trebui să se asigure că este în măsură să coopereze cu astfel de autorități și organe, în special OLAF, Europol, Eurojust și EPPO. În cazul în care este necesar să se stabilească acorduri de lucru specifice sau să se încheie memorandumuri de înțelegere între Autoritate și aceste autorități și organe, Autoritatea ar trebui să poată face acest lucru. Acordurile ar trebui să fie de natură strategică și tehnică, nu ar trebui să implice schimbul de informații confidențiale sau operaționale aflate în posesia Autorității și ar trebui să țină seama de sarcinile deja îndeplinite de celelalte instituții, organe, oficii sau agenții ale Uniunii în ceea ce privește prevenirea și combaterea SB/FT.
- (82) Întrucât infracțiunile premisă și infracțiunea de spălare de bani în sine au adesea un caracter internațional și având în vedere că entitățile obligate din Uniune își desfășoară, de asemenea, activitatea cu țări terțe și în țări terțe, cooperarea eficace cu toate autoritățile relevante din țări terțe în ceea ce privește supravegherea și funcționarea FIU este esențială pentru consolidarea cadrului Uniunii în materie de CSB/CFT. Având în vedere combinația unică a Autorității de atribuții și competențe legate de supravegherea directă și indirectă și de cooperarea cu FIU, aceasta ar trebui să fie în măsură să își asume un rol activ în astfel de acorduri de cooperare externă. În mod specific, Autoritatea ar trebui să fie împuternicită să stabilească contacte și să încheie acorduri administrative cu autoritățile din țările terțe care au competențe de reglementare, de supraveghere și legate de FIU. Rolul Autorității ar putea fi deosebit de benefic în cazurile în care interacțiunea mai multor autorități publice și FIU din Uniune cu autoritățile din țări terțe vizează aspecte care intră în sfera atribuțiilor Autorității. În astfel de cazuri, Autoritatea ar trebui să aibă un rol principal în facilitarea acestei interacțiuni.

⁽²⁰⁾ Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63).

⁽²¹⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

⁽²²⁾ Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (JO L 173, 12.6.2014, p. 149).

⁽²³⁾ Regulamentul (UE) 2023/1114 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2023 privind piețele criptoactivelor și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 1095/2010 și a Directivelor 2013/36/UE și (UE) 2019/1937 (JO L 150, 9.6.2023, p. 40).

- (83) Având în vedere atribuțiile și competențele sale în domeniul CSB/CFT, Autoritatea este bine plasată pentru a sprijini acțiunea Comisiei în cadrul forurilor internaționale, inclusiv al GAFI, în vederea promovării unei reprezentări unite, comune, consecvente și eficiente a intereselor Uniunii în astfel de foruri. Prin urmare, Autoritatea ar trebui să asiste Comisia în activitățile sale în calitate de membru al GAFI și să contribuie la reprezentarea Uniunii și la apărarea intereselor sale în forurile internaționale. Având în vedere importanța evaluărilor reciproce efectuate de GAFI și Comitetul de Experți pentru Evaluarea Măsurilor de Combatere a Spălării Banilor și Finanțării Terorismului al Consiliului European – MONEYVAL, și în cazul în care aceste evaluări privesc statele membre, personalul Autorității ar trebui să se pună la dispoziție și să coopereze cu echipele responsabile cu efectuarea evaluărilor, dacă este necesar.
- (84) Întrucât se preconizează ca Autoritatea să dispună pe deplin de competențele și atribuțiile legate de supravegherea directă și indirectă și supervizarea tuturor entităților obligate, este necesar ca aceste competențe să rămână consolidate în cadrul unui singur organ al Uniunii și să nu genereze conflicte de competențe cu alte organe ale Uniunii. Prin urmare, ABE nu ar trebui să își păstreze atribuțiile și competențele legate de CSB/CFT odată ce prezentul regulament va deveni pe deplin aplicabil, iar articolele corespunzătoare din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 ar trebui eliminate. Resursele alocate ABE pentru îndeplinirea acestor atribuții și competențe ar trebui să fie transferate Autorității. Având în vedere că toate cele trei AES ar trebui să coopereze cu Autoritatea și să poată participa la reuniunile Consiliului general reunit în formațiunea consacrată supravegherii în calitate de observatori, ar trebui să se acorde aceeași posibilitate Autorității în ceea ce privește reuniunile Consiliului supraveghetorilor al AES. În cazurile în care respectivele consilii ale supraveghetorilor discută sau decid cu privire la aspecte care sunt relevante pentru executarea atribuțiilor și competențelor Autorității, Autoritatea ar trebui să poată participa la reuniunile lor în calitate de observator. Prin urmare, articolele privind componența Consiliului supraveghetorilor din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010 ar trebui să fie modificate în consecință.
- (85) În vederea asigurării eficienței prezentului regulament, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește normele procedurale pentru exercitarea competenței de a impune sancțiuni pecuniare sau penalități cu titlu cominatoriu, în ceea ce privește norme detaliate privind termenele de prescripție pentru impunerea și executarea sancțiunilor, precum și în ceea ce privește specificarea metodologiei de calculare a cuantumului taxei percepute de la fiecare entitate obligată selectată și neselectată care face obiectul taxelor, precum și a procedurii de colectare a taxelor respective. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁽²⁴⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (86) Autoritatea ar trebui să își asume majoritatea atribuțiilor și competențelor sale în conformitate cu prezentul regulament până la 1 iulie 2025. Supravegherea directă a entităților obligate selectate ar trebui să înceapă din 2028. În modul acesta, Autoritatea ar dispune de timp suficient pentru a-și stabili sediul în statul membru prevăzut în prezentul regulament.
- (87) Întrucât obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea sau efectele acțiunii, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective.
- (88) BCE a prezentat un aviz la 16 februarie 2022⁽²⁵⁾.
- (89) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 și a emis un aviz la 22 septembrie 2021⁽²⁶⁾,

⁽²⁴⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽²⁵⁾ JO C 210, 25.5.2022, p. 5.

⁽²⁶⁾ JO C 524, 29.12.2021, p. 10.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

INSTITUIRE, STATUT JURIDIC ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Instituire și domeniul de activitate

(1) Prin prezentul regulament se instituie Autoritatea pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului (denumită în continuare „Autoritatea”).

(2) Autoritatea acționează în limitele competențelor care îi sunt conferite prin prezentul regulament, în special ale celor prevăzute la articolul 6, și în cadrul domeniului de aplicare al Regulamentului (UE) 2023/1113, al Directivei (UE) 2024/1640 și al Regulamentului (UE) 2024/1624, precum și al tuturor directivelor, regulamentelor și deciziilor bazate pe actele respective, al oricărui alt act obligatoriu din punct de vedere juridic al Uniunii care conferă atribuții Autorității, precum și al legislației naționale de transpunere a Directivei (UE) 2024/1640 și a altor directive care conferă atribuții autorităților de supraveghere.

(3) Obiectivul Autorității este de a proteja interesul public, stabilitatea și integritatea sistemului financiar al Uniunii și buna funcționare a pieței interne prin:

- (a) prevenirea utilizării sistemului financiar al Uniunii în scopul spălării banilor și al finanțării terorismului (SB/FT);
- (b) contribuția la identificarea și evaluarea riscurilor și amenințărilor în materie de SB/FT pe piața internă în ansamblul său, precum și ale riscurilor și amenințărilor din afara Uniunii care au un impact asupra pieței interne sau care au potențialul de a avea un impact asupra pieței interne;
- (c) asigurarea unei supravegheri de înaltă calitate în domeniul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului (CSB/CFT) pe piața internă în ansamblul său;
- (d) contribuția la convergența în materie de supraveghere în domeniul CSB/CFT pe piața internă în ansamblul său;
- (e) contribuția la armonizarea practicilor de detectare a tranzacțiilor sau activităților suspecte transfrontaliere de către unitățile de informații financiare (FIU);
- (f) sprijinirea și coordonarea schimbului de informații între FIU, precum și între FIU și alte autorități competente.

Dispozițiile prezentului regulament nu aduc atingere prerogativelor Comisiei, în special celor stabilite prin articolul 258 din TFUE, referitoare la garantarea respectării dreptului Uniunii.

Articolul 2

Definiții

(1) În sensul prezentului regulament, în plus față de definițiile prevăzute la articolul 2 din Regulamentul (UE) 2024/1624 și la articolul 2 din Directiva (UE) 2024/1640, se aplică următoarele definiții:

1. „entitate obligată selectată” înseamnă o instituție de credit, o instituție financiară ori un grup de instituții de credit sau de instituții financiare la cel mai înalt nivel de consolidare din Uniune în conformitate cu standardele contabile aplicabile, care se află sub supravegherea directă a Autorității în temeiul articolului 13;
2. „entitate obligată neselectată” înseamnă o instituție de credit, o instituție financiară ori un grup de instituții de credit sau de instituții financiare la cel mai înalt nivel de consolidare din Uniune în conformitate cu standardele contabile aplicabile, care nu este o entitate obligată selectată;
3. „sistem de supraveghere CSB/CFT” înseamnă Autoritatea și autoritățile de supraveghere din statele membre;
4. „autoritate fără mandat CSB/CFT” înseamnă:

- (a) o autoritate competentă în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 40 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁷⁾;
- (b) Banca Centrală Europeană (BCE), atunci când își îndeplinește atribuțiile care îi sunt conferite prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2013;
- (c) o autoritate de rezoluție desemnată în conformitate cu articolul 3 din Directiva 2014/59/UE;
- (d) o autoritate desemnată în sensul definiției de la articolul 2 alineatul (1) punctul 18 din Directiva 2014/49/UE;
- (e) o autoritate competentă în sensul definiției de la articolul 3 alineatul (1) punctul 35 din Regulamentul (UE) 2023/1114.

Articolul 3

Statutul juridic

- (1) Autoritatea este un organ al Uniunii cu personalitate juridică.
- (2) În fiecare stat membru, Autoritatea deține cea mai extinsă capacitate juridică recunoscută persoanelor juridice conform dreptului intern. În special, Autoritatea poate să dobândească sau să înstrăineze bunuri mobile și imobile și să se constituie parte în proceduri judiciare.
- (3) Autoritatea este reprezentată de către președintele acesteia.

Articolul 4

Sediul

Autoritatea își are sediul la Frankfurt pe Main, în Germania.

CAPITOLUL II

SARCINILE ȘI COMPETENȚELE AUTORITĂȚII

SECȚIUNEA 1

Sarcini și competențe

Articolul 5

Sarcini

- (1) Autoritatea îndeplinește următoarele sarcini în ceea ce privește riscurile de SB/FT cu care se confruntă piața internă:
  - (a) monitorizează evoluțiile pe piața internă în ansamblul său și evaluează amenințările, vulnerabilitățile și riscurile legate de SB/FT;
  - (b) monitorizează evoluțiile din țările terțe și evaluează amenințările, vulnerabilitățile și riscurile legate de sistemele CSB/CFT ale acestora care au un impact real sau potențial asupra pieței interne;
  - (c) colectează și analizează informații în cadrul propriilor sale activități de supraveghere și al celor desfășurate de supraveghetori și de autoritățile de supraveghere cu privire la deficiențele identificate în aplicarea normelor CSB/CFT de către entitățile obligate, expunerea la risc a entităților obligate, sancțiunile impuse și măsurile de remediere luate;

⁽²⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

- (d) instituie o bază de date centrală CSB/CFT, cu informații colectate de la autoritățile de supraveghere sau care decurg din activitățile Autorității, și menține la zi această bază de date;
  - (e) analizează informațiile colectate în baza de date centrală și partajează analizele respective cu supraveghetorii, cu autoritățile de supraveghere și cu autoritățile fără mandat CSB/CFT pe baza principiului necesității de a cunoaște și cu titlu confidențial;
  - (f) sprijină analiza riscurilor de SB/FT, precum și de neaplicare și de eludare a sancțiunilor financiare specifice care afectează piața internă, menționate la articolul 7 din Directiva (UE) 2024/1640;
  - (g) sprijină, facilitează și consolidează cooperarea și schimbul de informații între entitățile obligate și supraveghetori, autorități de supraveghere și autorități fără mandat CSB/CFT în vederea dezvoltării unei înțelegeri comune a riscurilor și a amenințărilor în materie de SB/FT cu care se confruntă piața internă, inclusiv prin participarea la parteneriate pentru schimbul de informații în domeniul CSB/CFT;
  - (h) emite publicații și oferă cursuri, precum și alte servicii la cerere, pentru a conștientiza și a aborda riscurile de SB/FT;
  - (i) raportează Comisiei orice situație în care Autoritatea, în îndeplinirea sarcinilor sale, descoperă că un stat membru a transpus Directiva (UE) 2024/1640 în mod incorect sau incomplet;
  - (j) îndeplinește alte eventuale sarcini specifice prevăzute în prezentul regulament sau în alte acte legislative menționate la articolul 1 alineatul (2).
- (2) Autoritatea îndeplinește următoarele sarcini în ceea ce privește entitățile obligate selectate:
- (a) asigură respectarea de către entitățile obligate selectate a cerințelor care le sunt aplicabile în temeiul Regulamentului (UE) 2024/1624 și al Regulamentului (UE) 2023/1113, inclusiv a obligațiilor legate de punerea în aplicare a sancțiunilor financiare specifice;
  - (b) efectuează analize și evaluări de supraveghere la nivelul entităților individuale și la nivel de grup pentru a stabili dacă politicile, procedurile și controalele interne instituite de entitățile obligate selectate sunt adecvate pentru a respecta cerințele care le sunt aplicabile și, pe baza respectivelor analize și evaluări de supraveghere, impune cerințe specifice, aplică măsuri administrative și impune sancțiuni pecuniare și penalități cu titlu cominatoriu în temeiul articolelor 21, 22 și 23;
  - (c) participă la supravegherea la nivel de grup, în special în cadrul colegiilor de supraveghere CSB/CFT, inclusiv în cazul în care o entitate obligată selectată face parte dintr-un grup care are sediul, filiale sau sucursale în afara Uniunii;
  - (d) elaborează și menține la zi un sistem de evaluare a riscurilor și a vulnerabilităților entităților obligate selectate pentru a fundamenta activitățile de supraveghere ale Autorității și ale autorităților de supraveghere, inclusiv prin colectarea de date de la entitățile respective prin intermediul unor chestionare structurate și al altor instrumente online sau offline.
- (3) Autoritatea îndeplinește următoarele sarcini în ceea ce privește supraveghetorii financiari:
- (a) menține o listă actualizată a supraveghetorilor financiari din Uniune;
  - (b) efectuează evaluări periodice pentru a se asigura că toți supraveghetorii financiari dispun de resursele, competențele și strategiile adecvate necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor lor în domeniul CSB/CFT și pune la dispoziție rezultatele evaluărilor respective;
  - (c) ca răspuns la o solicitare din partea supraveghetorilor financiari ca Autoritatea să își asume supravegherea directă sau din proprie inițiativă, ia măsuri adecvate în circumstanțe excepționale care impun intervenția Autorității, care sunt legate de respectarea cerințelor de către entitățile obligate neselectate sau de expunerea la risc a acestora;

- (d) facilitează funcționarea colegiilor de supraveghere CSB/CFT în sectorul financiar;
  - (e) contribuie, în colaborare cu supraveghetorii financiari, la convergența practicilor de supraveghere și la promovarea unor standarde înalte de supraveghere în domeniul CSB/CFT, inclusiv în ceea ce privește verificarea respectării cerințelor CSB/CFT legate de sancțiunile financiare specifice;
  - (f) coordonează schimburile de personal și de informații între supraveghetorii financiari din Uniune în domeniul CSB/CFT;
  - (g) acordă asistență în domeniul CSB/CFT supraveghetorilor financiari, în urma solicitărilor lor specifice, inclusiv a solicitărilor de mediere între supraveghetorii financiari;
  - (h) soluționează, cu efect obligatoriu, dezacordurile dintre supraveghetorii financiari cu privire la măsurile care trebuie luate în legătură cu o entitate obligată, inclusiv în contextul colegiilor de supraveghere CSB/CFT, în urma unei cereri specifice, astfel cum se menționează la litera (g).
- (4) Autoritatea îndeplinește următoarele sarcini în ceea ce privește supraveghetorii nefinanciari:
- (a) menține o listă actualizată a supraveghetorilor nefinanciari din Uniune;
  - (b) coordonează evaluările *inter pares* ale standardelor și practicilor de supraveghere în domeniul CSB/CFT;
  - (c) în domeniul CSB/CFT, investighează eventualele încălcări sau neaplicarea dreptului Uniunii de către supraveghetorii nefinanciari și autoritățile publice care supraveghează organismele de autoreglementare, emite recomandări cu privire la modul de remediere a încălcărilor identificate și, în cazul în care supraveghetorii sau autoritățile publice nu respectă recomandările, emite avertismente în care identifică măsurile care trebuie puse în aplicare pentru a atenua efectele încălcării;
  - (d) efectuează evaluări periodice pentru a se asigura că toți supraveghetorii nefinanciari dispun de resursele și competențele adecvate necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor lor în domeniul CSB/CFT;
  - (e) contribuie la convergența practicilor de supraveghere și la promovarea unor standarde înalte de supraveghere în domeniul CSB/CFT;
  - (f) facilitează funcționarea colegiilor de supraveghere CSB/CFT în sectorul nefinanciar;
  - (g) oferă asistență supraveghetorilor nefinanciari, în urma solicitărilor lor specifice, precum solicitările de mediere între supraveghetorii nefinanciari în cazul unui dezacord cu privire la măsurile care trebuie luate în legătură cu o entitate obligată, inclusiv în contextul colegiilor de supraveghere CSB/CFT.

În cazul în care supravegherea anumitor sectoare este delegată la nivel național organismelor de autoreglementare, Autoritatea exercită sarcinile prevăzute la primul paragraf în legătură cu autoritățile de supraveghere care supervizează activitățile organismelor respective.

- (5) Autoritatea îndeplinește următoarele sarcini în ceea ce privește FIU și activitățile acestora în statele membre:
- (a) menține o listă actualizată a FIU din Uniune;
  - (b) monitorizează modificările aduse cadrului juridic al FIU, precum și organizării acestora, concentrându-se asupra resurselor necesare pentru îndeplinirea sarcinilor lor;
  - (c) sprijină activitatea FIU și contribuie la îmbunătățirea cooperării și a coordonării dintre FIU;
  - (d) contribuie la identificarea și selectarea cazurilor relevante pentru efectuarea de analize comune de către FIU;

- (e) elaborează metode și proceduri adecvate pentru efectuarea de către FIU a unor analize comune ale cazurilor transfrontaliere;
  - (f) instituie, coordonează, organizează și facilitează desfășurarea de analize comune de către FIU;
  - (g) acordă asistență FIU, în urma solicitărilor lor specifice, precum solicitările de mediere în cazul dezacordurilor dintre FIU;
  - (h) efectuează evaluări *inter pares* ale activităților FIU menite să consolideze coerența și eficacitatea acestora și să identifice cele mai bune practici;
  - (i) elaborează și pune la dispoziția FIU instrumente și servicii pentru ca acestea să își consolideze capacitățile de analiză, precum și servicii și instrumente informatice și de inteligență artificială pentru schimbul securizat de informații, inclusiv prin găzduirea FIU.net;
  - (j) dezvoltă, partajează și promovează cunoștințe de specialitate privind metodele de detectare, analiză și diseminare a tranzacțiilor suspecte;
  - (k) la cererea FIU, le oferă formare specializată și asistență, inclusiv prin furnizarea de sprijin financiar, în limitele obiectivelor Autorității și în conformitate cu resursele umane și bugetare de care dispune;
  - (l) la cererea FIU, sprijină interacțiunea lor cu entitățile obligate prin furnizarea de cunoștințe de specialitate entităților obligate, inclusiv prin creșterea gradului de conștientizare al acestora și îmbunătățirea procedurilor de depistare a activităților și tranzacțiilor suspecte, precum și prin raportarea lor către FIU;
  - (m) pregătește și coordonează evaluări și analize strategice ale amenințărilor, riscurilor și metodelor în materie de SB/FT identificate de FIU.
- (6) În scopul îndeplinirii sarcinilor care îi sunt conferite în temeiul prezentului regulament, Autoritatea aplică integral dreptul relevant al Uniunii și, în cazul în care acesta cuprinde directive, legislația națională care transpune respectivele directive. Dacă dreptul aplicabil constă în regulamente și dacă, în prezent, respectivele regulamente acordă în mod expres opțiuni statelor membre, Autoritatea aplică, de asemenea, legislația națională de exercitare a opțiunilor respective.

Articolul 6

Competențele Autorității

(1) În ceea ce privește entitățile obligate selectate, Autoritatea are competențele de supraveghere și de investigare prevăzute la articolele 17-21, precum și competența de a impune sancțiuni pecuniare și penalități cu titlu cominatoriu, astfel cum se prevede la articolele 22 și 23.

De asemenea, Autoritatea are competențele și obligațiile deținute de supraveghetorii financiari în domeniul CSB/CFT în temeiul dreptului aplicabil al Uniunii, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul regulament.

În măsura în care este necesar în vederea îndeplinirii atribuțiilor care îi sunt conferite de prezentul regulament, Autoritatea poate solicita supraveghetorii financiari, prin intermediul unor instrucțiuni, să facă uz de competențele lor în domeniul CSB/CFT în conformitate cu condițiile prevăzute în dreptul intern, în cazul în care prezentul regulament nu conferă Autorității astfel de competențe.

În scopul exercitării competențelor menționate la primul și al doilea paragraf, Autoritatea poate emite decizii cu caracter obligatoriu adresate entităților obligate selectate individuale. Autoritatea are competența de a aplica măsuri administrative și de a impune sancțiuni pecuniare pentru nerespectarea deciziilor luate în exercitarea competenței prevăzute la articolul 21, în conformitate cu articolul 22.

(2) În ceea ce privește supraveghetorii și autoritățile de supraveghere, Autoritatea are următoarele competențe:

- (a) de a solicita prezentarea de informații sau documente, inclusiv explicații scrise sau verbale, necesare pentru îndeplinirea funcțiilor sale, inclusiv informații statistice și informații privind procesele sau mecanismele interne ale supraveghetorilor naționali și ale autorităților naționale de supraveghere, precum și de a accesa informațiile respective și a le extrage din chestionarele structurate comune și din alte instrumente online și offline dezvoltate de Autoritate;
  - (b) de a emite orientări și recomandări;
  - (c) de a emite cereri de acțiune și instrucțiuni cu privire la măsurile care trebuie să fie luate cu privire la entitățile obligate neselectate în temeiul capitolului II secțiunea 4;
  - (d) de a interveni ca mediator la cererea unui supraveghetor financiar sau a unui supraveghetor nefinanciar;
  - (e) la cererea supraveghetorilor financiari, de a soluționa, cu efect obligatoriu, dezacordurile dintre supraveghetorii financiari, inclusiv în contextul colegiilor de supraveghere CSB/CFT.
- (3) În ceea ce privește FIU din statele membre, Autoritatea are următoarele competențe:
- (a) de a solicita FIU date și analize neoperaționale, atunci când acestea sunt necesare pentru evaluarea amenințărilor, a vulnerabilităților și a riscurilor în materie de SB/FT cu care se confruntă piața internă;
  - (b) de a colecta informații și date statistice în legătură cu sarcinile și activitățile FIU;
  - (c) de a obține și a prelucra informațiile și datele necesare pentru inițierea, efectuarea și coordonarea analizelor comune, astfel cum se prevede la articolul 40;
  - (d) de a emite orientări și recomandări.
- (4) În scopul îndeplinirii sarcinilor prevăzute la articolul 5 alineatul (1), Autoritatea are următoarele competențe:
- (a) de a elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare în conformitate cu articolul 49;
  - (b) de a elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în conformitate cu articolul 53;
  - (c) de a emite orientări și recomandări, astfel cum se prevede la articolul 54;
  - (d) de a formula avize către Parlamentul European, Consiliu și Comisie, astfel cum se prevede la articolul 55.

SECȚIUNEA 2

Sistemul de supraveghere CSB/CFT

Articolul 7

Cooperarea în cadrul sistemului de supraveghere CSB/CFT

- (1) Autoritatea este responsabilă de funcționarea eficace și coerentă a sistemului de supraveghere CSB/CFT.
- (2) Autoritatea și autoritățile de supraveghere au obligația de a coopera cu bună credință, precum și obligația de a face schimb de informații în scopul CSB/CFT, în conformitate cu prezentul regulament, cu Regulamentul (UE) 2023/1113, cu Regulamentul (UE) 2024/1624 și cu Directiva (UE) 2024/1640.
- (3) La cererea Autorității, autoritățile de supraveghere furnizează Autorității toate informațiile privind entitățile obligate care rămân supravegheate direct la nivel național, care sunt necesare pentru îndeplinirea sarcinilor Autorității în temeiul articolului 5 alineatele (1), (3) și (4), în cazul în care autoritățile de supraveghere au acces legal la astfel de informații.

(4) Autoritățile de supraveghere acordă asistență Autorității pentru a identifica și a ține seama de particularitățile cadrelor lor juridice naționale respective, în special în cazurile în care Autoritatea aplică legislația națională care transpune dreptul Uniunii, astfel cum se menționează la articolul 1 alineatul (2).

Articolul 8

Metodologia de supraveghere CSB/CFT

(1) În cooperare cu autoritățile de supraveghere, Autoritatea elaborează și menține o metodologie actualizată și armonizată de supraveghere CSB/CFT, care detaliază abordarea bazată pe riscuri a supravegherii entităților obligate din Uniune. Metodologia respectivă cuprinde orientări, recomandări, avize și alte măsuri și instrumente, după caz, inclusiv, în special, standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare, pe baza împuternicirilor prevăzute în actele menționate la articolul 1 alineatul (2).

(2) Atunci când elaborează metodologia de supraveghere, Autoritatea face distincție între entitățile obligate, inclusiv pe baza activităților acestora și a tipului și naturii riscurilor de SB/FT la care sunt expuse. Metodologia de supraveghere se bazează pe riscuri și conține cel puțin următoarele elemente:

- (a) criteriile de referință și metodologia de clasificare a entităților obligate în categorii de risc pe baza profilului lor de risc rezidual, separat pentru fiecare categorie de entități obligate;
- (b) abordări privind analiza de supraveghere a autoevaluărilor realizate de entitățile obligate referitoare la riscurile de SB/FT;
- (c) abordări privind analiza de supraveghere a politicilor și procedurilor interne ale entităților obligate, inclusiv a politicilor și a procedurilor referitoare la precauția privind clientela, în conformitate cu o abordare bazată pe riscuri a prevenirii SB/FT;
- (d) abordări privind evaluarea de supraveghere a factorilor de risc inerenți clienților, relațiilor de afaceri, tranzacțiilor și canalelor de livrare ale entităților obligate sau a factorilor de risc careu au o legătură cu clienții, relațiile de afaceri, tranzacțiile și canalele de livrare ale entităților obligate, precum și a factorilor de risc geografic.

(3) Autoritatea elaborează chestionare structurate și alte instrumente online sau offline care să fie utilizate de Autoritate și de supraveghetori în scopul solicitării, colectării, compilării și analizării datelor și informațiilor de la entitățile obligate, inclusiv a datelor pe care trebuie să se bazeze aplicarea elementelor metodologiei de supraveghere enumerate la alineatul (2).

Instrumentele dezvoltate de Autoritate asigură colectarea de date și informații obiective și comparabile legate de CSB/CFT de la entitățile obligate și permit un schimb de informații eficient și rapid între supraveghetori și Autoritate.

Autoritatea depune eforturi pentru a dezvolta instrumentele respective de îndată ce metodologia de supraveghere este aplicabilă în întregul sistem de supraveghere CSB/CFT.

(4) Metodologia de supraveghere reflectă standarde înalte de supraveghere la nivelul Uniunii și se bazează pe standardele și orientările internaționale relevante. Autoritatea își revizuieste și își actualizează periodic metodologia de supraveghere, ținând seama de evoluția riscurilor care afectează piața internă, inclusiv de riscurile și amenințările identificate de autoritățile naționale de aplicare a legii și de FIU. Metodologia de supraveghere ține seama, în măsura posibilului, de cele mai bune practici și de orientările elaborate de organisme internaționale de standardizare.

Articolul 9

Analize tematice

(1) Cel târziu la data de 1 decembrie a fiecărui an, autoritățile de supraveghere furnizează Autorității informații cu privire la analizele de supraveghere pe care intenționează să le efectueze, pe o bază tematică, în cursul anului următor sau al următorului mandat de supraveghere și care vizează evaluarea riscurilor de SB/FT sau a unui aspect specific al unor astfel de riscuri la care sunt expuse concomitent mai multe entități obligate. Se furnizează următoarele informații:

- (a) domeniul de aplicare al fiecărei analize tematice planificate în ceea ce privește categoria și numărul de entități obligate incluse, precum și obiectul analizei;

- (b) calendarul fiecărei analize tematice planificate;
- (c) tipurile, natura și frecvența planificate ale activităților de supraveghere care urmează să fie efectuate în legătură cu fiecare analiză tematică, inclusiv orice inspecții la fața locului sau alte tipuri de interacțiune directă cu entitățile obligate, după caz.
- (2) Până la sfârșitul fiecărui an, președintele Autorității prezintă Consiliului general reunit în formațiunea consacrată supravegherii, astfel cum se menționează la articolul 57 alineatul (2), o planificare consolidată a analizelor tematice pe care autoritățile de supraveghere intenționează să le efectueze în cursul anului următor.
- (3) În cazul în care domeniul de aplicare și relevanța la nivelul Uniunii a analizelor tematice justifică coordonarea la nivelul Uniunii, analizele tematice sunt efectuate în comun de către autoritățile de supraveghere relevante și sunt coordonate de Autoritate. Comitetul executiv poate propune analize tematice comune pe baza analizelor disponibile ale amenințărilor, vulnerabilităților și riscurilor de pe piața internă. Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii întocmește o listă a analizelor tematice comune. Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii întocmește un raport cu privire la desfășurarea, obiectul și rezultatul fiecărei analize tematice comune. Autoritatea publică raportul respectiv pe site-ul său web.
- (4) Autoritatea coordonează activitățile autorităților de supraveghere și facilitează planificarea și executarea analizelor tematice comune menționate la alineatul (3). Orice interacțiune directă cu entitățile obligate neselectate în contextul oricărei analize tematice rămâne responsabilitatea exclusivă a autorității de supraveghere responsabile cu supravegherea entităților obligate respective și nu se interpretează ca un transfer de sarcini și competențe legate de entitățile respective în cadrul sistemului de supraveghere CSB/CFT.
- (5) În cazul în care analizele tematice planificate la nivel național nu fac obiectul unei abordări coordonate la nivelul Uniunii, Autoritatea, împreună cu autoritățile de supraveghere, analizează necesitatea și posibilitatea alinierii sau a sincronizării calendarului acestor analize tematice și facilitează schimbul de informații și asistența reciprocă între autoritățile de supraveghere care efectuează respectivele analize tematice. Autoritatea facilitează, de asemenea, orice activități pe care autoritățile de supraveghere relevante ar dori să le desfășoare în comun sau în mod similar în contextul analizelor lor tematice respective.
- (6) Autoritatea asigură comunicarea către toate autoritățile de supraveghere a rezultatelor și concluziilor analizelor tematice efectuate la nivel național de mai multe autorități de supraveghere, cu excepția informațiilor confidențiale referitoare la entitățile obligate individuale. Acest schimb de informații include orice concluzii comune care rezultă din schimburile de informații sau din activitățile comune sau coordonate care implică mai multe autorități de supraveghere.

Articolul 10

Asistența reciprocă în cadrul sistemului de supraveghere CSB/CFT

- (1) Autoritatea poate, după caz, să elaboreze:
- (a) noi instrumente practice și instrumente de convergență pentru promovarea abordărilor și a celor mai bune practici comune în materie de supraveghere;
- (b) instrumente și metode practice de asistență reciprocă în urma:
- (i) unor solicitări specifice din partea autorităților de supraveghere;
- (ii) semnalării unor dezacorduri între autoritățile de supraveghere cu privire la măsurile care trebuie luate în comun de mai multe autorități de supraveghere în legătură cu o entitate obligată.
- (2) Autoritatea facilitează și încurajează cel puțin următoarele activități:
- (a) programe de formare sectoriale și transsectoriale, inclusiv în ceea ce privește inovarea tehnologică;
- (b) schimburi de personal și utilizarea programelor de detașare și de înfrățire și a vizitelor pe termen scurt;
- (c) schimburi de bune practici de supraveghere între autoritățile de supraveghere, atunci când o autoritate a dobândit expertiză într-un domeniu specific al practicilor de supraveghere CSB/CFT.

(3) Fiecare autoritate de supraveghere poate transmite Autorității o cerere de asistență reciprocă legată de sarcinile sale de supraveghere, specificând tipul de asistență pe care o solicită de la personalul Autorității, personalul uneia sau mai multor autorități de supraveghere sau o combinație a acestora. În cazul în care cererea se referă la activități legate de supravegherea anumitor entități obligate, autoritatea de supraveghere solicitantă transmite Autorității informațiile și datele necesare pentru furnizarea de asistență. Autoritatea păstrează și actualizează periodic informațiile privind domeniile specifice de expertiză și capacitățile autorităților de supraveghere de a oferi asistență reciprocă în legătură cu sarcinile lor de supraveghere.

(4) În cazul în care Autoritatea este invitată să ofere asistență pentru îndeplinirea unor sarcini de supraveghere specifice la nivel național în ceea ce privește entitățile obligate care nu sunt entități obligate selectate, autoritatea de supraveghere solicitantă detaliază în cererea sa sarcinile pentru care se solicită sprijin. Asistența nu se interpretează ca un transfer de sarcini, competențe sau responsabilitate în materie de supraveghere a entităților obligate care nu sunt entități obligate selectate de la autoritatea de supraveghere solicitantă către Autoritate.

(5) Dacă consideră că cererea este rezonabilă și fezabilă, Autoritatea depune toate eforturile pentru a oferi asistența solicitată, inclusiv prin mobilizarea resurselor umane proprii, precum și prin asigurarea mobilizării resurselor în cadrul autorităților de supraveghere, pe bază de voluntariat.

(6) Până la sfârșitul fiecărui an, președintele Autorității informează Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii cu privire la resursele umane pe care Autoritatea le va aloca pentru furnizarea asistenței solicitate în temeiul alineatului (3) de la prezentul articol pe parcursul anului următor. În cazul în care disponibilitatea resurselor umane se modifică ca urmare a îndeplinirii oricăreia dintre sarcinile menționate la articolul 5 alineatele (2), (3) și (4), președintele Autorității informează în acest sens Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii.

(7) Orice interacțiune între personalul Autorității și entitatea obligată rămâne în responsabilitatea exclusivă a autorității de supraveghere care răspunde pentru supravegherea entității respective și nu se interpretează ca un transfer de sarcini sau de competențe legate de entități obligate individuale în cadrul sistemului de supraveghere CSB/CFT.

Articolul 11

Baza de date centrală CSB/CFT

(1) Autoritatea creează și actualizează o bază de date centrală cuprinzând informațiile colectate în temeiul prezentului articol.

Autoritatea pune informațiile la dispoziția autorităților de supraveghere, a autorităților fără mandat CSB/CFT, a altor autorități și organisme naționale competente să asigure respectarea Directivei 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽²⁸⁾, a Directivei 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽²⁹⁾, a Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽³⁰⁾, a Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽³¹⁾, a Regulamentului (UE) nr. 537/2014 al Parlamentului European și al Consiliului⁽³²⁾, a Directivei 2014/56/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽³³⁾, a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽³⁴⁾ sau a Directivei (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului⁽³⁵⁾, precum și la dispoziția autorităților europene de supraveghere, și anume Autoritatea Bancară Europeană (ABE), Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe

⁽²⁸⁾ Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, 22.5.2008, p. 66).

⁽²⁹⁾ Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emittente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE (JO L 267, 10.10.2009, p. 7).

⁽³⁰⁾ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

⁽³¹⁾ Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 60, 28.2.2014, p. 34).

⁽³²⁾ Regulamentul (UE) nr. 537/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind cerințe specifice referitoare la auditul statutar al entităților de interes public și de abrogare a Deciziei 2005/909/CE a Comisiei (JO L 158, 27.5.2014, p. 77).

⁽³³⁾ Directiva 2014/56/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 de modificare a Directivei 2006/43/CE privind auditul legal al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare consolidate (JO L 158, 27.5.2014, p. 196).

⁽³⁴⁾ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

⁽³⁵⁾ Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35).

(ESMA) și Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA) (denumite în continuare, împreună, „AES”), pe baza principiului necesității de a cunoaște și în mod confidențial, în cazul în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor acestora.

Autoritatea analizează, de asemenea, informațiile colectate și poate transmite rezultatele analizei sale, din proprie inițiativă, autorităților de supraveghere, în cazul în care acest lucru ar facilita activitățile lor de supraveghere și, după caz, entităților obligate.

(2) Autoritățile de supraveghere transmit Autorității cel puțin următoarele informații, inclusiv datele referitoare la entitățile obligate individuale, astfel încât Autoritatea să introducă informațiile respective în baza de date:

- (a) o listă a tuturor autorităților de supraveghere și a organismelor de autoreglementare cărora li s-a încredințat supravegherea entităților obligate, inclusiv informații cu privire la mandatul, sarcinile și competențele acestora și, după caz, identificarea supraveghetorului principal sau a mecanismului de coordonare;
- (b) informații statistice privind categoriile și numărul entităților obligate supravegheate în funcție de categorie în statul lor membru și informații de bază privind profilul de risc al entităților respective;
- (c) măsurile administrative aplicate și sancțiunile pecuniare impuse în cursul supravegherii entităților obligate individuale ca răspuns la încălcări ale cerințelor în materie de CSB/CFT, însoțite de:
  - (i) motivele aplicării măsurii administrative sau ale impunerii sancțiunii pecuniare, cum ar fi natura încălcării;
  - (ii) informații conexe privind activitățile de supraveghere și rezultatele care au condus la aplicarea măsurii administrative sau la impunerea sancțiunii pecuniare;
- (d) consilierea sau opiniile privind riscurile de SB/FT transmise altor autorități în legătură cu procedurile de autorizare, procedurile de retragere a autorizației și evaluările privind adecvarea acționarilor sau a membrilor organului de conducere al entităților obligate individuale;
- (e) rezultatele evaluărilor lor cu privire la profilurile de risc inerent și rezidual ale tuturor instituțiilor de credit și ale instituțiilor financiare care îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 12 alineatul (1);
- (f) rezultatele și rapoartele analizelor tematice și ale altor acțiuni de supraveghere orizontale în ceea ce privește domeniile sau activitățile cu risc ridicat;
- (g) informații privind activitățile de supraveghere desfășurate în ultimul an calendaristic, colectate în temeiul articolului 40 alineatul (5) din Directiva (UE) 2024/1640;
- (h) informații statistice privind efectivele de personal și alte resurse ale supraveghetorilor și ale autorităților de supraveghere.

Informațiile furnizate în temeiul primului paragraf nu includ referiri la suspiciunile specifice raportate în temeiul articolului 69 din Regulamentul (UE) 2024/1624.

Autoritatea introduce, de asemenea, în baza de date informațiile care decurg din activitățile sale în domeniul supravegherii directe, care corespund categoriilor de informații enumerate la primul paragraf, precum și rezultatele procesului de evaluare a riscurilor desfășurat de Autoritate în temeiul articolului 12.

(3) Autoritatea poate solicita autorităților de supraveghere să furnizeze alte informații în plus față de cele menționate la alineatul (2). Autoritățile de supraveghere actualizează toate informațiile furnizate de îndată ce actualizarea este necesară sau la cererea Autorității.

(4) Autoritatea introduce în baza de date orice date sau informații relevante în scopul activităților de supraveghere CSB/CFT care sunt furnizate de autoritățile fără mandat CSB/CFT, de alte autorități și organisme naționale competente pentru asigurarea conformității cu cerințele Directivei 2008/48/CE, ale Directivei 2009/110/CE, ale Directivei 2009/138/CE, ale Directivei 2014/17/UE, ale Regulamentului (UE) nr. 537/2014, ale Directivei 2014/56/UE, ale Directivei 2014/65/UE sau ale Directivei (UE) 2015/2366 sau de către AES.

Informațiile menționate la primul paragraf includ cazurile în care autoritățile și organismele menționate la paragraful respectiv au motive întemeiate să suspecteze că are loc o tentativă sau că se comite SB/FT sau că există un risc sporit în acest sens în legătură cu o entitate obligată și în care astfel de motive întemeiate au apărut în contextul exercitării sarcinilor lor

respective. Baza de date include, de asemenea, informații relevante pe care autoritățile sau organismele de supraveghere a instituțiilor de credit în conformitate cu Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁶⁾, inclusiv BCE, atunci când acționează în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, le-au obținut în contextul supravegherii continue, inclusiv informații privind evaluările modelelor de afaceri, evaluările mecanismelor de guvernare, procedurile de autorizare, evaluările achizițiilor de participății calificate, evaluările privind adecvarea și procedurile legate de retragerea licențelor.

(5) Autoritățile și organismele menționate la alineatul (1) al doilea paragraf pot adresa Autorității o cerere motivată de informații colectate în temeiul prezentului articol, dacă informațiile respective sunt necesare pentru activitățile sale de supraveghere. Autoritatea examinează cererile respective și furnizează informațiile solicitate pe baza principiului necesității de a cunoaște, în mod confidențial și în timp util. Autoritatea comunică autorității sau organismului care a furnizat inițial informațiile solicitate identitatea autorității sau a organismului de supraveghere solicitant, identitatea oricărei entități obligate în cauză, motivul cererii de informații, precum și dacă informațiile au fost transmise autorității sau organismului solicitant. În cazul în care decide să nu furnizeze informațiile solicitate, Autoritatea furnizează o justificare motivată pentru această decizie.

(6) Autoritatea elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

- (a) procedura, formatele și termenele pentru transmiterea informațiilor în temeiul alineatelor (2) și (3);
- (b) domeniul de aplicare și nivelul de detaliere al informațiilor care trebuie să fie transmise, ținând seama de diferențele relevante dintre entitățile obligate, cum ar fi profilul lor de risc;
- (c) domeniul de aplicare și nivelul de detaliu al informațiilor care trebuie să fie transmise în legătură cu entitățile obligate din sectorul nefinanciar;
- (d) tipul de informații a căror divulgare de către Autoritate, în urma unei cereri motivate sau din proprie inițiativă, necesită acordul prealabil al autorității de supraveghere care le-a emis;
- (e) nivelul de semnificație pe care o încălcare trebuie să îl aibă pentru ca o autoritate de supraveghere să fie obligată să transmită informații cu privire la încălcare în temeiul alineatului (2) litera (c);
- (f) condițiile în care Autoritatea poate să solicite informații suplimentare în temeiul alineatului (3);
- (g) tipurile de informații suplimentare care trebuie să fie transmise Autorității în temeiul alineatului (3).

Autoritatea transmite Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 27 decembrie 2025.

Se conferă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 49 din prezentul regulament.

(7) Datele cu caracter personal colectate în conformitate cu prezentul articol pot fi păstrate într-o formă identificabilă pe o perioadă de până la 10 ani de la data colectării lor de către Autoritate, datele respective fiind șterse la sfârșitul acestei perioade. Pe baza unei evaluări periodice a necesității lor, datele cu caracter personal pot fi șterse înainte de expirarea perioadei respective, de la caz la caz.

⁽³⁶⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

SECȚIUNEA 3

Supravegherea directă a entităților obligate selectate

Articolul 12

Evaluarea instituțiilor de credit și a instituțiilor financiare în scopul selectării pentru supravegherea directă

(1) În scopul îndeplinirii sarcinilor enumerate la articolul 5 alineatul (2), Autoritatea, în colaborare cu supraveghetorii financiari, efectuează o evaluare periodică a instituțiilor de credit și a instituțiilor financiare, precum și a grupurilor de instituții de credit și instituții financiare, în cazul în care acestea își desfășoară activitatea în cel puțin șase state membre, inclusiv în statul membru de origine, fie prin intermediul unor sedii, fie în temeiul libertății de a presta servicii, indiferent dacă activitățile se desfășoară prin intermediul infrastructurii de pe teritoriul în cauză sau de la distanță.

(2) Autoritățile de supraveghere și entitățile obligate care fac obiectul unei evaluări periodice furnizează Autorității toate informațiile necesare pentru efectuarea evaluării periodice menționate la alineatul (1).

(3) Profilurile de risc inerent și rezidual ale unei entități obligate evaluate în temeiul alineatului (1) este clasificat de Autoritate ca fiind scăzut, mediu, substanțial sau ridicat, pe baza criteriilor de referință și urmând metodologia prevăzută în standardele tehnice de reglementare menționate la alineatul (7). În cazul în care entitatea obligată evaluată face parte dintr-un grup de instituții de credit sau instituții financiare, profilul de risc este clasificat la nivel de grup.

(4) Metodologia de clasificare a profilurilor de risc inerent și rezidual se stabilește separat pentru cel puțin următoarele categorii de entități obligate:

- (a) instituții de credit;
- (b) birouri de schimb;
- (c) întreprinderi de plasament colectiv;
- (d) alți furnizori de credite decât instituțiile de credit;
- (e) instituții emitente de monedă electronică;
- (f) firme de investiții;
- (g) instituții de plată;
- (h) întreprinderi de asigurare de viață;
- (i) intermediari de asigurări de viață;
- (j) furnizorii de servicii de criptoactive;
- (k) alte instituții financiare.

(5) Pentru fiecare categorie de entități obligate menționată la alineatul (4), criteriile de referință pentru evaluarea riscului inerent din metodologia de evaluare se bazează pe categoriile de factori de risc referitoare la clienți, produse, servicii, tranzacții, canale de livrare și zone geografice. Criteriile de referință se stabilesc cel puțin pentru următorii indicatori de risc inerent în orice stat membru în care își desfășoară activitatea entitățile obligate:

- (a) în ceea ce privește riscul asociat clienților: ponderea clienților nerezidenți din țări terțe identificați în temeiul capitolului III secțiunea 2 din Regulamentul (UE) 2024/1624 și prezența și ponderea clienților identificați ca persoane expuse politic;
- (b) în ceea ce privește produsele și serviciile oferite:
  - (i) importanța și volumul de tranzacționare a produselor și serviciilor identificate ca fiind cele mai vulnerabile la riscurile de SB/FT fie la nivelul pieței interne în cadrul evaluării riscurilor la nivelul Uniunii, fie la nivelul țării în cadrul evaluării naționale a riscurilor;

- (ii) pentru prestatorii de servicii de remitere de bani, importanța activităților anuale agregate de emiteri și primire a fiecărui astfel de prestator în țările identificate în conformitate cu capitolul III secțiunea 2 din Regulamentul (UE) 2024/1624;
  - (iii) volumul relativ de produse, servicii și tranzacții care oferă un nivel considerabil de protecție a vieții private și a identității clienților sau alte forme de anonimat;
- (c) în ceea ce privește zonele geografice:
- (i) volumul anual al serviciilor bancare de corespondență și al serviciilor de criptoactive de corespondență prestate de entitățile din sectorul financiar din Uniune în țări terțe, identificate în conformitate cu capitolul III secțiunea 2 din Regulamentul (UE) 2024/1624;
  - (ii) numărul și ponderea clienților serviciilor bancare de corespondență și al clienților serviciilor de criptoactive din țări terțe identificate în conformitate cu capitolul III secțiunea 2 din Regulamentul (UE) 2024/1624.
- (6) Pentru fiecare categorie de entitate obligată menționată la alineatul (4), evaluarea riscului rezidual în metodologia de evaluare include criteriile de referință pentru evaluarea calității politicilor, a controalelor și a procedurilor interne instituite de entitățile obligate pentru a atenua riscul lor inerent.
- (7) Autoritatea elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:
- (a) activitățile minime care trebuie să fie desfășurate de o instituție de credit sau de o instituție financiară în temeiul libertății de a presta servicii, fie prin infrastructură, fie de la distanță, pentru a se considera că aceasta își desfășoară activitatea într-un alt stat membru decât cel în care este stabilită;
  - (b) metodologia bazată pe criteriile de referință menționate la alineatele (5) și (6) pentru clasificarea profilurilor de risc inerent și rezidual al instituțiilor de credit, al instituțiilor financiare sau al grupurilor de instituții de credit sau instituții financiare ca fiind scăzut, mediu, substanțial sau ridicat.

Autoritatea prezintă Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 1 ianuarie 2026.

Se conferă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 49 din prezentul regulament.

(8) Autoritatea revizuieste criteriile de referință și metodologia cel puțin o dată la trei ani. În cazul în care sunt necesare modificări, Autoritatea prezintă Comisiei proiecte modificate de standarde tehnice de reglementare.

Articolul 13

Procesul întocmirii listei entităților obligate selectate

(1) Instituțiile de credit, instituțiile financiare și grupurile de instituții de credit și instituții financiare al căror profil de risc rezidual a fost clasificat ca fiind ridicat în temeiul articolului 12 se califică drept entități obligate selectate.

(2) Cu toate acestea, în cazul în care sunt identificate peste 40 de entități în temeiul alineatului (1), Autoritatea poate, în consultare cu autoritățile de supraveghere, să convină asupra limitării selecției la un număr diferit specific de entități sau grupuri care este mai mare de 40.

Atunci când decide cu privire la un număr diferit specific de entități obligate selectate astfel cum se menționează la primul paragraf, Autoritatea ține seama de resursele proprii în ceea ce privește capacitatea sa de a aloca sau de a angaja suplimentar numărul necesar de membri ai personalului de supraveghere și de sprijin și se asigură că majorarea necesară a resurselor financiare și umane este fezabilă.

În temeiul deciziei privind numărul maxim, entitățile obligate selectate sunt entitățile obligate care se califică în temeiul alineatului (1) care își desfășoară activitatea în cel mai mare număr de state membre, fie prin intermediul unor sedii, fie în temeiul libertății de a presta servicii.

În cazul în care aplicarea criteriului menționat la al treilea paragraf generează mai mult decât numărul maxim stabilit de entități obligate selectate, Autoritatea selectează, dintre entitățile obligate care ar fi selectate în conformitate cu paragraful menționat și care își desfășoară activitatea în cel mai mic număr de state membre, pe cele cu cel mai mare volum al tranzacțiilor cu țări terțe în raport cu volumul total al tranzacțiilor lor, măsurat în ultimul exercițiu financiar.

(3) În cazul în care, într-un stat membru, nicio instituție de credit, instituție financiară sau grup de instituții de credit sau instituții financiare care sunt stabilite, autorizate sau înregistrate sau care au o filială în statul respectiv și al căror profil de risc este clasificat ca fiind ridicat nu se califică drept entitate obligată selectată în temeiul alineatelor (1) și (2) de la prezentul articol, Autoritatea efectuează un proces de selecție suplimentar în statul membru respectiv, pe baza metodologiei menționate la articolul 12 alineatul (7) litera (b).

În urma procesului de selecție suplimentar, instituția de credit, instituția financiară sau grupul de instituții de credit sau instituții financiare stabilite sau înregistrate în statul membru respectiv al căror profil de risc este clasificat ca fiind ridicat se califică drept entitate obligată selectată.

În cazul în care mai multe instituții de credit, instituții financiare sau grupuri de instituții de credit sau instituții financiare din statul membru în cauză au un profil de risc clasificat ca fiind ridicat, entitatea care își desfășoară activitatea în cel mai mare număr de state membre, fie prin intermediul unor sedii, fie în temeiul libertății de a presta servicii, se califică drept entitate obligată selectată. În cazul în care mai multe instituții de credit, instituții financiare sau grupuri de instituții de credit sau instituții financiare își desfășoară activitatea în același număr de state membre, entitatea cu cel mai mare raport dintre volumul tranzacțiilor cu țări terțe și volumul total al tranzacțiilor, măsurat în cursul ultimului exercițiu financiar, se califică drept entitate obligată selectată.

(4) Autoritatea începe primul proces de selecție până la 1 iulie 2027 și încheie selecția în termen de șase luni de la data începerii. Ulterior, procesul de selecție se realizează la fiecare trei ani după data începerii primei selecții și se încheie în termen de șase luni pentru fiecare proces de selecție. Autoritatea publică lista entităților obligate selectate fără întârzieri nejustificate, după finalizarea procesului de selecție. Autoritatea începe supravegherea directă a entităților obligate selectate la șase luni de la publicarea listei.

(5) Înainte de publicarea listei entităților obligate selectate, Autoritatea informează autoritățile relevante fără mandat CSB/CFT cu privire la rezultatele procesului de evaluare și clasificare a riscului inerent și rezidual al entităților obligate care fac obiectul evaluării.

(6) O entitate obligată selectată rămâne sub supravegherea directă a Autorității până când Autoritatea începe supravegherea directă a entităților obligate selectate pe baza unei liste întocmite pentru perioada de selecție ulterioară care nu mai include entitatea obligată respectivă.

Articolul 14

Transferul suplimentar al sarcinilor și competențelor de supraveghere în circumstanțe excepționale în urma cererii unui supraveghetor financiar

(1) Un supraveghetor financiar poate transmite Autorității o cerere motivată prin care să solicite Autorității să își asume supravegherea directă și să îndeplinească sarcinile enumerate la articolul 5 alineatul (2) în ceea ce privește o anumită entitate obligată neselectată.

Cererea menționată la primul paragraf se depune numai în circumstanțe excepționale, cu scopul de a aborda la nivelul Uniunii un risc crescut de SB/FT sau de neconformitate în cazul unei entități obligate neselectate și de a asigura aplicarea consecventă a unor standarde înalte de supraveghere.

(2) Cererea menționată la alineatul (1):

- (a) identifică entitatea obligată neselectată în privința căreia supraveghetorul financiar consideră că Autoritatea ar trebui să își asume supravegherea directă;
- (b) precizează motivele pentru care este necesară supravegherea directă în materie de CSB/CFT a entității obligate neselectate;
- (c) identifică și justifică în mod corespunzător data propusă a transferului și perioada pentru care se solicită transferul sarcinilor și competențelor; și
- (d) furnizează toate informațiile justificative, datele și dovezile necesare care ar putea fi utile pentru evaluarea cererii.

(3) Cererea supraveghetorului financiar este însoțită de un raport care indică istoricul în materie de supraveghere și profilul de risc al entității obligate neselectate în cauză. Entitatea obligată neselectată este informată cu privire la cerere și la calendarul propus în aceasta.

(4) Autoritatea evaluează cererea menționată la alineatul (1) în termen de două luni sau într-un interval de timp care permite transferul de sarcini și competențe până la data propusă în cerere, oricare dintre acestea este mai lungă. Autoritatea își dă acordul cu privire la transferul solicitat al supravegherii directe numai în cazul în care este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:

- (a) supraveghetorul solicitant poate demonstra ineficacitatea măsurilor de supraveghere impuse entității obligate neselectate în legătură cu încălcări grave, repetate sau sistematice ale cerințelor aplicabile;
- (b) riscul crescut de SB/FT sau încălcările grave, repetate sau sistematice ale cerințelor aplicabile afectează mai multe entități din cadrul unui grup de entități obligate neselectate, iar supraveghetorii financiari relevanți convin că o acțiune coordonată de supraveghere la nivelul Uniunii ar fi mai eficace pentru a le aborda;
- (c) cererea se referă la o lipsă temporară, obiectivă și demonstrabilă de capacitate la nivelul supraveghetorului financiar de a aborda în mod adecvat și în timp util riscul de SB/FT al unei entități obligate neselectate.

(5) În cazul în care Comitetul executiv al Autorității constată că au fost îndeplinite condițiile prevăzute la alineatele (1), (2) și (4), acesta adoptă o decizie adresată supraveghetorului financiar solicitant și entității obligate neselectate în cauză, notificându-le privind acceptarea cererii. Decizia precizează data la care Autoritatea urmează să își asume supravegherea directă și durata respectivei supravegheri. Începând cu data la care Autoritatea urmează să își asume supravegherea directă, entitatea obligată neselectată în cauză este considerată o entitate obligată selectată în sensul prezentului regulament.

La sfârșitul duratei supravegherii directe de către Autoritate, prevăzută în decizia menționată la primul paragraf, sarcinile și competențele legate de supravegherea directă a entității obligate în cauză sunt transferate automat înapoi supraveghetorului financiar, cu excepția cazului în care Autoritatea prelungește durata de aplicare a deciziei respective în urma unei cereri corespunzătoare formulate de supraveghetorul financiar în conformitate cu alineatele (1)-(4).

(6) În cazul în care Comitetul executiv al Autorității refuză cererea supraveghetorului financiar, acesta prezintă motivele în scris, indicând în mod clar condițiile prevăzute la alineatele (1), (2) și (4) care nu au fost îndeplinite. Autoritatea consultă supraveghetorul financiar înainte de a lua o decizie și se asigură că entitatea obligată neselectată este informată cu privire la rezultatul procesului.

Articolul 15

Cooperarea în cadrul sistemului de supraveghere CSB/CFT în scopul supravegherii directe

(1) Fără a aduce atingere competenței Autorității în temeiul articolului 21 alineatul (3) litera (a) de a primi direct informațiile raportate în mod continuu de către entitățile obligate selectate sau de a avea acces direct la aceste informații, supraveghetorii financiari furnizează Autorității toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care i-au fost conferite Autorității în conformitate cu prezentul regulament și cu alte acte legislative aplicabile ale Uniunii.

(2) După caz, supraveghetorii financiari acordă asistență Autorității la elaborarea și punerea în aplicare a oricăror acte referitoare la sarcinile menționate la articolul 5 alineatul (2) litera (b), în ceea ce privește toate entitățile obligate selectate, inclusiv acordarea de asistență în cadrul activităților de verificare. Supraveghetorii financiari urmează instrucțiunile furnizate de Autoritate atunci când îndeplinesc sarcinile respective.

(3) Autoritatea elaborează standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza:

- (a) condițiile în care supraveghetorii financiari trebuie să acorde asistență Autorității în temeiul alineatului (2);
- (b) procesul de evaluare periodică menționat la articolul 12 alineatul (1), inclusiv rolurile autorităților de supraveghere și ale Autorității în evaluarea profilului de risc al instituțiilor de credit și al instituțiilor financiare menționate la alineatul respectiv;
- (c) acordurile de lucru pentru transferul sarcinilor și competențelor de supraveghere către Autoritate sau de la Autoritate la nivel național în urma unui proces de selecție, inclusiv măsurile privind continuitatea procedurilor de supraveghere sau a investigațiilor în curs;
- (d) procedurile pentru pregătirea și adoptarea deciziilor privind selectarea entităților obligate;

- (e) normele și modalitățile detaliate privind componența și funcționarea echipelor comune de supraveghere menționate la articolul 16 alineatele (1) și (2).

Autoritatea prezintă Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 1 ianuarie 2026.

Comisia este împuternicită să adopte standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 53.

Articolul 16

Echipele comune de supraveghere

(1) Pentru supravegherea fiecărei entități obligate selectate se constituie o echipă comună de supraveghere. Fiecare echipă comună de supraveghere este alcătuită din personal din cadrul Autorității și din cadrul supraveghetorilor financiari responsabili cu supravegherea entității obligate selectate la nivel național. Membrii echipei comune de supraveghere sunt numiți în conformitate cu alineatul (4) și lucrează sub coordonarea unui membru al personalului desemnat din cadrul Autorității (denumit în continuare „coordonatorul ECS”).

(2) Coordonatorul ECS asigură coordonarea activității în cadrul echipei comune de supraveghere. Membrii echipei comune de supraveghere urmează instrucțiunile coordonatorului ECS în ceea ce privește sarcinile lor în cadrul echipei comune de supraveghere. Acest lucru nu aduce atingere sarcinilor și îndatoririlor care le revin în cadrul supraveghetorilor financiari respectivi.

Fiecare supraveghetor financiar care numește mai mult de un membru al personalului în echipa comună de supraveghere în temeiul alineatului (4) poate desemna pe unul dintre aceștia în calitate de subcoordonator (denumit în continuare „subcoordonator național”). Subcoordonatorii naționali asistă coordonatorul ECS în organizarea și coordonarea sarcinilor echipei comune de supraveghere, în special în ceea ce privește membrii personalului care au fost numiți de același supraveghetor financiar ca subcoordonator național relevant. Subcoordonatorul național poate transmite instrucțiuni membrilor echipei comune de supraveghere numiți de același supraveghetor financiar, cu condiția ca instrucțiunile respective să nu intre în conflict cu instrucțiunile transmise de coordonatorul ECS.

(3) Sarcinile unei echipe comune de supraveghere includ următoarele:

- (a) efectuarea de analize și evaluări de supraveghere pentru entitățile obligate selectate;
- (b) coordonarea inspecțiilor la fața locului ale entităților obligate selectate și întocmirea de măsuri de supraveghere, dacă este necesar;
- (c) participarea la întocmirea proiectelor de decizii aplicabile entității obligate selectate respective, care urmează să fie propuse Consiliului general și Comitetului executiv, ținând seama de analizele, evaluările și inspecțiile la fața locului menționate la literele (a) și (b);
- (d) asigurarea legăturii cu supraveghetorii financiari, atunci când acest lucru este necesar pentru exercitarea sarcinilor de supraveghere în orice stat membru în care este stabilită o entitate obligată selectată.

(4) Autoritatea este responsabilă pentru constituirea și componența echipelor comune de supraveghere. Autoritatea și supraveghetorii financiari în cauză numesc una sau mai multe persoane din cadrul personalului lor ca membru sau membri ai unei echipe comune de supraveghere. Un membru poate fi numit membru al mai multor echipe comune de supraveghere.

(5) Autoritatea și supraveghetorii financiari se consultă reciproc și convin asupra utilizării personalului în ceea ce privește echipele comune de supraveghere.

(6) Autoritatea elaborează norme și proceduri operaționale interne privind componența echipelor comune de supraveghere, în special în ceea ce privește personalul fiecărui supraveghetor financiar, statutul personalului supraveghetorilor financiari și alocarea resurselor umane de către Autoritate echipelor comune de supraveghere, care se asigură că echipele respective sunt alcătuite din personal cu un nivel suficient de cunoștințe, expertiză și experiență, precum și cu cunoștințe, parcurs, expertiză și experiență suficient de diverse.

*Articolul 17***Cererile de informații**

- (1) Autoritatea poate solicita entităților obligate selectate și persoanelor fizice angajate de acestea sau persoanelor juridice care fac parte din acestea, precum și părților terțe cărora entitățile obligate selectate le-au externalizat funcții sau activități operaționale și persoanelor fizice sau juridice afiliate acestora, să furnizeze toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament și prin alte acte legislative aplicabile ale Uniunii.
- (2) Persoanele menționate la alineatul (1) sau reprezentanții acestora și, în cazul persoanelor juridice sau al asociațiilor fără personalitate juridică, persoanele autorizate prin lege sau prin statut să le reprezinte furnizează informațiile solicitate, fără întârzieri nejustificate, asigurându-se că acestea sunt clare, precise și complete. Avocații autorizați în mod corespunzător să acționeze pot furniza informațiile în numele clienților lor. Clienții respectivi rămân pe deplin răspunzători în situația în care informațiile furnizate sunt incomplete, incorecte sau înșelătoare.
- (3) În cazul în care obține informațiile solicitate în temeiul alineatului (1), Autoritatea pune aceste informații la dispoziția supraveghetorului financiar în cauză.

*Articolul 18***Investigații generale**

- (1) Pentru a-și îndeplini sarcinile care îi sunt conferite prin prezentul regulament, Autoritatea poate efectua toate investigațiile necesare cu privire la orice entitate obligată selectată sau la orice persoană fizică angajată de aceasta sau la orice persoană juridică care aparține acesteia și care este stabilită sau situată într-un stat membru.

În acest scop, Autoritatea poate:

- (a) să solicite prezentarea de documente;
- (b) să examineze registrele și evidențele persoanelor în cauză și să ridice copii sau extrase ale registrelor și evidențelor;
- (c) să obțină acces la rapoartele de audit intern, la certificarea conturilor și la orice software, baze de date, instrumente informatice sau alte mijloace electronice de înregistrare a informațiilor;
- (d) să obțină acces la documente și informații referitoare la procesele decizionale, inclusiv la cele elaborate de algoritmi sau de alte procese digitale;
- (e) să obțină explicații scrise sau orale de la orice persoană menționată la articolul 17 sau de la reprezentanții ori personalul acesteia;
- (f) să intervieveze orice altă persoană care consimte să fie interviuată în scopul colectării de informații referitoare la obiectul unei investigații.

- (2) Persoanele prevăzute la articolul 17 fac obiectul investigațiilor inițiate pe baza unei decizii a Autorității. În cazul în care o persoană obstrucționează desfășurarea investigației, supraveghetorul financiar din statul membru în care sunt situate sediile relevante acordă, în conformitate cu dreptul intern, asistența necesară, inclusiv prin facilitarea accesului Autorității la sediile comerciale ale persoanelor fizice și juridice menționate la articolul 17, astfel încât competențele menționate la alineatul (1) al prezentului articol să poată fi exercitate.

*Articolul 19***Inspecțiile la fața locului**

- (1) Pentru a îndeplini sarcinile care îi sunt conferite prin prezentul regulament, Autoritatea poate, sub rezerva notificării prealabile a supraveghetorului financiar în cauză, să efectueze toate inspecțiile la fața locului necesare la sediile comerciale ale persoanelor fizice și juridice menționate la articolul 17. În ceea ce privește persoanele fizice ale căror sedii comerciale sunt în același timp reședința lor privată, Autoritatea solicită și obține autorizația judiciară pentru o inspecție la fața locului. Atunci când desfășurarea corespunzătoare și eficiența inspecției impun acest lucru, Autoritatea poate efectua inspecția la fața locului fără anunțarea prealabilă a persoanelor fizice și juridice respective.

- (2) Autoritatea poate decide să încredințeze efectuarea inspecțiilor la fața locului unei echipe comune de supraveghere în conformitate cu articolul 16 sau unei echipe specializate, care ar putea include membri ai echipei comune de supraveghere, după caz. Autoritatea este responsabilă de înființarea și componența echipelor de inspecție la fața locului, care se realizează în cooperare cu supraveghetorii financiari.
- (3) Personalul Autorității și alte persoane autorizate de Autoritate pentru a efectua o inspecție la fața locului pot intra în orice sediu comercial și pe orice teren al persoanelor fizice sau juridice care fac obiectul unei decizii privind investigația adoptate de Autoritate și, în ceea ce privește persoanele fizice ale căror sedii comerciale sunt în același timp reședința lor privată, după obținerea unei autorizații judiciare pentru o inspecție la fața locului în temeiul alineatului (1) din prezentul articol. Personalul Autorității și alte persoane autorizate de Autoritate dețin competențele prevăzute la articolul 21.
- (4) Persoanele fizice și juridice prevăzute la articolul 17 fac obiectul inspecțiilor la fața locului pe baza unei decizii a Autorității.
- (5) Membrii personalului și alte persoane care îi însoțesc, autorizate sau numite de supraveghetorul financiar din statul membru în care urmează să se desfășoare inspecția, asistă în mod activ, sub supravegherea și coordonarea Autorității, personalul Autorității și celelalte persoane autorizate de către Autoritate. În acest scop, ei beneficiază de competențele prevăzute la alineatul (3). Membrii personalului supraveghetorilor financiari din statul membru în cauză au, de asemenea, dreptul de a participa la inspecțiile la fața locului.
- (6) În cazul în care o persoană se opune efectuării unei inspecții la fața locului dispuse în temeiul prezentului articol, supraveghetorul financiar din statul membru în cauză acordă asistența necesară, în conformitate cu dreptul intern. Această asistență include sigilarea oricărui sediu comercial, registru sau evidență, în măsura în care acest lucru este necesar în scopul inspecției. În cazul în care nu deține competența respectivă, supraveghetorul financiar în cauză recurge la competențele sale pentru a solicita asistența necesară altor autorități naționale.

Articolul 20

Autorizarea de către o autoritate judiciară

- (1) În cazul în care pentru o inspecție la fața locului prevăzută la articolul 19 este necesară o autorizație din partea unei autorități judiciare în conformitate cu dreptul intern, Autoritatea solicită o astfel de autorizație.
- (2) În cazul în care se solicită autorizația menționată la alineatul (1), autoritatea judiciară națională verifică autenticitatea deciziei Autorității și se asigură că măsurile coercitive preconizate nu sunt nici arbitrare, nici excesive, având în vedere obiectul inspecției. Cu ocazia verificării proporționalității măsurilor coercitive, autoritatea judiciară națională poate solicita Autorității explicații detaliate, în special în ceea ce privește motivele pentru care Autoritatea suspectează că a avut loc o încălcare a actelor menționate la articolul 1 alineatul (2), gravitatea presupusei încălcări și natura implicării persoanei care face obiectul măsurilor coercitive. Cu toate acestea, autoritatea judiciară națională nu poate reexamina necesitatea efectuării inspecției și nu poate solicita să îi fie furnizate informațiile conținute în dosarul Autorității. Legalitatea deciziei Autorității este supusă numai controlului de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

Articolul 21

Măsuri administrative

- (1) În scopul îndeplinirii sarcinilor sale menționate la articolul 5 alineatul (2), Autoritatea are competența de a aplica măsurile administrative prevăzute la alineatele (2) și (3) de la prezentul articol pentru a solicita oricărei entități obligate selectate să ia măsurile necesare în cazul în care:
- (a) entitatea obligată selectată încalcă cerințele prevăzute în actele Uniunii și în actele legislative naționale menționate la articolul 1 alineatul (2);
  - (b) Autoritatea deține indicii suficiente și demonstrabile potrivit cărora este probabil ca entitatea obligată selectată să încalce actele Uniunii și actele legislative naționale menționate la articolul 1 alineatul (2), iar aplicarea unei măsuri administrative poate preveni producerea încălcării sau poate reduce riscul de încălcare;
  - (c) pe baza unei constatări justificate în mod corespunzător a Autorității, politicile, procedurile și controalele interne în vigoare în entitatea obligată selectată nu sunt proporționale cu riscurile de spălare a banilor, de infracțiuni principale sau de finanțare a terorismului la care este expusă entitatea obligată selectată.

(2) În scopul articolului 6 alineatul (1), Autoritatea dispune în special de competența de a aplica următoarele măsuri administrative:

- (a) a formula recomandări;
- (b) a ordona entităților obligate să se conformeze, inclusiv să pună în aplicare măsuri de corecție specifice;
- (c) a formula o declarație publică în care se identifică persoana fizică sau juridică și natura încălcării;
- (d) a emite un ordin prin care impune persoanei fizice sau juridice să înceteze comportamentul respectiv și să se abțină de la repetarea comportamentului respectiv;
- (e) a restricționa sau a limita activitatea, operațiunile sau rețeaua instituțiilor care cuprind entitatea obligată selectată sau a solicita cesionarea activităților;
- (f) a impune modificări ale structurii de guvernanță;
- (g) dacă o entitate obligată selectată face obiectul autorizării, a propune autorității care a acordat autorizația respectivă reducerea sau suspendarea ei; dacă autoritatea care a acordat autorizația nu dă curs propunerii Autorității de suspendare sau de retragere, Autoritatea îi solicită acesteia să prezinte motivele în scris.

(3) Prin intermediul măsurilor administrative menționate la alineatul (2), Autoritatea poate, în special:

- (a) să solicite furnizarea oricăror date sau informații necesare pentru îndeplinirea sarcinilor enumerate la articolul 5 alineatul (2) fără întârzieri nejustificate, să solicite prezentarea oricărui document sau să impună cerințe de raportare suplimentare ori cerințe de raportate mai frecventă;
- (b) să solicite consolidarea politicilor, procedurilor și controalelor interne;
- (c) să solicite aplicarea unei politici sau a unor cerințe specifice referitoare la categorii de clienți, clienți individuali, tranzacții, activități sau canalele de livrare care prezintă riscuri ridicate de SB/FT;
- (d) să solicite punerea în aplicare a unor măsuri de reducere a riscurilor de SB/FT în cadrul activităților și produselor entităților obligate selectate;
- (e) să interzică temporar oricărei persoane care exercită responsabilități de conducere în entitatea obligată selectată sau oricărei alte persoane fizice declarate responsabilă de încălcare să exercite funcții de conducere în entitățile obligate.

(4) Măsurile administrative menționate la alineatul (2) sunt însoțite, dacă este cazul, de termene obligatorii de punere în aplicare. Autoritatea monitorizează și evaluează punerea în aplicare de către entitatea obligată selectată a acțiunilor solicitate.

(5) Supraveghetorii financiari notifică Autoritatea fără întârzieri nejustificate în cazul în care iau cunoștință de unul sau mai multe indicii că o entitate obligată selectată a încălcat Regulamentul (UE) 2023/1113 sau Regulamentul (UE) 2024/1624.

(6) Măsurile administrative aplicate trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

Articolul 22

Sancțiuni pecuniare

(1) În scopul îndeplinirii sarcinilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament, Autoritatea poate impune sancțiuni pecuniare în cazul în care o entitate obligată selectată încalcă, fie cu intenție, fie din culpă, una dintre cerințele din Regulamentul (UE) 2023/1113 sau din Regulamentul (UE) 2024/1624 sau nu respectă o decizie obligatorie menționată la articolul 6 alineatul (1) din prezentul regulament.

(2) În cazul în care Comitetul executiv al Autorității constată că o entitate obligată selectată a comis, cu intenție sau din culpă, o încălcare gravă, repetată sau sistematică a cerințelor direct aplicabile cuprinse în Regulamentul (UE) 2023/1113 sau în Regulamentul (UE) 2024/1624, Comitetul executiv al Autorității adoptă o decizie de impunere de sancțiuni pecuniare, în conformitate cu alineatul (3) de la prezentul articol. În funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte, sancțiunile pecuniare impuse pentru astfel de încălcări sunt impuse în completarea sau în locul măsurilor administrative menționate la articolul 21 alineatul (2).

(3) Cuantumul de bază ale sancțiunilor pecuniare menționate la alineatul (1) se încadrează între următoarele limite:

- (a) pentru încălcările grave, repetate sau sistematice ale uneia sau mai multor cerințe legate de precauția privind clientela, politicile, procedurile și controalele aplicabile la nivelul grupului sau obligațiile de raportare care au fost identificate în două sau mai multe state membre în care își desfășoară activitatea o entitate obligată selectată, cuantumul se ridică la cel puțin 500 000 EUR și nu depășește 2 000 000 EUR sau 1 % din cifra de afaceri anuală, luându-se în considerare valoarea mai mare;
- (b) pentru încălcările grave, repetate sau sistematice ale uneia sau mai multor cerințe legate de precauția privind clientela, politicile, procedurile și controalele interne sau obligațiile de raportare care au fost identificate într-un stat membru în care își desfășoară activitatea o entitate obligată selectată, cuantumul se ridică la cel puțin 100 000 EUR și nu depășește 1 000 000 EUR sau 0,5 % din cifra de afaceri anuală, luându-se în considerare valoarea mai mare;
- (c) pentru încălcări grave, repetate sau sistematice ale tuturor celorlalte cerințe care au fost identificate în două sau mai multe state membre în care își desfășoară activitatea o entitate obligată selectată, cuantumul se ridică la cel puțin 100 000 EUR și nu depășește 2 000 000 EUR;
- (d) pentru încălcări grave, repetate sau sistematice ale tuturor celorlalte cerințe care au fost identificate într-un singur stat membru în care își desfășoară activitatea o entitate obligată selectată, cuantumul se ridică la cel puțin 100 000 EUR și nu depășește 1 000 000 EUR;
- (e) pentru încălcări grave, repetate sau sistematice ale deciziilor Autorității, menționate la articolul 6 alineatul (1), cuantumul se ridică la cel puțin 100 000 EUR și nu depășește 1 000 000 EUR.

(4) Cuantumul de bază definite în limitele prevăzute la alineatul (3) se ajustează, dacă este cazul, ținându-se seama de circumstanțe agravante sau atenuante, în conformitate cu coeficienții relevanți menționați în anexa I. Coeficienții agravanți relevanți se aplică unul câte unul la cuantumul de bază. În cazul în care sunt aplicabili mai mulți coeficienți agravanți, diferența dintre cuantumul de bază și cuantumul care rezultă în urma aplicării fiecărui coeficient agravant în parte se adaugă la cuantumul de bază. În cazul în care se poate stabili beneficiul obținut din încălcare sau pierderile suferite de părțile terțe ca urmare a încălcării, acestea se adaugă la cuantumul total al sancțiunii, după aplicarea coeficienților.

(5) Coeficienții atenuanți relevanți se aplică unul câte unul la cuantumul de bază. În cazul în care sunt aplicabili mai mulți coeficienți atenuanți, diferența dintre cuantumul de bază și cuantumul care rezultă în urma aplicării fiecărui coeficient atenuant în parte se scade din cuantumul de bază.

(6) Cuantumul maxim al unei sancțiuni pentru încălcările grave, repetate sau sistematice menționate la alineatul (3) literele (a) și (b) nu depășește 10 % din cifra de afaceri anuală totală a entității obligate în exercițiul financiar precedent, după aplicarea coeficienților menționați la alineatele (4) și (5).

(7) Cuantumul maxim al unei sancțiuni pentru încălcările grave, repetate sau sistematice menționate la alineatul (3) literele (c) și (d) nu depășește 10 000 000 EUR după aplicarea coeficienților menționați la alineatele (4) și (5).

(8) Atunci când entitatea obligată selectată este o întreprindere-mamă sau o filială a întreprinderii-mamă care are obligația de a elabora situații financiare consolidate în conformitate cu articolul 22 din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽³⁷⁾, cifra de afaceri anuală totală relevantă este cifra de afaceri anuală totală sau tipul de venit corespunzător, conform standardelor contabile aplicabile, potrivit ultimelor situații financiare consolidate disponibile aprobate de organul de conducere al întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang.

(9) În cazurile care nu intră sub incidența alineatului (1) de la prezentul articol, Autoritatea poate, atunci când este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament, să le solicite supraveghetorilor

⁽³⁷⁾ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

financiar să inițieze proceduri în vederea luării de măsuri pentru a asigura impunerea sancțiunilor pecuniare corespunzătoare, în conformitate cu legislația națională de transpunere a Directivei (UE) 2024/1640 și cu legislația națională relevantă care conferă competențe specifice care nu sunt prevăzute în prezent de dreptul Uniunii. Sancțiunile pecuniare impuse trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

Primul paragraf se aplică sancțiunilor pecuniare care urmează să fie impuse entităților obligate selectate pentru încălcări ale legislației naționale care transpune Directiva (UE) 2024/1640 și oricăror sancțiuni pecuniare care urmează să fie impuse membrilor organului de conducere al entităților obligate selectate care, în temeiul dreptului intern, sunt responsabili de o încălcare comisă de entitatea obligată selectată.

(10) Sancțiunile pecuniare impuse de Autoritate trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

Atunci când stabilește cuantumul sancțiunii pecuniare, Autoritatea ține seama în mod corespunzător de capacitatea entității obligate selectate de a plăti sancțiunea pecuniară și, în cazul în care sancțiunea pecuniară ar putea afecta respectarea reglementării prudențiale, consultă autoritățile competente pentru supravegherea respectării de către entitățile obligate selectate a dreptului aplicabil al Uniunii.

Articolul 23

Penalități cu titlu cominatoriu

(1) Comitetul executiv poate adopta o decizie prin care să impună penalități cu titlu cominatoriu pentru a obliga:

- (a) o entitate obligată selectată să pună capăt unei încălcări, în cazul în care nu respectă o măsură administrativă aplicată în temeiul articolului 21 alineatul (2) litera (b), (d), (e) sau (f) și al articolului 21 alineatul (3);
- (b) o persoană menționată la articolul 17 alineatul (1) să furnizeze informații complete, care au fost solicitate printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 6 alineatul (1);
- (c) o persoană menționată la articolul 17 alineatul (1) să se supună unei investigații și, în special, să prezinte evidențe, date și proceduri complete sau orice alte materiale solicitate și să completeze și să rectifice alte informații furnizate în cadrul unei investigații lansate în temeiul articolului 18.

(2) Penalitățile cu titlu cominatoriu trebuie să fie eficace și proporționale. Penalitățile cu titlu cominatoriu se aplică până când entitatea obligată selectată sau persoana în cauză respectă măsura administrativă relevantă menționată la alineatul (1).

(3) Prin excepție de la dispozițiile alineatului (2), cuantumul penalităților cu titlu cominatoriu nu depășește, în cazul persoanelor juridice, 3 % din cifra de afaceri zilnică medie din exercițiul financiar precedent sau, în cazul persoanelor fizice, de 2 % din venitul zilnic mediu din anul calendaristic precedent. Penalitățile cu titlu cominatoriu se calculează de la data prevăzută în decizia de impunere a penalității cu titlu cominatoriu.

(4) Penalitățile cu titlu cominatoriu pot fi impuse pentru o perioadă de maximum șase luni de la data comunicării deciziei Autorității. În cazul în care, la expirarea perioadei respective, entitatea obligată selectată nu a respectat încă măsura administrativă, Autoritatea poate impune penalități cu titlu cominatoriu pentru o perioadă suplimentară de maximum șase luni.

(5) Decizia de impunere a unei penalități cu titlu cominatoriu poate fi luată într-o etapă ulterioară, cu efect retroactiv până la data aplicării măsurii administrative.

Articolul 24

Audierea persoanelor care fac obiectul procedurilor

(1) Înainte de adoptarea oricărei decizii de impunere a unor sancțiuni pecuniare sau a unor penalități cu titlu cominatoriu în temeiul articolului 22 sau 23, Comitetul executiv acordă persoanelor care fac obiectul procedurilor posibilitatea de a fi audiate pe tema constatărilor Autorității. Comitetul executiv își fundamentează deciziile doar pe constatările asupra cărora persoanele care fac obiectul procedurilor au avut posibilitatea să formuleze observații.

(2) Drepturile la apărare ale persoanelor care fac obiectul procedurilor trebuie să fie pe deplin garantate pe durata procedurilor. Persoanele care fac obiectul procedurilor au drept de acces la dosarul Autorității, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele comerciale. Dreptul de acces la dosar nu se extinde la informațiile confidențiale sau la documentele pregătitoare interne ale Autorității.

Articolul 25

Publicarea măsurilor administrative, a sancțiunilor pecuniare și a penalităților cu titlu cominatoriu

(1) Autoritatea publică orice decizie de impunere a sancțiunilor pecuniare sau a penalităților cu titlu cominatoriu sau privind aplicarea măsurilor administrative menționate la articolul 21 alineatul (2) literele (c)-(g), adoptate în cazurile menționate la articolul 21 alineatul (1) litera (a), imediat după ce persoana care răspunde pentru încălcare este informată cu privire la decizia respectivă. Publicarea include cel puțin informații privind tipul și natura încălcării, identitatea persoanei responsabile și, în ceea ce privește sancțiunile pecuniare sau penalitățile cu titlu cominatoriu, cuantumul acestora.

Prin derogare de la primul paragraf, în cazul în care publicarea se referă la măsuri administrative care pot fi contestate și care nu vizează remedierea încălcărilor grave, repetate și sistematice, Autoritatea poate amâna publicarea respectivelor măsuri administrative până la expirarea termenului de introducere a unei căi de atac în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(2) La expirarea termenului de reexaminare a deciziei de către comitetul administrativ de control sau, în cazul în care o astfel de reexaminare nu a fost solicitată de entitatea obligată, la expirarea termenului pentru introducerea unei căi de atac în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, Autoritatea publică informațiile privind o cerere de reexaminare sau o cale de atac. Orice informație ulterioară privind rezultatul unei astfel de reexaminări sau căi de atac se publică de către Autoritate imediat după obținerea acestor informații. De asemenea, se publică orice decizie de anulare a unei decizii de impunere a unei sancțiuni pecuniare sau a unei penalități cu titlu cominatoriu ori privind aplicarea unei măsuri administrative în temeiul articolului 21 alineatul (1) litera (a).

(3) În pofida cerinței menționate la alineatul (1), în cazul în care publicarea identității sau a datelor cu caracter personal ale persoanelor responsabile este considerată de către Autoritate ca fiind disproporționată, în urma unei evaluări de la caz la caz, sau în cazul în care publicarea pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau o investigație aflată în desfășurare, Autoritatea:

- (a) amână publicarea deciziei până la momentul în care motivele pentru care nu a fost publicată încetează să existe;
- (b) publică o decizie anonimată, dacă publicarea anonimată asigură protecția efectivă a datelor cu caracter personal ale persoanelor responsabile; în acest caz, Autoritatea amână publicarea datelor relevante pentru o perioadă rezonabilă dacă se preconizează că, în perioada respectivă, motivele publicării anonimizate vor înceta să existe;
- (c) nu publică decizia în cazul în care opțiunile prevăzute la literele (a) și (b) sunt considerate insuficiente pentru a asigura:
  - (i) faptul că nu va fi pusă în pericol stabilitatea piețelor financiare; sau
  - (ii) proporționalitatea publicării deciziei cu privire la măsurile administrative aplicate în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) litera (a), în cazul în care astfel de măsuri sunt considerate a avea un caracter minor.

(4) Autoritatea pune la dispoziție pe site-ul său web orice material publicat în temeiul prezentului articol pentru o perioadă de cinci ani.

Articolul 26

Executarea sancțiunilor pecuniare și a penalităților cu titlu cominatoriu și alocarea cuantumurilor sancțiunilor și penalităților respective

(1) Sancțiunile pecuniare și penalitățile cu titlu cominatoriu impuse în temeiul articolelor 22 și 23 sunt executorii.

Executarea este reglementată de normele de procedură civilă în vigoare în statul membru pe teritoriul căruia aceasta are loc. Ordinul de executare se anexează deciziei de a impune sancțiuni pecuniare sau penalități cu titlu cominatoriu în temeiul articolelor 22 și 23, fără îndeplinirea niciunei alte formalități decât cea a verificării autenticității deciziei de către autoritatea pe care guvernul fiecărui stat membru o desemnează în acest scop și a cărei desemnare este adusă la cunoștința Autorității și a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

După îndeplinirea formalităților respective la cererea părții interesate, partea respectivă poate începe executarea în conformitate cu dreptul intern, sesizând direct organul competent.

Executarea poate fi suspendată numai în temeiul unei decizii a Curții de Justiție a Uniunii Europene. Cu toate acestea, plângerile privind executarea neregulamentară sunt de competența instanțelor statului membru în cauză.

(2) Cuantumul sancțiunilor pecuniare și ale penalităților cu titlu cominatoriu se alocă bugetului general al Uniunii.

Articolul 27

Norme procedurale pentru luarea măsurilor de supraveghere și impunerea sancțiunilor pecuniare și a penalităților cu titlu cominatoriu

(1) Atunci când, în îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, Autoritatea constată că există indicii clare privind posibilă existență a unor fapte care pot constitui una sau mai multe dintre încălcările enumerate în anexa II, Autoritatea numește o echipă de investigare independentă în cadrul Autorității pentru a cerceta chestiunea. Echipa de investigare nu poate să fie sau să fi fost implicată în supravegherea directă a entității obligate selectate în cauză și trebuie să își îndeplinească funcțiile independent de Comitetul executiv. Autoritatea elaborează proceduri interne pentru a stabili normele care reglementează selecția membrilor echipei de investigare independente, în special în ceea ce privește cunoștințele, pregătirea, competențele și experiența acestor membri.

(2) Echipa de investigare cercetează presupusele încălcări, ținând seama de orice observații transmise de persoanele care fac obiectul investigației, și prezintă Comitetului executiv un dosar complet cuprinzând constatările sale.

Pentru a-și îndeplini sarcinile, echipa de investigare poate să solicite informații în conformitate cu articolul 17 și să efectueze investigații și inspecții la fața locului în conformitate cu articolele 18 și 19.

În îndeplinirea sarcinilor sale, echipa de investigare are acces la toate documentele și informațiile colectate de echipa comună de supraveghere în cadrul activităților sale de supraveghere.

(3) După încheierea investigației sale și înainte de a înainta dosarul cuprinzând constatările sale Comitetului executiv, echipa de investigare le oferă persoanelor care fac obiectul investigației posibilitatea de a fi ascultate pe tema aspectelor cercetate. Echipa de investigare își întemeiază constatările numai pe fapte cu privire la care persoanele care fac obiectul investigației au avut ocazia să formuleze observații.

Drepturile la apărare ale persoanelor vizate sunt pe deplin respectate pe parcursul investigațiilor efectuate în temeiul prezentului articol.

(4) Atunci când înaintează dosarul cuprinzând constatările sale Comitetului executiv, echipa de investigare notifică acest fapt persoanelor care fac obiectul investigației. Persoanele care fac obiectul investigației au drept de acces la dosar, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele comerciale. Dreptul de acces la dosar nu se aplică și în cazul informațiilor confidențiale care afectează părți terțe.

(5) Pe baza dosarului cuprinzând constatările echipei de investigare și, la cererea persoanelor vizate, după audierea persoanelor care fac obiectul investigației, în conformitate cu articolul 24 alineatul (1), Comitetul executiv decide dacă una sau mai multe dintre încălcările enumerate în anexa II au fost săvârșite de persoanele care fac obiectul investigației și, într-un astfel de caz, impune o sancțiune pecuniară în conformitate cu articolul 22 și aplică o măsură administrativă în conformitate cu articolul 21, pe lângă impunerea unei sancțiuni pecuniare sau în locul acesteia.

(6) Echipa de investigare nu participă la deliberările Comitetului executiv și nu intervine în niciun alt mod în procesul decizional al Comitetului executiv.

(7) Comisia adoptă norme procedurale suplimentare pentru exercitarea competenței de a impune sancțiuni pecuniare sau penalități cu titlu cominatoriu, inclusiv dispoziții privind dreptul la apărare, dispoziții privind aplicarea în timp și dispoziții privind încasarea sancțiunilor pecuniare și a penalităților cu titlu cominatoriu, și adoptă norme detaliate privind termenele de prescripție pentru impunerea și executarea sancțiunilor.

Normele menționate la primul paragraf se adoptă prin acte delegate de completare a prezentului regulament, în conformitate cu articolul 100.

Comisia adoptă actele delegate menționate la al doilea paragraf până la 1 ianuarie 2027.

(8) Autoritatea sesizează autoritățile naționale de resort în vederea urmării penale atunci când constată, în îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, că există indicii clare privind posibila existență a unor fapte care pot constitui infracțiuni. În plus, Autoritatea nu impune sancțiuni pecuniare sau penalități cu titlu cominatoriu în cazul în care o achitare sau o condamnare prealabilă pentru fapte identice sau fapte în esență identice a dobândit autoritate de lucru judecat în urma unor proceduri penale în temeiul dreptului intern.

Articolul 28

Controlul efectuat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene

Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competență nelimitată de a exercita controlul judiciar asupra deciziilor prin care Autoritatea impune o sancțiune pecuniară sau o penalitate cu titlu cominatoriu. Curtea de Justiție a Uniunii Europene poate anula sancțiunea pecuniară sau penalitatea cu titlu cominatoriu aplicată sau poate reduce ori majora cuantumul acesteia.

Articolul 29

Regimul lingvistic în cadrul supravegherii directe

(1) Autoritatea și supraveghetorii financiari adoptă dispoziții pentru comunicările lor în cadrul sistemului de supraveghere CSB/CFT, inclusiv limba (limbile) care trebuie utilizată (utilizate).

(2) Orice document transmis Autorității de către o entitate obligată selectată sau orice altă persoană fizică sau juridică care face în mod individual obiectul procedurilor de supraveghere ale Autorității poate fi redactat în oricare dintre limbile oficiale ale Uniunii, care este aleasă de entitatea obligată selectată sau de persoana fizică sau juridică în cauză.

(3) Autoritatea, entitățile obligate selectate și orice altă persoană fizică sau juridică care face în mod individual obiectul procedurilor de supraveghere ale Autorității pot conveni să utilizeze exclusiv una dintre limbile oficiale ale Uniunii în comunicările lor scrise, inclusiv în ceea ce privește deciziile în materie de supraveghere ale Autorității.

(4) Atunci când un acord referitor la utilizarea exclusivă a unei limbi astfel cum se menționează la alineatul (3) este revocat, revocarea respectivă afectează numai elementele procedurii de supraveghere a Autorității care nu au fost îndeplinite încă.

(5) În cazul în care participanții la o audiere solicită să fie audiați într-o limbă oficială a Uniunii, alta decât limba procedurii de supraveghere a Autorității, această cerință este notificată Autorității cu suficient timp în avans pentru ca aceasta să poată să întreprindă demersurile necesare.

SECȚIUNEA 4

Supravegherea indirectă a entităților obligate neselectate

Articolul 30

Evaluarea stadiului convergenței în materie de supraveghere

(1) Autoritatea efectuează evaluări periodice ale unora dintre activitățile desfășurate de un supraveghetor financiar, de mai mulți supraveghetori financiari sau de toți supraveghetorii financiari, precum și a instrumentelor și resurselor acestora. În cadrul fiecărei evaluări, Autoritatea evaluează măsura în care un supraveghetor financiar își îndeplinește sarcinile în conformitate cu Directiva (UE) 2024/1640 și ia măsurile necesare pentru a asigura standarde și practici consecvente de supraveghere la nivel înalt. Evaluările iau în considerare nivelul de armonizare al abordărilor în materie de supraveghere și, în acest scop, includ o analiză a aplicării totale sau parțiale a metodologiei de supraveghere CSB/CFT, elaborată în temeiul articolului 8, și acoperă toți supraveghetorii financiari într-un singur ciclu de evaluare. Comitetul executiv adoptă, după consultarea Consiliului general reunit în formațiunea consacrată supravegherii, un plan privind ciclul de evaluare. Consiliul general, hotărând cu o majoritate de două treimi din membrii săi, poate solicita Comitetului executiv să adopte un nou plan. Durata fiecărui ciclu de evaluare este stabilită de Autoritate și nu depășește șapte ani.

Autoritatea elaborează metode care permit evaluarea consecventă și compararea supraveghetorilor financiari evaluați în același ciclu. După încheierea fiecărui ciclu de evaluare, Autoritatea transmite constatările sale Parlamentului European și Consiliului.

(2) Evaluările sunt efectuate de personalul Autorității și, în urma unei cereri deschise de participare, de personalul supraveghetorilor financiari care nu fac obiectul analizei, în mod voluntar. Atunci când este cazul, evaluările țin seama în mod corespunzător de toate evaluările, analizele sau rapoartele relevante elaborate de organizații internaționale și de organisme interguvernamentale competente în domeniul prevenirii SB/FT. Evaluările pot să țină seama în mod corespunzător de informațiile conținute în baza de date centrală CSB/CFT instituită în temeiul articolului 11.

(3) Autoritatea elaborează un raport care prezintă rezultatele fiecărei evaluări. Un proiect al raportului se transmite pentru observații supraveghetorului financiar care face obiectul evaluării, înainte de a fi examinat de către Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii. Într-un termen stabilit de Autoritate, supraveghetorul financiar care face obiectul evaluării prezintă observații cu privire la proiectul de raport. Raportul final este adoptat de Comitetul executiv, ținând seama de observațiile Consiliului general reunit în formațiunea consacrată supravegherii. Comitetul executiv asigură consecvența în aplicarea metodologiei de evaluare. Raportul explică și indică orice măsuri subsecvente specifice care trebuie să fie luate de supraveghetorul financiar care face obiectul evaluării și care sunt considerate adecvate, proporționale și necesare ca urmare a evaluării. Măsurile subsecvente pot fi adoptate sub formă de orientări și recomandări ale Consiliului General. Măsurile subsecvente pot fi adoptate, de asemenea, sub forma unor recomandări individuale emise de Comitetul executiv. Respectivile măsuri subsecvente individuale se publică numai cu acordul supraveghetorului financiar în cauză și numai într-o formă sintetică sau agregată, astfel încât să nu poată fi identificate instituțiile financiare individuale. Versiunea publicată a raportului nu include informații confidențiale și nici trimiteri la supraveghetori financiari specifici.

(4) Supraveghetorii financiari depun toate eforturile pentru a se conforma măsurilor subsecvente specifice care le-au fost adresate ca urmare a evaluării. Atunci când este cazul, supraveghetorii financiari furnizează Autorității actualizări periodice cu privire la tipul de măsuri pe care le-au pus în aplicare ca răspuns la raportul menționat la alineatul (3).

Articolul 31

Coordonarea și facilitarea activității colegiilor de supraveghere CSB/CFT în sectorul financiar

(1) Autoritatea asigură, în limitele competențelor sale și fără a aduce atingere competențelor supraveghetorilor financiari relevanți, că colegiile de supraveghere CSB/CFT în sectorul financiar sunt instituite și funcționează în mod consecvent pentru entitățile obligate neselectate care își desfășoară activitatea în mai multe state membre, în conformitate cu articolul 49 din Directiva (UE) 2024/1640. În acest scop, Autoritatea poate:

- (a) să instituie un colegiu, în cazul în care nu a fost instituit un astfel de colegiu deși sunt îndeplinite condițiile relevante pentru instituirea sa prevăzute la articolul 49 din Directiva (UE) 2024/1640, precum și să convoace și să organizeze reuniuni ale colegiilor;
- (b) să acorde asistență în organizarea reuniunilor colegiului, în cazul în care supraveghetorii financiari relevanți solicită acest lucru;
- (c) să acorde asistență în organizarea planurilor comune de supraveghere și a inspecțiilor comune la fața locului sau a investigațiilor *ex situ*;
- (d) să colecteze și să ofere toate informațiile relevante, în cooperare cu supraveghetorii financiari, pentru a facilita activitatea colegiului și să pună astfel de informații la dispoziția autorităților colegiului;
- (e) să promoveze activități și practici de supraveghere eficiente și eficace, inclusiv evaluări ale riscurilor la care sunt sau pot fi expuse entitățile obligate neselectate;
- (f) să supravegheze, în conformitate cu sarcinile și competențele specificate în prezentul regulament, sarcinile îndeplinite de supraveghetorii financiari.

(2) În sensul alineatului (1), personalul Autorității are drepturi depline de participare la colegiile de supraveghere CSB/CFT și la activitățile acestora, inclusiv la inspecțiile la fața locului, efectuate în comun de doi sau mai mulți supraveghetori financiari.

Articolul 32

Solicitări privind luarea de măsuri în circumstanțe excepționale în urma indiciilor cu privire la încălcări grave, repetate sau sistematice

(1) Supraveghetorii financiari informează Autoritatea în cazul în care situația oricărei entități obligate neselectate în ceea ce privește respectarea de către aceasta a Regulamentului (UE) 2024/1624, a Regulamentului (UE) 2023/1113, a oricărei alte dispoziții legale adoptate pentru punerea în aplicare a regulamentelor respective sau a oricărui act administrativ emis de orice supraveghetor și expunerea sa la riscurile de SB/FT se deteriorează rapid și semnificativ, în special în cazul în care o astfel de deteriorare ar putea avea un impact negativ asupra mai multor state membre sau asupra Uniunii în ansamblu sau ar putea submina integritatea sistemului financiar al Uniunii.

(2) Autoritatea poate, în cazul în care are indicii privind încălcări grave, repetate sau sistematice de către o entitate obligată neselectată, să solicite supraveghetorului financiar al acesteia:

- (a) să investigheze astfel de indicii, care ar putea viza încălcări ale dreptului Uniunii sau, în cazul în care dreptul Uniunii este compus din directive sau acordă în mod expres opțiuni statelor membre, să investigheze încălcări ale dreptului intern în măsura în care acesta transpune directive sau exercită opțiunile acordate statelor membre prin dreptul Uniunii; și
- (b) să aibă în vedere impunerea de sancțiuni asupra entității respective în ceea ce privește astfel de încălcări, în conformitate cu dreptul Uniunii direct aplicabil sau cu dreptul intern de transpunere a directivelor.

În acest context, Autoritatea poate solicita, atunci când este cazul, de asemenea, supraveghetorului financiar al unei entități obligate neselectate să adopte o decizie individuală adresată respectivei entități, prin care să îi solicite să ia toate măsurile necesare pentru a respecta obligațiile care îi revin în temeiul dreptului Uniunii direct aplicabil sau al dreptului intern, în măsura în care acesta transpune directive sau exercită opțiunile acordate statelor membre în temeiul dreptului Uniunii, inclusiv încetarea oricărei practici. Solicitățile menționate la prezentul alineat nu împiedică aplicarea măsurilor de supraveghere în curs luate de către supraveghetorul financiar căruia i se adresează solicitarea.

(3) O solicitare menționată la alineatul (2) poate fi inițiată în cazul în care Autoritatea are indicii privind o încălcare gravă, repetată sau sistematică:

- (a) în urma notificărilor transmise de supraveghetorii financiari în temeiul alineatului (1);
- (b) ca urmare a colectării de informații bine fundamentate de către Autoritate; sau
- (c) la primirea de informații de la instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii sau de la orice altă sursă de informații fiabilă și credibilă.

(4) Supraveghetorul financiar în cauză se conformează oricărei solicitări care îi este adresată în conformitate cu alineatul (2) și informează Autoritatea cât mai curând posibil și cel târziu în termen de 10 zile lucrătoare de la data notificării unei astfel de solicitări cu privire la demersurile pe care le-a întreprins sau intenționează să le întreprindă pentru a se conforma solicitării respective.

(5) În cazul în care o solicitare menționată la alineatul (2) nu este respectată sau nu sunt furnizate Autorității informații cu privire la demersurile întreprinse sau care se intenționează să fie întreprinse pentru a se conforma acesteia în termen de 10 zile lucrătoare de la data notificării solicitării, Autoritatea poate solicita Comisiei să acorde permisiunea de a transfera temporar de la supraveghetorul financiar în cauză către Autoritate sarcinile și competențele relevante menționate la articolul 5 alineatul (2) și la articolul 6 alineatul (1) legate de supravegherea directă a entității obligate neselectate.

(6) O solicitare din partea Autorității adresată Comisiei în temeiul alineatului (5) conține:

- (a) o descriere a încălcărilor grave, sistematice sau repetate ale cerințelor direct aplicabile de către entitatea obligată neselectată și o explicație a motivului pentru care astfel de încălcări intră în sfera de competență a Autorității, în conformitate cu alineatele (2) și (3);
- (b) o explicație a motivului pentru care solicitarea adresată supraveghetorului financiar menționată la alineatul (2) nu a condus la luarea de măsuri în termenul stabilit la alineatul (4), inclusiv, după caz, informația că supraveghetorul financiar nu a trimis niciun răspuns;
- (c) o perioadă propusă de maximum trei ani, pe parcursul căreia Autoritatea va exercita sarcinile și competențele relevante în legătură cu entitatea obligată neselectată în cauză;

(d) o descriere a măsurilor pe care Autoritatea intenționează să le ia în legătură cu entitatea obligată neselectată în cauză în momentul transferului sarcinilor și competențelor relevante pentru a remedia încălcările grave, repetate sau sistematice menționate la alineatul (2);

(e) orice comunicare relevantă între Autoritate și supraveghetorul financiar în cauză.

(7) Pe baza informațiilor primite în temeiul alineatului (6), Comisia are la dispoziție o lună de la data primirii solicitării din partea Autorității pentru a adopta o decizie justificată în mod corespunzător privind autorizarea transferului sarcinilor și competențelor relevante sau pentru a se opune acesteia. Decizia este notificată Autorității, care informează imediat supraveghetorul financiar și entitatea obligată neselectată cu privire la aceasta. Parlamentul European și Consiliul sunt informate cu privire la această decizie.

(8) În a zecea zi lucrătoare de la data la care i-a fost notificată Autorității decizia care autorizează transferul sarcinilor și competențelor în legătură cu entitatea obligată neselectată, entitatea obligată neselectată menționată la alineatul (2) este considerată entitate obligată selectată în scopul exercitării sarcinilor menționate la articolul 5 alineatul (2) și a competențelor menționate la articolul 6 alineatul (1) și la articolele 17-23. Decizia Comisiei stabilește un termen pentru exercitarea sarcinilor și competențelor respective, la expirarea căruia acestea sunt transferate automat înapoi supraveghetorului financiar în cauză.

(9) După consultarea supraveghetorului financiar în cauză, Autoritatea poate prezenta Comisiei o cerere de prelungire a aplicării deciziei de autorizare a transferului de sarcini și competențe. Cererea respectivă se depune cu cel puțin două luni înainte de expirarea perioadei inițiale.

Cererea menționată la primul paragraf este însoțită de următoarele:

(a) o descriere a măsurilor pe care Autoritatea le-a luat în legătură cu entitatea obligată în cauză și a măsurilor suplimentare pe care intenționează să le ia;

(b) o justificare a motivului pentru care măsurile rămase abordează încălcări care intră încă în sfera de competență a Autorității, în temeiul alineatului (2);

(c) o durată propusă de cel mult trei ani pentru continuarea exercitării sarcinilor menționate la articolul 5 alineatul (2) și a competențelor menționate la articolul 6 alineatul (1) și la articolele 17-23 în legătură cu entitatea obligată;

(d) orice comunicare relevantă între Autoritate și supraveghetorul financiar în cauză.

Comisia adoptă o decizie privind acordarea prelungirii în termenul indicat la alineatul (7). Orice prelungire în temeiul prezentului alineat poate fi acordată o singură dată.

Articolul 33

Soluționarea dezacordurilor dintre supraveghetorii financiari în contexte transfrontaliere

(1) Autoritatea poate acorda asistență supraveghetorilor financiari în vederea ajungerii la un acord în conformitate cu procedura prevăzută la alineatele (3), (4) și (5) de la prezentul articol, la cererea unuia sau mai multor supraveghetori financiari în temeiul articolului 46, 47, 49 sau 54 din Directiva (UE) 2024/1640 sau în alte cazuri în care un supraveghetor financiar nu este de acord cu procedura sau conținutul unei măsuri, cu măsurile propuse sau cu lipsa de activitate a unui alt supraveghetor financiar, în măsura în care aceasta afectează propriile sale sarcini și responsabilități de supraveghere în legătură cu o anumită entitate obligată neselectată sau cu mai multe entități obligate neselectate.

(2) În alte cazuri decât cele care intră sub incidența articolelor 46, 47, 49 și 54 din Directiva (UE) 2024/1640, un supraveghetor financiar solicită asistența Autorității fără întârzieri nejustificate în cazul în care o dispoziție din dreptul Uniunii impune ca supraveghetorul financiar să încheie, cu un alt supraveghetor financiar, un acord sau o altă formă de cooperare stabilită sau formalizată referitoare la supravegherea anumitor entități obligate neselectate și se constată oricare dintre următoarele situații:

(a) acordul a fost încheiat, dar nu a fost aplicat sau respectat în mod efectiv de către una dintre părți;

(b) un supraveghetor financiar concluzionează, pe baza unor motive obiective, că există un dezacord;

- (c) au trecut două luni de la data primirii de către un supraveghetor financiar a unei cereri din partea unui alt supraveghetor financiar de a lua anumite măsuri pentru a se conforma actelor legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament, iar supraveghetorul căreia i-a fost adresată solicitarea nu a adoptat o decizie care să răspundă cererii.
- (3) Comitetul executiv evaluează orice cerere menționată la alineatele (1) și (2) și informează părțile relevante dacă consideră că cererea este justificată și intenționează să dea curs cererii în conformitate cu prezentul articol.
- (4) Autoritatea stabilește un termen pentru concilierea supraveghetorilor financiari, ținând seama de eventualele termene relevante prevăzute în dreptul Uniunii și de complexitatea și urgența situației. În faza de conciliere, Autoritatea acționează ca mediator. Dacă este necesar sau prevăzut în dreptul Uniunii, aceasta emite un aviz cu privire la modul de soluționare a dezacordului.
- (5) În cazul în care supraveghetorii financiari nu ajung la un acord în timpul fazei de conciliere menționate la alineatul (4) sau în cazul în care aceștia nu dau curs avizului emis de Autoritate, Autoritatea le poate solicita supraveghetorilor respectivi să ia anumite măsuri sau să se abțină de la anumite măsuri pentru a soluționa problema, precum și să asigure respectarea dreptului Uniunii. Decizia Autorității este obligatorie pentru supraveghetorii financiari. Prin decizie, Autoritatea le poate solicita supraveghetorilor financiari să revoce sau să modifice o decizie pe care au adoptat-o sau să facă uz de competențele lor în temeiul dreptului aplicabil al Uniunii.
- (6) Autoritatea informează supraveghetorii financiari cu privire la încheierea procedurilor menționate la alineatele (4) și (5) și, dacă este cazul, cu privire la decizia luată în temeiul alineatului (5).
- (7) Orice măsură luată de supraveghetorii financiari în legătură cu faptele care fac obiectul deciziei în temeiul alineatului (5) trebuie să fie compatibilă cu o astfel de decizie.
- (8) În raportul menționat la articolul 84, președintele Autorității prezintă natura și tipul dezacordurilor dintre supraveghetorii financiari, acordurile la care s-a ajuns și deciziile luate pentru soluționarea acestor dezacorduri.

Articolul 34

Acțiuni în cazurile de deficiențe sistematice ale supravegherii

(1) În cazul în care un supraveghetor financiar nu a aplicat măsurile prevăzute în Directiva (UE) 2024/1640 sau prevederile legislației naționale de transpunere a directivei menționate sau a aplicat măsuri într-un mod care pare a fi o încălcare a dreptului Uniunii și care conduce la deficiențe sistematice ale supravegherii sale care afectează mai multe entități obligate și subminează eficacitatea sistemului de supraveghere CSB/CFT, Autoritatea acționează în conformitate cu competențele prevăzute la alineatele (2), (3) și (4).

(2) Autoritatea poate iniția o investigație privind o potențială încălcare a dreptului Uniunii menționată la alineatul (1) din proprie inițiativă în cazul în care are indicii cu privire la o astfel de încălcare pe baza unor informații bine fundamentate colectate de Autoritate în îndeplinirea sarcinilor sale în temeiul prezentului regulament.

Autoritatea poate, de asemenea, să investigheze o presupusă încălcare sau neaplicare a dreptului Uniunii în urma unei cereri bine întemeiate din partea unuia sau mai multor supraveghetori financiari, a Parlamentului European sau a Comisiei.

În cazul în care s-a solicitat o investigație privind o potențială încălcare a dreptului Uniunii în temeiul primului sau al celui de al doilea paragraf, Autoritatea informează în mod corespunzător partea care formulează cererea cu privire la modul în care intenționează să procedeze în cazul respectiv și dacă este justificată o investigație privind presupusa încălcare. În cazul în care decide să înceapă o investigație, Autoritatea informează mai întâi supraveghetorul financiar în cauză.

(3) Supraveghetorul financiar care face obiectul unei investigații în temeiul alineatului (2) furnizează fără întârziere Autorității toate informațiile pe care Autoritatea le solicită pentru investigația sa, inclusiv cu privire la modul în care sunt aplicate în conformitate cu dreptul Uniunii actele menționate la alineatul (1).

(4) În cazul în care se consideră oportun și necesar, Autoritatea poate, de asemenea, după ce a informat supraveghetorul financiar care face obiectul investigației, să ofere tuturor celorlalți supraveghetori financiari posibilitatea de a transmite Autorității informații pe care le consideră relevante sau de a adresa direct oricărei alte autorități de supraveghere financiară o cerere de informații justificată și motivată în mod corespunzător. Destinatarii unei astfel de solicitări furnizează Autorității, fără întârzieri nejustificate, informații clare, exacte și complete.

(5) Cel târziu în termen de șase luni de la data demarării investigației, Autoritatea poate adresa supraveghetorului financiar supus investigației o recomandare precizând măsurile necesare în vederea respectării dreptului Uniunii.

Înainte de a emite o astfel de recomandare, Autoritatea implică supraveghetorul financiar, atunci când consideră că o astfel de implicare este adecvată pentru soluționarea deficiențelor sistematice ale supravegherii care conduc la încălcări ale dreptului Uniunii, în încercarea de a ajunge la un acord cu privire la măsurile necesare pentru respectarea dreptului Uniunii.

În termen de 10 zile lucrătoare de la primirea recomandării, supraveghetorul financiar informează Autoritatea cu privire la demersurile pe care le-a întreprins sau pe care intenționează să le întreprindă pentru a garanta respectarea dreptului Uniunii.

(6) Dacă, în termen de o lună de la data primirii recomandării Autorității, supraveghetorul financiar nu s-a conformat dreptului Uniunii, Comisia poate, după ce a fost informată de acest lucru de Autoritate sau din proprie inițiativă, să emită un aviz formal prin care să îi ceară supraveghetorului financiar să ia măsurile necesare pentru a respecta dreptul Uniunii. Avizul formal al Comisiei ține seama de recomandarea Autorității.

Comisia emite un astfel de aviz formal în termen de trei luni de la data adoptării recomandării. Comisia poate prelungi termenul respectiv cu o lună.

Autoritatea și supraveghetorul financiar furnizează Comisiei toate informațiile necesare.

(7) În termen de 10 zile lucrătoare de la primirea avizului formal menționat la alineatul (6), supraveghetorul financiar informează Comisia și Autoritatea cu privire la demersurile pe care le-a întreprins sau pe care intenționează să le întreprindă pentru a se conforma avizului formal respectiv. Atunci când ia măsuri în legătură cu aspecte care fac obiectul unui aviz formal, supraveghetorul financiar respectă avizul formal respectiv.

SECȚIUNEA 5

Supervizarea sectorului nefinanciar

Articolul 35

Evaluară *inter pares*

(1) Autoritatea realizează periodic evaluări *inter pares* ale unora dintre activitățile supraveghetorilor nefinancieri sau ale tuturor activităților acestora și ale autorităților publice menționate la articolul 52 din Directiva (UE) 2024/1640, pentru a consolida consecvența și eficacitatea rezultatelor supravegherii. Autoritatea elaborează metode care permit evaluarea obiectivă și compararea supraveghetorilor nefinancieri analizați. Atunci când este cazul, la planificarea și realizarea evaluărilor se ține seama în mod corespunzător de toate evaluările, analizele și rapoartele relevante elaborate de organizații internaționale și de organisme interguvernamentale competente în domeniul CSB/CFT. Evaluările pot să țină seama în mod corespunzător de informațiile conținute în baza de date centrală CSB/CFT instituită în temeiul articolului 11 din prezentul Regulament.

Metodele menționate la primul paragraf țin seama de caracteristicile specifice ale cadrului de supraveghere în cazurile în care supravegherea este încredințată organismelor de autoreglementare, inclusiv de rolul autorității publice responsabile cu supravegherea organismelor respective în temeiul articolului 52 din Directiva (UE) 2024/1640, precum și de caracteristicile specifice ale supraveghetorilor în cazurile respective.

(2) Evaluările *inter pares* sunt efectuate de personalul Autorității în cooperare cu personalul relevant al supraveghetorilor nefinancieri și al autorităților publice menționate la articolul 52 din Directiva (UE) 2024/1640.

(3) Analiza *inter pares* cuprinde următoarele elemente, fără a se limita la acestea:

(a) caracterul adecvat al competențelor și al resurselor financiare, umane și tehnice, gradul de independență și cadrul de guvernare și standardele profesionale ale supraveghetorului nefinanciar, pentru a asigura aplicarea efectivă a capitolului IV din Directiva (UE) 2024/1640;

(b) eficacitatea și gradul de convergență atins în aplicarea dreptului Uniunii și în practicile de supraveghere, precum și măsura în care practicile de supraveghere îndeplinesc obiectivele prevăzute în dreptul Uniunii;

- (c) aplicarea celor mai bune practici dezvoltate de supraveghetori nefinanciari, a căror adoptare ar putea fi benefică pentru alți supraveghetori nefinanciari;
- (d) eficacitatea și gradul de convergență atins în ceea ce privește executarea dispozițiilor adoptate pentru punerea în aplicare a dreptului Uniunii, inclusiv sancțiunile pecuniare impuse și măsurile administrative aplicate persoanelor responsabile în cazul nerespectării acestor dispoziții.

(4) Autoritatea întocmește un raport care prezintă rezultatele evaluării *inter pares*. Respectivul raport de evaluare *inter pares* este pregătit în comun de personalul Autorității și de personalul relevant al supraveghetorilor nefinanciari și al autorităților publice menționate la articolul 52 din Directiva (UE) 2024/1640 implicat în evaluarea *inter pares* și este adoptat de Comitetul executiv, după ce a primit observațiile Consiliului general reunit în formațiunea consacrată FIU cu privire la coerența aplicării metodologiei cu alte rapoarte de evaluare *inter pares*. Raportul explică și precizează măsurile subsecvente care sunt considerate adecvate, proporționale și necesare în urma evaluării *inter pares*. Respectivele măsuri subsecvente pot fi adoptate sub forma unor orientări și recomandări în temeiul articolului 54 și al unor avize în temeiul articolului 55 din prezentul regulament. Supraveghetorii nefinanciari și autoritățile publice menționate la articolul 52 din Directiva (UE) 2024/1640 depun toate eforturile pentru a respecta toate orientările și recomandările emise, în conformitate cu articolul 54 alineatul (3) din prezentul regulament.

(5) Autoritatea publică constatăările evaluării *inter pares* pe site-ul web său și informează cel puțin Parlamentul European în acest sens. Aceasta prezintă Comisiei un aviz în cazul în care, având în vedere rezultatul evaluării *inter pares* sau orice alte informații obținute de Autoritate în cursul îndeplinirii sarcinilor sale, Autoritatea consideră că, din perspectiva Uniunii, ar fi necesară o armonizare sporită a normelor Uniunii aplicabile entităților obligate din sectorul nefinanciar sau supraveghetorilor nefinanciari.

(6) Autoritatea pune la dispoziție un raport de monitorizare după doi ani de la publicarea raportului de evaluare *inter pares*. Raportul de monitorizare *inter pares* este pregătit în comun de personalul Autorității și de personalul relevant al supraveghetorilor nefinanciari implicat în evaluarea *inter pares* și este adoptat de Comitetul executiv, după ce a primit observațiile Consiliului general reunit în formațiunea consacrată supravegherii cu privire la coerența aplicării metodologiei cu alte rapoarte de evaluare *inter pares*. Raportul de monitorizare include o evaluare a caracterului adecvat și a eficacității acțiunilor întreprinse de supraveghetorii nefinanciari care au fost supuși evaluării *inter pares* ca urmare a măsurilor subsecvente din raportul privind evaluarea *inter pares*. Autoritatea publică constatăările raportului de monitorizare pe site-ul său web.

(7) În sensul prezentului articol, Comitetul executiv adoptă un plan de lucru pentru evaluarea *inter pares* la fiecare doi ani, după consultarea Consiliului general reunit în formațiunea consacrată supravegherii. Respectivul plan de lucru pentru evaluarea *inter pares* reflectă experiența acumulată în urma proceselor anterioare de evaluare *inter pares* și a discuțiilor purtate în cadrul Consiliului general reunit în formațiunea consacrată supravegherii. Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii, hotărând cu o majoritate de două treimi din membrii săi, poate solicita Comitetului executiv să adopte un nou plan. Planul de lucru pentru evaluarea *inter pares* constituie o parte separată a programului de lucru anual și multianual și este inclus în documentul unic de programare menționat la articolul 65. În cazul unor evenimente urgente sau neprevăzute, Autoritatea poate decide să efectueze evaluări *inter pares* suplimentare.

(8) În cazul în care evaluările *inter pares* se referă la activități de supraveghere care, în unul sau mai multe state membre, sunt efectuate de organisme de autoreglementare, evaluările includ o analiză a măsurilor luate în temeiul articolului 52 din Directiva (UE) 2024/1640 de autoritatea publică responsabilă cu supervizarea organismelor respective pentru a se asigura că acestea își îndeplinesc funcția în mod adecvat și eficace.

(9) În cazul în care evaluările *inter pares* se referă la activități de supraveghere care, în unul sau mai multe state membre, sunt efectuate de organisme de autoreglementare, respectivele organisme de autoreglementare nu sunt obligate să participe. Cu toate acestea, atunci când indică un interes de a participa la un exercițiu de evaluare *inter pares*, membrii personalului organismelor respective cărora li s-au încredințat sarcini de supraveghere pot să participe la respectiva evaluare *inter pares*.

Articolul 36

Coordonarea și facilitarea activității colegiilor de supraveghere CSB/CFT în sectorul nefinanciar

(1) Autoritatea, în limitele competențelor sale și fără a aduce atingere competențelor supraveghetorilor nefinanciari relevanți în temeiul articolului 50 din Directiva (UE) 2024/1640, asistă la înființarea și funcționarea colegiilor de supraveghere CSB/CFT în sectorul nefinanciar pentru entitățile obligate din sectorul nefinanciar care își desfășoară activitatea în mai multe state membre în conformitate cu articolul respectiv.

- (2) În sensul alineatului (1), Autoritatea poate:
- (a) să sugereze înființarea unui colegiu, dacă nu există deja un astfel de colegiu, deși Autoritatea consideră că expunerea la riscul de SB/FT a entității obligate și amploarea activităților sale transfrontaliere justifică înființarea unui colegiu, precum și convocarea și organizarea reuniunilor colegiului;
  - (b) să contribuie la organizarea reuniunilor colegiului și la evaluarea îndeplinirii condițiilor de participare la colegiu a supraveghetorilor din țări terțe, la cererea supraveghetorilor nefinanțari relevanți;
  - (c) să acorde asistență în organizarea planurilor comune de supraveghere și a inspecțiilor comune la fața locului sau a investigațiilor *ex situ*;
  - (d) să acorde asistență supraveghetorilor nefinanțari în colectarea și partajarea tuturor informațiilor relevante pentru a facilita activitatea colegiului și pentru a transmite astfel de informații supraveghetorilor din cadrul colegiului;
  - (e) să promoveze practici și activități de supraveghere eficiente și eficace, inclusiv evaluări ale riscurilor la care sunt sau pot fi expuse entitățile obligate din sectorul nefinanciar;
  - (f) să acorde asistență supraveghetorilor nefinanțari, în urma solicitărilor lor specifice, inclusiv a solicitărilor de mediere între supraveghetorii nefinanțari, în situațiile cărora li se aplică articolul 50 alineatele (2) și (3) din Directiva (UE) 2024/1640;
- (3) În sensul alineatului (1), personalul Autorității are drepturi depline de participare în colegiile de supraveghere CSB/CFT. Cu acordul supraveghetorilor nefinanțari în cauză, personalul Autorității poate participa la activitățile colegiului desfășurate în comun de doi sau mai mulți supraveghetori nefinanțari, inclusiv la inspecțiile la fața locului ale entităților obligate din sectorul nefinanciar, cu excepția celor care intră sub incidența articolului 3 punctul 3 literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) 2024/1624.

Articolul 37

Avertismente privind încălcarea dreptului Uniunii de către supraveghetorii nefinanțari și autoritățile publice care supraveghează organismele de autoreglementare

(1) Dacă Autoritatea are motive să suspecteze că un supraveghetor nefinanciar sau o autoritate publică care supraveghează organismele de autoreglementare menționate la articolul 52 din Directiva (UE) 2024/1640 nu a aplicat actele Uniunii sau legislația națională menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament sau le-a aplicat într-un mod care pare să încalce dreptul Uniunii, Autoritatea informează supraveghetorul sau autoritatea publică în cauză cu privire la încălcările suspectate și le investighează.

În sensul primului paragraf, Autoritatea poate acționa la cererea unuia sau mai multor supraveghetori nefinanțari sau a autorităților publice, a Parlamentului European, a Consiliului sau a Comisiei sau din proprie inițiativă, inclusiv în cazul în care o astfel de acțiune se bazează pe informații bine întemeiate furnizate de persoane fizice sau juridice în temeiul articolului 90.

(2) Autoritatea are competența să solicite supraveghetorului sau autorității publice în cauză toate informațiile pe care le consideră necesare pentru investigația sa, inclusiv informații privind modul în care actele Uniunii sau legislația națională menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament sunt aplicate în conformitate cu dreptul Uniunii, mai puțin informații care fac obiectul secretului profesional, cu excepția cazului în care se aplică derogările prevăzute la articolul 21 alineatul (2) al doilea paragraf și la articolul 70 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) 2024/1624 și la articolul 52 alineatul (3) litera (a) din Directiva (UE) 2024/1640.

Supraveghetorul sau autoritatea publică în cauză furnizează fără întârziere Autorității informațiile solicitate.

Ori de câte ori solicitarea de informații de la supraveghetor sau de la autoritatea publică în cauză s-a dovedit sau este considerată a fi insuficientă pentru a obține informațiile considerate necesare în scopul investigării unei încălcări suspectate, Autoritatea poate adresa direct altor supraveghetori sau autorități publice care supraveghează organisme de autoreglementare, după ce a informat supraveghetorul sau autoritatea publică în cauză, o solicitare de informații bine întemeiată și motivată.

Destinatarii unei astfel de solicitări furnizează Autorității informații clare, exacte și complete, fără întârzieri nejustificate.

(3) Cel târziu în termen de șase luni de la demararea investigației, Autoritatea poate adresa supraveghetorului sau autorității publice în cauză o recomandare precizând măsurile necesare în vederea remedierii încălcării identificate.

Înainte de a emite o astfel de recomandare, Autoritatea implică supraveghetorul sau autoritatea publică în cauză, atunci când consideră că o astfel de implicare este adecvată pentru soluționarea încălcării, în încercarea de a ajunge la un acord cu privire la măsurile necesare în acest scop.

În termen de 10 zile lucrătoare de la primirea recomandării, supraveghetorul sau autoritatea publică în cauză informează Autoritatea cu privire la demersurile pe care le-a întreprins sau pe care intenționează să le întreprindă pentru a soluționa încălcarea.

(4) Dacă supraveghetorul sau autoritatea publică nu a soluționat încălcarea identificată menționată la alineatul (3) primul paragraf, în termen de o lună de la primirea recomandării Autorității, Autoritatea emite un avertisment în care detaliază încălcarea și identifică măsurile care trebuie să fie puse în aplicare de către destinatarii avertismentului pentru a atenua efectele acesteia.

Avertismentul menționat la primul paragraf se adresează:

(a) în cazul unui supraveghetor nefinanciar, supraveghetorilor omologi din alte state membre, iar dacă supraveghetorul este un organism de autoreglementare, autorității sale publice;

(b) în cazul unei autorități publice, organismelor de autoreglementare aflate sub supravegherea sa.

(5) De îndată ce supraveghetorul sau autoritatea publică în cauză a soluționat încălcarea, Autoritatea informează destinatarii avertismentului său menționați la alineatul (4) că încălcarea a fost soluționată și că măsurile de atenuare au încetat.

Articolul 38

Soluționarea dezacordurilor dintre supraveghetorii nefinanciarți în contexte transfrontaliere

(1) Autoritatea poate acorda asistență supraveghetorilor nefinanciarți în vederea ajungerii la un acord în conformitate cu procedura prevăzută la alineatele (3) și (4) de la prezentul articol, la cererea unuia sau mai multor supraveghetori nefinanciarți în temeiul articolului 46, 47, 50 sau 54 din Directiva (UE) 2024/1640 sau în alte cazuri în care o autoritate de supraveghere nefinanciară nu este de acord cu procedura sau conținutul unei măsuri, cu măsurile propuse sau cu lipsa de activitate a unei alte autorități de supraveghere nefinanciară, în măsura în care aceasta afectează propriile sale sarcini și responsabilități de supraveghere în legătură cu o anumită entitate obligată sau cu mai multe entități obligate.

(2) În alte cazuri decât cele care intră sub incidența articolelor 46, 47, 50 și 54 din Directiva (UE) 2024/1640, o autoritate de supraveghere nefinanciară solicită asistența Autorității fără întârzieri nejustificate în cazul în care o dispoziție din dreptul Uniunii impune ca supraveghetorul nefinanciar să încheie, cu un alt supraveghetor nefinanciar sau cu alți supraveghetori nefinanciarți, un acord sau o altă formă de cooperare stabilită sau formalizată referitoare la supravegherea anumitor entități obligate și se constată oricare dintre următoarele situații:

(a) acordul a fost încheiat, dar nu a fost aplicat sau respectat în mod efectiv de către una dintre părți,

(b) un supraveghetor nefinanciar concluzionează, pe baza unor motive obiective, că există un dezacord,

(c) au trecut două luni de la data primirii de către un supraveghetor nefinanciar a unei cereri din partea unui alt supraveghetor nefinanciar de a lua anumite măsuri pentru a se conforma actelor legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament, iar supraveghetorul căreia i-a fost adresată solicitarea nu a adoptat o decizie care să răspundă cererii.

(3) Comitetul executiv evaluează orice cerere menționată la alineatele (1) și (2) și informează părțile relevante dacă consideră că cererea este justificată și intenționează să dea curs cererii în conformitate cu prezentul articol.

(4) Autoritatea stabilește un termen pentru concilierea supraveghetorilor nefinanciari, ținând seama de eventualele termene relevante prevăzute în dreptul Uniunii, precum și de complexitatea și urgența situației. În faza de conciliere Autoritatea acționează ca mediator. Dacă este necesar sau prevăzut în dreptul Uniunii, Autoritatea emite un aviz cu privire la modul de soluționare a dezacordului.

SECȚIUNEA 6

Mecanismul de sprijin și de coordonare pentru FIU

Articolul 39

Cooperarea dintre Autoritate și unitățile de informații financiare

(1) Autoritatea este responsabilă de asigurarea cooperării eficiente și consecvente între unitățile de informații financiare (FIU) în cadrul mecanismului de sprijin și coordonare pentru FIU. În acest scop, Autoritatea sprijină și coordonează activitățile FIU.

(2) Autoritatea și FIU au obligația de a coopera cu bună-credință, inclusiv în ceea ce privește analizele comune sprijinite sau inițiate de Autoritate, precum și obligația de a face schimb de informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin.

(3) Autoritatea dispune de resurse umane, financiare și informatice dedicate pentru a sprijini sarcinile menționate la articolul 5 alineatul (5) și asigură, dacă este necesar, separarea organizațională a personalului dedicat sarcinilor respective de personalul care îndeplinește sarcinile legate de activitățile de supraveghere ale Autorității.

O FIU poate informa Autoritatea dacă o altă FIU refuză să coopereze. În acest caz, Autoritatea are rol de mediator.

Articolul 40

Efectuarea de analize comune

(1) Autoritatea stabilește metode și criterii pentru selectarea și prioritizarea cazurilor relevante pentru efectuarea analizelor comune în conformitate cu articolul 32 din Directiva (UE) 2024/1640, care urmează să fie asistate de Autoritate.

(2) În sensul alineatului (1), Autoritatea întocmește anual o listă a domeniilor prioritare pentru efectuarea de analize comune. Lista respectivă poate fi revizuită dacă sunt identificate noi domenii prioritare.

(3) În cazul în care, în temeiul articolului 32 din Directiva (UE) 2024/1640 și având în vedere criteriile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, o FIU dintr-un stat membru identifică o necesitate potențială de a efectua o analiză comună cu una sau mai multe FIU din alte state membre, aceasta notifică Autoritatea în acest sens.

Autoritatea înregistrează toate notificările primite în temeiul primului paragraf de la prezentul alineat și evaluează relevanța cazului în conformitate cu metodele și criteriile menționate la alineatul (1). Dacă Autoritatea consideră că respectivul caz este relevant, în termen de cinci zile de la notificarea inițială aceasta informează FIU din toate statele membre relevante și le invită să participe la analiza comună. În acest scop, Autoritatea utilizează canale securizate de comunicare. FIU din toate statele membre relevante iau în considerare posibilitatea de a participa la analiza comună.

(4) Dacă cel puțin o altă FIU este de acord să participe la analiza comună, Autoritatea se asigură că analiza comună este lansată în termen de 20 de zile de la evaluarea inițială menționată la alineatul (3) al doilea paragraf, cu excepția cazului în care urgența situației justifică impunerea unui termen mai scurt.

(5) Orice FIU care refuză să participe la efectuarea analizei comune îi prezintă în scris Autorității motivele refuzului, în termen de cinci zile de la primirea invitației. Autoritatea transmite fără întârziere explicația respectivă către FIU care a identificat necesitatea unei analize comune.

(6) Cu acordul explicit al FIU care participă la analiza comună, personalul Autorității care sprijină efectuarea analizei comune are acces la toate datele referitoare la obiectul cazului și trebuie să fie în măsură să prelucreze datele respective în scopul sprijinirii analizei comune.

Dacă o FIU refuză să acorde personalului Autorității acces la datele referitoare la obiectul cazului, aceasta se asigură că informațiile sunt furnizate în alt mod într-un mod care nu împiedică personalul Autorității să ofere sprijin operațional analizei comune și nici nu afectează capacitatea acestuia de a furniza un astfel de sprijin.

În caz că mai multe FIU refuză să acorde acces la datele care fac obiectul cazului, Autoritatea reevaluează dacă sarcinile pe care personalul său le-ar îndeplini justifică sprijinul acordat pentru analiza comună și ia în considerare recomandarea ca analiza comună să se desfășoare fără sprijinul său.

(7) Autoritatea furnizează toate instrumentele și sprijinul operațional necesare pentru efectuarea analizei comune, în conformitate cu metodele și procedurile elaborate. În special, Autoritatea instituie un canal de comunicare specific și securizat pentru efectuarea analizei comune și asigură coordonarea tehnică adecvată, inclusiv sprijin informatic, precum și sprijin bugetar și logistic.

(8) Cu acordul expres al tuturor FIU care participă la analiza comună, personalul Autorității care sprijină analiza comună este autorizat să coreleze, pe baza unui sistem de tip rezultat pozitiv/negativ („hit/no hit”), datele respectivelor FIU cu datele transmise de alte FIU și de alte organe, oficii și agenții ale Uniunii în cadrul mandatelor lor respective.

În cazul unui rezultat pozitiv, Autoritatea comunică tuturor FIU care participă la analiza comună informațiile care au generat rezultatul pozitiv, în măsura în care furnizorul informațiilor a autorizat schimbul de informații și informațiile sunt necesare pentru efectuarea analizei comune.

În sensul prezentului alineat, Autoritatea utilizează un sistem conceput pentru corelarea încrucișată a informațiilor relevante în scopul prevenirii spălării banilor, a infracțiunilor premisă asociate și a finanțării terorismului în mod proporțional. Sistemul respectiv asigură un nivel de securitate și confidențialitate proporțional cu natura și amploarea informațiilor corelate. Metodele și procedurile care urmează să fie stabilite pentru efectuarea analizelor comune în temeiul articolului 43 alineatul (1) și acordurile de lucru care urmează să fie încheiate în temeiul articolului 94 alineatul (2) precizează metodele de efectuare a comparării încrucișate pe baza unui sistem de tip rezultat pozitiv/negativ, astfel cum se menționează la primul paragraf de la prezentul alineat.

Articolul 41

Raportare și transmiterea rezultatelor analizelor comune

(1) Dacă rezultatele unei analize comune indică faptul că există motive întemeiate pentru a suspecta că sunt sau au fost comise activități de spălare de bani sau alte activități infracționale cu privire la care EPPO și-ar putea exercita competența în conformitate cu articolul 22 și cu articolul 25 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) 2017/1939, Autoritatea raportează EPPO, fără întârzieri nejustificate, rezultatele analizei comune și orice informații suplimentare relevante.

(2) Autoritatea, în consultare cu EPPO, elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza formatul care trebuie să fie utilizat de Autoritate pentru transmiterea informațiilor către EPPO.

Autoritatea prezintă Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la 27 iunie 2026.

Comisia este împuternicită să adopte standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 53.

(3) Dacă rezultatele analizei comune indică motive întemeiate pentru a suspecta că se comite sau a fost comisă o fraudă, un act de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii, în legătură cu care Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și-ar putea exercita competența în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013, Autoritatea transmite OLAF rezultatele analizei comune și orice informații suplimentare relevante.

(4) Cu acordul expres al tuturor FIU care participă la analiza comună și dacă rezultatele analizei comune indică motive întemeiate pentru a suspecta că a fost comisă o infracțiune cu privire la care Europol și-ar putea exercita competența în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁸⁾, Autoritatea transmite Europol rezultatele analizei comune și orice informații suplimentare relevante.

(5) Cu acordul expres al tuturor FIU care participă la analiza comună și dacă rezultatele analizei comune indică motive întemeiate pentru a suspecta că a fost comisă o infracțiune cu privire la care Eurojust și-ar putea exercita competența în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1727 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁹⁾, Autoritatea transmite Eurojust rezultatele analizei comune și orice informații suplimentare relevante.

(6) Autoritatea, EPPO, Europol, Eurojust și OLAF pot face schimb de informații strategice și de alte informații neoperaționale, precum tipologii și indicatori de risc, în domeniile care intră în sfera lor de competență.

Condițiile pentru schimbul de informații menționat la primul paragraf se stabilesc în acordurile de lucru menționate la articolul 94.

Articolul 42

Cererile Autorității de inițiere a unei analize comune

(1) Dacă Autoritatea identifică o nevoie potențială de a efectua o analiză comună în temeiul articolului 40 din prezentul regulament sau al articolului 32 din Directiva (UE) 2024/1640, aceasta informează FIU în cauză în acest sens și le solicită să participe la analiza comună.

(2) FIU în cauză informează Autoritatea fără întârzieri nejustificate, pe cât posibil în termen de cinci zile de la primirea cererii, cu privire la decizia lor privind cererea menționată la alineatul (1).

(3) Dacă o FIU căreia i s-a solicitat să participe la analiza comună refuză o cerere formulată de Autoritate în temeiul alineatului (1), aceasta informează Autoritatea fără întârzieri nejustificate cu privire la motivele deciziei sale, pe cât posibil în termen de cinci zile de la primirea cererii.

Articolul 43

Revizuirea metodelor, a procedurilor și a desfășurării analizelor comune

(1) Autoritatea stabilește metodele și procedurile pentru desfășurarea analizelor comune și le revizuieste și le actualizează periodic, dacă este necesar. Cerința de revizuire și actualizare se aplică și metodele și criteriile menționate la articolul 40 alineatul (1).

(2) FIU care au participat sau care au fost implicate în alt mod în una sau mai multe analize comune pot furniza feedback Autorității cu privire la desfășurarea analizei, inclusiv cu privire la sprijinul operațional furnizat de Autoritate în procesul analizei comune, precum și cu privire la rezultatul analizei, la metodele și procedurile existente vizate la alineatul (1), la instrumentele disponibile și la coordonarea între FIU participante. Feedbackul care poartă mențiunea „confidențial” nu poate fi comunicat altor FIU.

(3) Pe baza feedbackului menționat la alineatul (2) sau din proprie inițiativă, Autoritatea poate emite rapoarte de monitorizare referitoare la efectuarea analizei comune, inclusiv sugestii specifice privind ajustările referitoare la metodele și procedurile de desfășurare a analizei comune, precum și concluzii privind rezultatul analizei comune. Raportul de monitorizare se comunică tuturor FIU, fără a divulga informații confidențiale sau cu acces limitat referitoare la caz. Concluziile și recomandările care se referă la efectuarea analizei comune se comunică FIU care au participat la analiza comună relevantă, precum și tuturor celorlalte FIU în măsura în care aceste concluzii și recomandări nu conțin informații confidențiale sau cu acces limitat.

⁽³⁸⁾ Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului (JO L 135, 24.5.2016, p. 53).

⁽³⁹⁾ Regulamentul (UE) 2018/1727 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) și de înlocuire și abrogare a Deciziei 2002/187/JAI a Consiliului (JO L 295, 21.11.2018, p. 138).

*Articolul 44***Delegați ai FIU naționale**

- (1) FIU din fiecare stat membru delegă unul sau mai mulți membri ai personalului său la Autoritate. Locul obișnuit de desfășurare a activității delegatului FIU național se află la sediul Autorității.
- (2) Delegații FIU au statutul de membri ai personalului FIU delegat la momentul numirii lor și pe întreaga durată a delegării lor. Statele membre își desemnează delegatul FIU pe baza unui nivel ridicat dovedit de experiență practică relevantă în domeniul sarcinilor FIU. Delegatul rămâne sub autoritatea FIU delegat și respectă normele în materie de securitate și confidențialitate ale FIU de origine, inclusiv dreptul intern aplicabil.
- (3) Consiliul general reunit în formațiunea consacrată FIU poate respinge o persoană care a fost numită în calitate de delegat al FIU dacă persoana respectivă nu îndeplinește criteriile menționate la alineatul (2). Mandatul delegaților FIU este de trei ani, reînnoibil o singură dată, cu acordul FIU delegat.
- (4) Delegații FIU sprijină Autoritatea în îndeplinirea sarcinilor prevăzute la articolul 5 alineatul (5). În acest scop, delegaților FIU li se acordă, pe durata delegării, acces la datele și informațiile Autorității, în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin.
- (5) Delegaților FIU li se acordă acces la toate datele accesibile de către unitatea lor FIU delegată în scopul îndeplinirii sarcinilor menționate la articolul 5 alineatul (5).
- (6) Comitetul executiv stabilește drepturile și obligațiile delegaților FIU în relație cu Autoritatea, respectând avizul Consiliului general reunit în formațiunea consacrată FIU. FIU se asigură că delegatul propriu respectă drepturile și obligațiile respective.

*Articolul 45***Asistența reciprocă în domeniul cooperării între FIU**

- (1) În contextul promovării cooperării și a sprijinului pentru activitatea FIU, Autoritatea, ținând seama de nevoile FIU, promovează abordări, metode și bune practici comune. De asemenea, Autoritatea organizează și facilitează în special următoarele activități:
- (a) programe de formare, inclusiv în ceea ce privește inovarea tehnologică;
  - (b) schimburi de personal și programe de detașare, inclusiv detașarea personalului FIU dintr-un stat membru la Autoritate;
  - (c) schimburi de practici între FIU, inclusiv schimbul de expertiză într-un anumit domeniu;
  - (d) dezvoltarea sau achiziționarea de instrumente și servicii informatice care să consolideze capacitățile de analiză ale FIU.
- (2) O FIU poate transmite Autorității o cerere de asistență legată de sarcinile FIU, specificând tipul de asistență dorită de la membrii personalului Autorității, de la membrii personalului uneia sau mai multor FIU sau de la o combinație a acestora. FIU care solicită asistență asigură accesul la toate informațiile și datele necesare pentru furnizarea unei astfel de asistențe. Autoritatea păstrează și actualizează periodic informații privind domeniile specifice de expertiză și capacitatea FIU de a oferi asistență reciprocă cu privire la sarcinile FIU.
- (3) Autoritatea depune toate eforturile pentru a furniza asistența solicitată, inclusiv luând în considerare furnizarea de sprijin cu propriile resurse umane, precum și coordonând și facilitând furnizarea oricărei forme de asistență de către alte FIU în mod voluntar.

(4) La începutul fiecărui an, președintele Autorității informează Consiliul general reunit în formațiunea consacrată FIU cu privire la resursele umane pe care Autoritatea le poate alocă pentru furnizarea asistenței menționate la alineatul (2) de la prezentul articol. În cazul în care apar modificări în ceea ce privește disponibilitatea resurselor umane ca urmare a îndeplinirii sarcinilor menționate la articolul 5 alineatul (5), președintele Autorității informează în acest sens Consiliul general reunit în formațiunea consacrată FIU.

Articolul 46

Medierea între FIU

(1) Autoritatea poate facilita o soluție în cazul unui dezacord între două sau mai multe FIU cu privire la cazuri individuale legate de cooperare, inclusiv schimbul de informații, în temeiul Directivei (UE) 2024/1640. Scopul unei astfel de medieri este de a reconcilia punctele de vedere divergente dintre FIU și de a adopta un aviz fără caracter obligatoriu.

(2) Dacă un dezacord nu poate fi soluționat prin contact direct și dialog între FIU în cauză, Autoritatea lansează o procedură de mediere la cererea uneia sau mai multora dintre FIU respective. Autoritatea poate propune din proprie inițiativă inițierea unei proceduri de mediere. Medierea se desfășoară numai cu acordul tuturor FIU implicate.

(3) Procedura de mediere este lansată de Consiliul general reunit în formațiunea consacrată FIU. Toți membrii Consiliului general reunit în formațiunea consacrată FIU, cu excepția șefilor FIU care sunt vizați de dezacord, încearcă să reconcilieze punctele de vedere ale FIU implicate și convin asupra unui aviz fără caracter obligatoriu. Dacă este cazul, experți ai Comisiei pot fi invitați să participe la procedura de mediere în calitate de consultanți.

(4) Consiliul general reunit în formațiunea consacrată FIU adoptă norme pentru procedura de mediere și calendarul asociat.

(5) Dacă o FIU care este vizată de un dezacord refuză să participe la procedura de mediere, aceasta informează Autoritatea și celelalte FIU implicate cu privire la motivele deciziei sale în termenul specificat în regulamentul de procedură menționat la alineatul (4).

(6) În termen de trei luni de la adoptarea avizului fără caracter obligatoriu menționat la alineatul (3), FIU vizate de dezacord raportează Consiliului general reunit în formațiunea consacrată FIU cu privire la măsurile pe care le-au luat ca răspuns la aviz sau, în cazul în care nu au luat măsuri, cu privire la motivele lipsei de acțiune.

Articolul 47

FIU.net

(1) Autoritatea asigură găzduirea, gestionarea, întreținerea și dezvoltarea adecvată, neîntreruptă și securizată a FIU.net. Luând în considerare nevoile FIU, Autoritatea se asigură că pentru FIU.net este utilizată tehnologia cea mai avansată și sigură disponibilă, sub rezerva unei analize costuri-beneficii.

(2) Autoritatea asigură funcționarea neîntreruptă a FIU.net și menține FIU.net la zi. Dacă este necesar pentru a sprijini sau a consolida schimbul de informații și cooperarea dintre FIU și în funcție de nevoile FIU, Autoritatea concepe și pune în aplicare sau pune la dispoziție în alt mod funcționalități suplimentare sau îmbunătățite ale FIU.net.

(3) De asemenea, Autoritatea este responsabilă de următoarele sarcini legate de FIU.net:

(a) aplică măsuri tehnice și organizatorice adecvate pentru a asigura un nivel de securitate care să protejeze datele cu caracter personal;

(b) planifică, coordonează, gestionează și sprijină toate activitățile de testare;

(c) asigură resurse financiare adecvate;

(d) furnizează cursuri de formare privind utilizarea tehnică a FIU.net de către utilizatorii finali.

(4) În scopul îndeplinirii sarcinilor menționate la alineatele (1), (2) și (3), Autoritatea este împuternicită să încheie contracte sau acorduri obligatorii din punct de vedere juridic cu prestatorii terți de servicii sau să ia parte la acestea, după efectuarea auditurilor corespunzătoare privind standardele lor de securitate.

(5) Autoritatea adoptă și pune în aplicare măsurile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor menționate la prezentul articol, inclusiv un plan de securitate, un plan de asigurare a continuității activității și un plan de recuperare în caz de dezastru pentru FIU.net.

(6) Consiliul general reunit în formațiunea consacrată FIU, hotărând în unanimitate, poate decide să suspende accesul la FIU.net al unei FIU, al contrapărții sale dintr-o țară terță sau al unui organ, oficiu sau agenție a Uniunii în cazul în care are motive să creadă că un astfel de acces ar pune în pericol punerea în aplicare a capitolului III din Directiva (UE) 2024/1640 și securitatea și confidențialitatea informațiilor deținute de FIU și schimbate prin intermediul sistemului FIU.net, inclusiv dacă există preocupări legate de lipsa de independență și autonomie a unei FIU.

În cazul în care Consiliul general reunit în formațiunea consacrată FIU adoptă o decizie de suspendare a accesului unei FIU la FIU.net, Consiliul general hotărăște în unanimitate, prin votul tuturor membrilor Consiliului, cu excepția șefului FIU în cauză.

Consiliul general definește criteriile pentru suspendarea accesului la FIU.net și adoptă normele de procedură pentru o astfel de suspendare.

Articolul 48

Evaluări *inter pares*

(1) Autoritatea instituie un proces de evaluare *inter pares* a activităților FIU în temeiul capitolului III din Directiva (UE) 2024/1640 pentru a consolida coerența și eficacitatea activităților FIU și pentru a facilita schimbul de bune practici între FIU. Autoritatea elaborează metode care să permită o evaluare obiectivă a FIU supuse evaluării și, de asemenea, elaborează norme de procedură pentru efectuarea evaluărilor *inter pares*.

După caz, planificarea și efectuarea evaluărilor *inter pares* țin atent seama de evaluările, analizele și rapoartele elaborate de organizații internaționale și de organisme interguvernamentale cu competențe în domeniul prevenirii și depistării spălării banilor, a infracțiunilor premisă și a finanțării terorismului.

(2) În sensul alineatului (1), Autoritatea înființează o echipă de evaluare *inter pares*, care este compusă din personalul Autorității și din reprezentanți ai FIU care participă la evaluarea *inter pares*.

(3) Evaluarea *inter pares* a activităților unei FIU cuprinde o evaluare a următoarelor elemente, fără a se limita la acestea:

- (a) caracterul adecvat al resurselor FIU, inclusiv al resurselor umane, tehnice și informatice, pentru a-și îndeplini funcțiile;
- (b) măsurile puse în aplicare pentru a se asigura că FIU are independență și autonomie operațională și nu este supusă unei influențe nejustificate;
- (c) măsurile pe care FIU le-a instituit pentru a proteja securitatea și confidențialitatea informațiilor;
- (d) funcția FIU de a primi rapoarte privind tranzacțiile suspecte și alte informații, inclusiv numărul și natura informațiilor primite și calitatea acestora;
- (e) măsurile pe care FIU le-a instituit pentru a îmbunătăți raportarea tranzacțiilor suspecte de către entitățile obligate, în special în ceea ce privește calitatea acestora;
- (f) accesul FIU la informații suplimentare și utilizarea acestora pentru a-și îmbogăți analiza;
- (g) instrumentele utilizate de FIU pentru efectuarea unei analize;

- (h) măsura în care analiza și diseminarea de către FIU sprijină nevoile operaționale ale autorităților competente pentru investigarea și urmărirea penală a spălării banilor, a infracțiunilor premisă asociate și a finanțării terorismului;
- (i) cooperarea internă dintre FIU și alte autorități competente;
- (j) cooperarea transfrontalieră între FIU și omologii din alte state membre.
- (4) Autoritatea întocmește un raport care prezintă rezultatele evaluării *inter pares*. Respectivul raport de evaluare *inter pares* este pregătit în comun de personalul Autorității și de personalul relevant al FIU implicat în echipa de evaluare *inter pares* și este adoptat de Comitetul executiv, după ce a primit observațiile Consiliului general reunit în formațiunea consacrată FIU cu privire la coerența aplicării metodologiei cu alte rapoarte de evaluare *inter pares*. Raportul include exemple de bune practici identificate și, unde este cazul, măsurile subsecvente care sunt considerate adecvate, proporționale și necesare în urma evaluării *inter pares*. Respectivul măsurii subsecvente pot fi adoptate sub forma unor orientări și recomandări în temeiul articolului 54 și al unor avize în temeiul articolului 55. FIU depun toate eforturile pentru a respecta toate orientările și recomandările emise, în conformitate cu articolul 54.
- (5) Autoritatea publică constatările evaluării *inter pares* pe site-ul său web și prezintă Comisiei un aviz în cazul în care, având în vedere rezultatul evaluării *inter pares* sau orice alte informații obținute de Autoritate în cursul îndeplinirii sarcinilor sale, Autoritatea consideră că, din perspectiva Uniunii, ar fi necesară o armonizare sporită a normelor Uniunii aplicabile FIU.
- (6) Autoritatea redactează un raport de monitorizare la doi ani de la publicarea raportului de evaluare *inter pares*. Raportul de monitorizare *inter pares* este pregătit în comun de personalul Autorității și de personalul relevant al FIU implicat în echipa de evaluare *inter pares* și este adoptat de Comitetul executiv, după ce a primit observațiile Consiliului general reunit în formațiunea consacrată FIU cu privire la coerența aplicării metodologiei cu alte rapoarte de evaluare *inter pares*. Raportul de monitorizare include o evaluare a caracterului adecvat și a eficacității acțiunilor întreprinse de FIU care au fost supuse evaluării *inter pares* ca urmare a măsurilor subsecvente din raportul privind evaluarea *inter pares*. Autoritatea publică constatările raportului de monitorizare pe site-ul său web.
- (7) În sensul prezentului articol, Comitetul executiv adoptă un plan de lucru pentru evaluarea *inter pares* o dată la doi ani, care reflectă experiența acumulată în urma proceselor anterioare de evaluare *inter pares* și discuțiile purtate în cadrul Consiliului general reunit în formațiunea consacrată FIU. Planul de lucru pentru evaluarea *inter pares* constituie o parte separată a programului de lucru anual și multianual și este inclus în documentul unic de programare. Fiecare FIU participă la evaluările *inter pares* care o privesc.

SECȚIUNEA 7

Instrumente comune

Articolul 49

Standarde tehnice de reglementare

(1) În cazul în care Parlamentul European și Consiliul deleagă Comisiei competența de a adopta standarde tehnice de reglementare, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, pentru a asigura o armonizare unitară în domeniile prevăzute în mod expres în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament, Autoritatea poate elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare. Autoritatea înaintează proiectele sale de standarde tehnice de reglementare Comisiei spre adoptare. În același timp, Autoritatea transmite respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare Parlamentului European și Consiliului spre informare.

Standardele tehnice de reglementare sunt tehnice și nu implică decizii strategice sau opțiuni de politică, iar conținutul lor este delimitat de actele legislative în temeiul cărora sunt elaborate.

Înainte de a prezenta Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare, Autoritatea organizează consultări publice deschise cu privire la acestea și analizează eventualele costuri și beneficii aferente, cu excepția cazului în care astfel de consultări și analize sunt puternic disproporționate în raport cu domeniul de aplicare și cu impactul proiectelor de standarde tehnice de reglementare în cauză sau cu gradul specific de urgență a situației.

În termen de trei luni de la primirea unui proiect de standard tehnic de reglementare, Comisia decide cu privire la adoptarea acestuia. Comisia informează Parlamentul European și Consiliul în timp util dacă adoptarea nu se poate realiza în termenul de trei luni. Comisia poate adopta proiectul de standard tehnic de reglementare doar parțial sau cu modificări atunci când acest lucru este impus de interesele Uniunii.

În cazul în care intenționează să nu adopte un proiect de standard tehnic de reglementare sau să îl adopte parțial ori cu modificări, Comisia retrimite Autorității proiectul de standard tehnic de reglementare, explicând de ce nu îl adoptă sau explicând motivele pentru care au fost efectuate modificări.

Comisia transmite o copie a scrisorii sale Parlamentului European și Consiliului. În termen de șase săptămâni, Autoritatea poate modifica proiectul de standard tehnic de reglementare pe baza modificărilor propuse de Comisie și îl poate prezenta din nou Comisiei sub forma unui aviz formal. Autoritatea transmite o copie a avizului său formal Parlamentului European și Consiliului.

În cazul în care, la expirarea termenului de șase săptămâni, Autoritatea nu a înaintat un proiect modificat al standardului tehnic de reglementare sau a înaintat un proiect de standard tehnic de reglementare modificat într-un mod care nu corespunde modificărilor propuse de Comisie, Comisia poate adopta standardul tehnic de reglementare cu modificările pe care le consideră relevante sau poate respinge standardul.

Comisia nu poate să modifice conținutul unui proiect de standard tehnic de reglementare întocmit de Autoritate fără a se coordona în prealabil cu Autoritatea, astfel cum se prevede la prezentul articol.

(2) În cazurile în care Autoritatea nu a transmis un proiect de standard tehnic de reglementare în termenul stabilit în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), Comisia poate solicita un astfel de proiect într-un nou termen. Dacă Autoritatea nu poate respecta noul termen, aceasta informează Parlamentul European, Consiliul și Comisia în timp util.

(3) Numai în cazurile în care Autoritatea nu transmite Comisiei un proiect de standard tehnic de reglementare în termenele prevăzute în conformitate cu alineatul (2), Comisia poate adopta un standard tehnic de reglementare prin intermediul unui act delegat în absența unui proiect din partea Autorității.

Comisia organizează consultări publice deschise cu privire la proiectele de standarde tehnice de reglementare și analizează eventualele costuri și beneficii aferente, cu excepția cazului în care astfel de consultări și analize sunt disproporționate în raport cu domeniul de aplicare și cu impactul proiectelor de standarde tehnice de reglementare în cauză sau cu gradul specific de urgență al situației.

Comisia transmite imediat proiectul de standard tehnic de reglementare Parlamentului European și Consiliului.

Comisia transmite proiectul său de standard tehnic de reglementare Autorității. În termen de șase săptămâni, Autoritatea poate modifica proiectul de standard tehnic de reglementare și îl poate transmite Comisiei sub forma unui aviz formal. Autoritatea transmite o copie a avizului său formal Parlamentului European și Consiliului.

Dacă la expirarea termenului de șase săptămâni menționat la al patrulea paragraf, Autoritatea nu a transmis un proiect modificat de standard tehnic de reglementare, Comisia poate adopta standardul tehnic de reglementare.

Dacă, în termenul de șase săptămâni, Autoritatea a transmis un proiect modificat de standard tehnic de reglementare, Comisia poate modifica proiectul de standard tehnic de reglementare pe baza modificărilor propuse de Autoritate sau poate adopta standardul tehnic de reglementare cu modificările pe care le consideră relevante. Comisia nu poate să modifice conținutul proiectului de standard tehnic de reglementare întocmit de Autoritate fără a se coordona în prealabil cu Autoritatea, astfel cum se prevede la prezentul articol.

(4) Standardele tehnice de reglementare sunt adoptate prin intermediul unor regulamente sau decizii. În titlul unor astfel de regulamente sau decizii figurează cuvintele „standard tehnic de reglementare”. Standardele respective se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare la data prevăzută în cuprinsul lor.

*Articolul 50***Exercitarea delegării de competențe**

- (1) Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la articolul 49 este conferită Comisiei pentru o perioadă de patru ani de la 26 iunie 2024. Comisia prezintă un raport cu privire la delegarea de competențe cel târziu cu șase luni înainte de încheierea perioadei de patru ani. Delegarea competenței se reînnoiește automat pentru perioade identice.
- (2) De îndată ce adoptă un standard tehnic de reglementare, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (3) Competența de a adopta standarde tehnice de reglementare îi este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la articolele 49, 51 și 52.

*Articolul 51***Obiecții la standardele tehnice de reglementare**

- (1) Parlamentul European sau Consiliul pot formula obiecții la un standard tehnic de reglementare în termen de trei luni de la data notificării standardului tehnic de reglementare adoptat de Comisie. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, termenul respectiv se prelungește cu trei luni.
- (2) În cazul în care, la expirarea termenului menționat la alineatul (1), nici Parlamentul European și nici Consiliul nu a formulat obiecții la standardul tehnic de reglementare, acesta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare la data prevăzută în cuprinsul său.

Standardul tehnic de reglementare poate fi publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și poate intra în vigoare înainte de expirarea termenului menționat la alineatul (1) dacă atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la intenția lor de a nu formula obiecții.

- (3) În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul formulează obiecții la un standard tehnic de reglementare în termenul menționat la alineatul (1), standardul tehnic de reglementare nu intră în vigoare. În conformitate cu articolul 296 din TFUE, instituția care formulează obiecții cu privire la standardul tehnic de reglementare prezintă motivele care au stat la baza obiecțiilor.

*Articolul 52***Neaprobarea sau modificarea proiectelor de standarde tehnice de reglementare**

- (1) În cazul în care Comisia nu aprobă un proiect de standard tehnic de reglementare sau îl modifică în conformitate cu articolul 49, Comisia informează Autoritatea, Parlamentul European și Consiliul, prezentând motivele pentru neaprobare.
- (2) După caz, Parlamentul European sau Consiliul poate invita comisarul responsabil, împreună cu președintele Autorității, în termen de o lună de la informarea menționată la alineatul (1), la o reuniune ad-hoc a comisiei competente a Parlamentului European sau a comitetului competent al Consiliului, în vederea prezentării și explicării divergențelor.

*Articolul 53***Standardele tehnice de punere în aplicare**

- (1) În cazul în care Parlamentul European și Consiliul conferă competențe de executare Comisiei pentru a adopta standarde tehnice de punere în aplicare, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, în conformitate cu articolul 291 din TFUE, în domeniile prevăzute în mod expres în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament, Autoritatea poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare. Standardele tehnice de punere în aplicare sunt tehnice și nu implică decizii strategice sau opțiuni de politică, iar conținutul lor are scopul de a stabili condițiile de punere în aplicare a actelor în cauză. Autoritatea prezintă proiectele sale de standarde tehnice de punere în aplicare Comisiei spre adoptare. În același timp, Autoritatea transmite respectivele standarde tehnice Parlamentului European și Consiliului spre informare.

Înainte de a prezenta Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare, Autoritatea organizează consultări publice deschise cu privire la acestea și analizează eventualele costuri și beneficii aferente, cu excepția cazului în care astfel de consultări și analize sunt puternic disproportionale în raport cu domeniul de aplicare și cu impactul proiectelor de standarde tehnice de punere în aplicare în cauză sau cu gradul specific de urgență a situației.

În termen de trei luni de la primirea unui proiect de standard tehnic de punere în aplicare, Comisia decide cu privire la adoptarea acestuia. Comisia poate prelungi acest termen cu o lună. Comisia informează Parlamentul European și Consiliul în timp util dacă adoptarea nu se poate realiza în termenul de trei luni. Comisia poate adopta proiectul de standard tehnic de punere în aplicare doar parțial sau cu modificări atunci când acest lucru este impus de interesele Uniunii.

În cazul în care intenționează să nu adopte un proiect de standard tehnic de punere în aplicare sau să îl adopte parțial ori cu modificări, Comisia îl retrimită Autorității, explicând de ce nu intenționează să îl adopte sau explicând motivele pentru care au fost efectuate modificări. Comisia transmite o copie a scrisorii sale Parlamentului European și Consiliului. În termen de șase săptămâni, Autoritatea poate modifica proiectul de standard tehnic de punere în aplicare pe baza modificărilor propuse de Comisie și îl poate prezenta din nou Comisiei sub forma unui aviz formal. Autoritatea transmite o copie a avizului său formal Parlamentului European și Consiliului.

În cazul în care, la expirarea termenului de șase săptămâni menționat la al patrulea paragraf, Autoritatea nu a înaintat un proiect de standard tehnic de punere în aplicare modificat sau a înaintat un proiect de standard tehnic de punere în aplicare care este modificat într-un mod care nu corespunde modificărilor propuse de Comisie, Comisia poate adopta standardul tehnic de punere în aplicare cu modificările pe care le consideră relevante sau îl poate respinge.

Comisia nu poate să modifice conținutul unui proiect de standard tehnic de punere în aplicare întocmit de Autoritate fără a se coordona în prealabil cu Autoritatea, astfel cum se prevede la prezentul articol.

(2) În cazul în care Autoritatea nu a transmis un proiect de standard tehnic de punere în aplicare în termenul stabilit în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), Comisia poate solicita un astfel de proiect într-un nou termen. Dacă Autoritatea nu poate respecta noul termen, aceasta informează Parlamentul European, Consiliul și Comisia în timp util.

(3) Numai în cazurile în care Autoritatea nu transmite un proiect de standard tehnic de punere în aplicare Comisiei în termenele prevăzute în conformitate cu alineatul (2), Comisia poate adopta un standard tehnic de punere în aplicare prin intermediul unui act de punere în aplicare în absența unui proiect din partea Autorității.

Comisia organizează consultări publice deschise cu privire la proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare și analizează eventualele costuri și beneficii aferente, cu excepția cazului în care astfel de consultări și analize sunt disproportionale în raport cu domeniul de aplicare și cu impactul proiectelor de standarde tehnice de punere în aplicare în cauză sau cu gradul specific de urgență a situației.

Comisia transmite imediat proiectul de standard tehnic de punere în aplicare Parlamentului European și Consiliului.

Comisia transmite proiectul de standard tehnic de punere în aplicare Autorității. În termen de șase săptămâni, Autoritatea poate modifica proiectul de standard tehnic de punere în aplicare și îl poate transmite Comisiei sub forma unui aviz formal. Autoritatea transmite o copie a avizului său formal Parlamentului European și Consiliului.

Dacă la expirarea termenului de șase săptămâni menționat la al patrulea paragraf, Autoritatea nu a transmis un proiect modificat de standard tehnic de punere în aplicare, Comisia poate adopta standardul tehnic de punere în aplicare.

Dacă, în termenul de șase săptămâni, Autoritatea a transmis un proiect modificat de standard tehnic de punere în aplicare, Comisia poate modifica proiectul de standard tehnic de punere în aplicare pe baza modificărilor propuse de Autoritate sau poate adopta standardul tehnic de punere în aplicare cu modificările pe care le consideră relevante.

Comisia nu poate să modifice conținutul proiectelor de standarde tehnice de punere în aplicare întocmite de Autoritate fără a se coordona în prealabil cu Autoritatea, astfel cum se prevede la prezentul articol.

(4) Standardele tehnice de punere în aplicare sunt adoptate prin intermediul unor regulamente sau decizii. În titlul unor astfel de regulamente sau decizii figurează cuvintele „standard tehnic de punere în aplicare”. Standardele respective se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare la data prevăzută în cuprinsul lor.

Articolul 54

Orientări și recomandări

(1) În scopul stabilirii unor practici coerente, eficiente și eficace în materie de supraveghere și legate de FIU și al garantării aplicării comune, uniforme și coerente a dreptului Uniunii, Autoritatea emite orientări și recomandări adresate autorităților de supraveghere, supraveghetorilor FIU sau entităților obligate.

(2) Autoritatea organizează, după caz, consultări publice deschise cu privire la orientările și recomandările respective și analizează eventualele costuri și beneficii. Consultările și analizele trebuie să fie proporționale în raport cu domeniul de aplicare, natura și impactul orientărilor sau recomandărilor. În cazul în care Autoritatea nu organizează consultări publice deschise, Autoritatea își prezintă motivele și le face publice.

(3) Autoritățile de supraveghere, supraveghetorii, FIU și entitățile obligate depun toate eforturile pentru a se conforma orientărilor și recomandărilor respective.

În termen de două luni de la emiterea unei orientări sau recomandări, fiecare autoritate de supraveghere, supraveghetor sau FIU confirmă dacă se conformează sau intenționează să se conformeze orientării sau recomandării respective. În cazul în care o autoritate de supraveghere, supraveghetor sau FIU nu se conformează sau nu intenționează să se conformeze, aceasta informează Autoritatea, prezentându-și motivele.

Autoritatea face public faptul că autoritatea de supraveghere, supraveghetorul sau FIU nu se conformează sau nu intenționează să se conformeze orientării sau recomandării respective. Autoritatea poate decide, de asemenea, de la caz la caz, să publice motivele prezentate de autoritatea de supraveghere, supraveghetorul sau FIU pentru neconformarea la orientarea sau recomandarea respectivă. Autoritatea de supraveghere, supraveghetorul sau FIU primește o notificare prealabilă cu privire la această publicare.

Dacă acest lucru este prevăzut de orientarea sau recomandarea respectivă, entitățile obligate raportează în mod clar și detaliat dacă se conformează orientării sau recomandării respective.

(4) În raportul menționat la articolul 64 alineatul (4) litera (c), Autoritatea enumeră orientările și recomandările pe care le-a emis.

(5) Orientările și recomandările emise de Autoritate înlocuiesc ghidurile și recomandările emise anterior de ABE sau de supraveghetori și FIU pe aceeași temă. Cu condiția ca acestea să fie în continuare relevante, ghidurile și recomandările emise de ABE sau de supraveghetori și FIU în temeiul Directivei (UE) 2015/849 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁴⁰⁾ și al Regulamentului (UE) 2023/1113 rămân aplicabile până la data la care intră în vigoare noile orientări și recomandări emise de Autoritate pe aceeași temă. Autoritatea prevede o perioadă de tranziție adecvată pentru aplicarea noilor orientări și recomandări.

Articolul 55

Avize și consultanță tehnică

(1) La solicitarea Parlamentului European, a Consiliului sau a Comisiei sau din proprie inițiativă, Autoritatea poate emite avize destinate Parlamentului European, Consiliului și Comisiei privind toate aspectele referitoare la domeniul său de competență.

(2) Solicitarea menționată la alineatul (1) poate include o consultare cu alte organisme relevante ale Uniunii atunci când ține de competența acestora, o consultare publică sau o analiză tehnică.

(3) La solicitarea Parlamentului European, a Consiliului sau a Comisiei, Autoritatea poate să ofere consultanță tehnică Parlamentului European, Consiliului și Comisiei în domeniile prevăzute în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2).

⁽⁴⁰⁾ Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

CAPITOLUL III
ORGANIZAREA AUTORITĂȚII

Articolul 56

Structura administrativă și de conducere

Structura Autorității cuprinde:

- (a) un Consiliu general, care îndeplinește sarcinile prevăzute la articolul 60;
- (b) un Comitet executiv, care îndeplinește sarcinile prevăzute la articolul 64;
- (c) un președinte al Autorității, care îndeplinește sarcinile prevăzute la articolul 69;
- (d) un director executiv, care îndeplinește sarcinile prevăzute la articolul 71;
- (e) un Comitet administrativ de control care exercită funcțiile enumerate la articolul 74.

SECȚIUNEA 1

Consiliul general

Articolul 57

Componența Consiliului general

(1) Consiliul general se reunește fie în formațiunea consacrată supravegherii prevăzută la alineatul (2), fie în formațiunea consacrată FIU prevăzută la alineatul (3).

(2) Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii este alcătuit din:

- (a) președintele Autorității, cu drept de vot;
- (b) șefii autorităților de supraveghere ale entităților obligate din fiecare stat membru, cu drept de vot;
- (c) un reprezentant al Comisiei, fără drept de vot.

Șefii autorităților de supraveghere menționați la primul paragraf litera (b) din fiecare stat membru au împreună un vot unic și convin asupra unui reprezentant comun unic, care este fie un reprezentant permanent, fie un reprezentant cu drept de vot ad-hoc în scopul fiecărei reuniuni sau proceduri de vot în parte. În cazul în care aspectele care urmează să fie discutate de Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii se referă la competența mai multor autorități de supraveghere, reprezentantul comun unic poate fi însoțit de un reprezentant al cel mult altor două autorități de supraveghere, fără a avea drept de vot.

Fiecare autoritate de supraveghere care are un membru cu drept de vot în virtutea unui acord ad-hoc sau permanent este responsabilă de numirea unui supleant la nivel înalt din cadrul personalului său, care îl poate înlocui pe membrul cu drept de vot al Consiliului general menționat la al doilea paragraf în cazul în care persoana respectivă nu poate participa.

(3) Consiliul general reunit în formațiunea consacrată FIU este alcătuit din:

- (a) președintele Autorității, cu drept de vot;
- (b) șefii FIU, cu drept de vot;
- (c) un reprezentant al Comisiei, fără drept de vot.

Fiecare FIU numește un supleant la nivel înalt din cadrul unității sale, care îl poate înlocui pe șeful FIU menționat la primul paragraf litera (b) în cazul în care persoana respectivă nu poate participa.

(4) Consiliul general poate decide să admită observatori. În special, Consiliul general reunit în formațiunea consacrată FIU poate admite reprezentanții OLAF, Europol, Eurojust și EPPO în calitate de observatori la reuniuni, în cazul în care sunt discutate aspecte care intră în domeniul de aplicare al mandatelor lor respective. Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii admite un reprezentant desemnat de Consiliul de supraveghere al BCE și un reprezentant al fiecăreia dintre AES în calitate de observatori, în cazul în care sunt discutate aspecte care intră în domeniul de aplicare al mandatelor lor respective.

Circumstanțele în care instituția, organele, oficiile și agențiile Uniunii enumerate la primul paragraf urmează să fie invitate la reuniunile Consiliului general sunt precizate în regulamentul de procedură al Consiliului general și reflectă acordul la care au ajuns Autoritatea și fiecare dintre observatorii respectivi.

Alți observatori pot fi admiși ad-hoc dacă sunt aprobați de membrii cu drept de vot ai Consiliului general reunit în formațiunea relevantă cu o majoritate de două treimi.

(5) Membrii Comitetului executiv pot participa la reuniunile Consiliului general reunit fie în formațiunea consacrată supravegherii, fie în formațiunea consacrată FIU, fără drept de vot, în cazul în care sunt discutate aspecte care intră în domeniile lor de responsabilitate, astfel cum sunt stabilite de președintele Autorității și menționate la articolul 66 alineatul (2).

Articolul 58

Delegarea sarcinilor și a deciziilor și comitetele interne ale Consiliului general

(1) Consiliul general, din proprie inițiativă sau la solicitarea președintelui Autorității, poate institui comitete interne pentru sarcini specifice care îi sunt atribuite. Consiliul general poate prevedea delegarea anumitor sarcini și decizii clar definite către comitetele interne, către Comitetul executiv sau către președintele Autorității. Consiliul general poate revoca delegarea în orice moment.

(2) Comitetele interne raportează Consiliului general toate concluziile la care au ajuns, în vederea luării unei decizii.

(3) Membrii Comitetului executiv pot participa la reuniunile comitetelor interne în conformitate cu articolul 57 alineatul (5).

(4) Consiliul general reunit în formațiunea consacrată FIU înființează o comisie permanentă alcătuită din nouă dintre membrii sau reprezentanții săi care au dobândit cunoștințe de specialitate suficiente, fiecare în cadrul FIU său național, pentru a-l ajuta la îndeplinirea atribuțiilor sale prevăzute la articolul 60 alineatul (3), inclusiv prin prezentarea de propuneri și pregătirea de proiecte de decizii.

Comisia permanentă nu are putere de decizie. Aceasta își îndeplinește atribuțiile în interesul Uniunii în ansamblu și conlucrează în condiții de transparență deplină cu Consiliul general reunit în formațiunea consacrată FIU.

Consiliul general reunit în formațiunea consacrată FIU adoptă regulamentul de procedură al comisiei permanente. Componenta comisiei permanente asigură un echilibru și o rotație juste între membrii sau reprezentanții FIU naționale. Cei nouă membri ai săi sunt numiți de Consiliul general reunit în formațiunea consacrată FIU.

Articolul 59

Independența Consiliului general

(1) În îndeplinirea sarcinilor care le sunt conferite prin prezentul regulament, președintele Autorității și membrii Consiliului general reunit în formațiunea consacrată supravegherii și în formațiunea consacrată FIU acționează independent și în interesul general al Uniunii în ansamblul său și nu solicită și nici nu acceptă instrucțiuni din partea instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii și nici din partea guvernelor sau a altor organisme publice sau private.

(2) Statele membre, instituțiile, agențiile, oficiile și organele Uniunii și orice alt organism public sau privat nu încearcă să influențeze membrii Consiliului general în exercitarea sarcinilor lor.

(3) Consiliul general stabilește, în regulamentul său de procedură, modalitățile practice pentru prevenirea și gestionarea conflictelor de interese.

*Articolul 60***Sarcinile Consiliului general**

(1) Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii ia deciziile referitoare la sarcinile menționate la articolele 7-10, precum și orice altă decizie care trebuie să fie luată de Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii, în temeiul prezentului regulament.

(2) Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii își poate prezenta avizul cu privire la orice proiect de decizie elaborat de Comitetul executiv cu privire la entitățile obligate selectate, în conformitate cu capitolul II secțiunea 3 și cu articolul 64 alineatul (2).

Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii și Comitetul executiv convin cu privire la procedurile și termenele care trebuie respectate în scopul emiterii avizului menționat la primul paragraf și le adoptă de comun acord.

(3) Consiliul general reunit în formațiunea consacrată FIU îndeplinește sarcinile și adoptă deciziile menționate la articolul 5 alineatul (5) și în capitolul II secțiunea 6.

(4) Consiliul general, reunit în formațiunea adecvată, în funcție de obiectul instrumentului, adoptă avizele, recomandările, orientările și deciziile Autorității menționate în capitolul II secțiunea 7. În cazul în care un anumit instrument se referă atât la chestiuni legate de supraveghere, cât și la chestiuni legate de FIU, Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii și Consiliul general reunit în formațiunea consacrată FIU adoptă fiecare în mod individual avizele, recomandările și deciziile respective. Avizele, recomandările și orientările se adoptă pe baza unei propuneri a comitetului intern relevant.

(5) Consiliul general, reunit în formațiunea adecvată, în funcție de obiectul standardelor, votează proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la articolul 49 și proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare menționate la articolul 53 și le transmite Comisiei spre adoptare.

(6) Consiliul general reunit în oricare dintre cele două formațiuni este consultat cu privire la proiectele de decizii care urmează să fie luate de Comitetul executiv în temeiul articolului 64 alineatul (4) literele (a), (c), (e) și (m). În cazul în care decizia ulterioară luată de Comitetul executiv se abate de la avizul Consiliului general, Comitetul executiv prezintă motivele în scris.

(7) Consiliul general își adoptă propriul regulament de procedură și îl face public.

(8) Fără a aduce atingere articolului 63 alineatele (3) și (4) și articolului 68 alineatele (1) și (2), Consiliul general exercită competențele conferite prin Statutul funcționarilor autorității împuternicite să facă numiri și prin Regimul aplicabil celorlalți agenți autorității abilitate să încheie contracte de muncă (denumite în continuare „competențele de autoritate împuternicită să facă numiri”) în ceea ce privește președintele Autorității și cei cinci membri cu normă întreagă ai Comitetului executiv pe întreaga durată a mandatului lor.

*Articolul 61***Regulile de vot ale Consiliului general**

(1) Deciziile Consiliului general se iau cu majoritatea simplă a membrilor săi. Fiecare membru cu drept de vot, astfel cum se prevede la articolul 57 alineatele (2) și (3), dispune de un vot. În caz de egalitate, președintele Autorității dispune de un vot decisiv.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, Consiliul general adoptă decizii privind actele menționate la articolele 49, 53, 54 și 55 din prezentul regulament cu majoritatea calificată a membrilor săi, astfel cum este prevăzută la articolul 16 alineatul (4) din TUE.

Președintele Autorității nu votează cu privire la deciziile menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, la avizele menționate la articolul 60 alineatul (2) sau la deciziile legate de evaluarea performanței Comitetului executiv menționate la articolul 63 alineatul (5).

(3) Membrii fără drept de vot și observatorii nu participă la nicio discuție purtată în cadrul Consiliului general reunit în formațiunea consacrată supravegherii cu privire la entitățile obligate individuale, cu excepția cazului în care se prevede altfel în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) sau a cazului în care membrii cu drept de vot decid altfel.

(4) Alineatul (3) nu se aplică membrilor Comitetului executiv și nici reprezentantului BCE desemnat de Consiliul de supraveghere al BCE.

(5) Președintele Autorității are prerogativa de a solicita votarea în orice moment. Fără a aduce atingere acestei prerogative și eficacității procedurilor decizionale ale Autorității, Consiliul general depune toate eforturile pentru a se ajunge la un consens atunci când adoptă decizii.

Articolul 62

Reuniunile Consiliului general

- (1) Președintele Autorității convoacă reuniunile Consiliului general.
- (2) Consiliul general se reunește în ședință ordinară cel puțin de două ori pe an. În plus, acesta se reunește la inițiativa președintelui său sau la cererea a cel puțin o treime dintre membrii săi.
- (3) Consiliul general poate invita orice persoană a cărei opinie poate fi de interes să participe la reuniunile sale în calitate de observator.
- (4) Membrii Consiliului general și supleanții lor pot, sub rezerva regulamentului de procedură, să fie asistați în cursul reuniunilor de consultanți sau de experți.
- (5) Consiliul general este asistat de un secretariat asigurat de către Autoritate.
- (6) Președintele Autorității și cei cinci membri cu normă întreagă ai Comitetului executiv nu participă la reuniunile Consiliului general la care se discută sau se iau decizii privind chestiunile legate de îndeplinirea mandatului lor.

SECȚIUNEA 2

Comitetul executiv

Articolul 63

Componența și numirea Comitetului executiv

- (1) Comitetul executiv este format din:
  - (a) președintele Autorității;
  - (b) cinci membri deplini, inclusiv vicepreședintele.

În cazul în care Comitetul executiv îndeplinește sarcinile menționate la articolul 64 alineatul (4) literele (a)-(l), un reprezentant al Comisiei are dreptul de a participa la dezbateri și are acces numai la documentele referitoare la sarcinile respective.

- (2) Directorul executiv participă la reuniunile Comitetului executiv, fără a avea drept de vot.
- (3) În cazul în care se deliberază cu privire la deciziile menționate la articolul 64 alineatul (2) care vizează o entitate obligată selectată, membrul Consiliului general reunit în formațiunea consacrată supravegherii din statul membru în care este stabilită entitatea obligată selectată în cauză poate participa la deliberări în cursul reuniunilor relevante ale Comitetului executiv.

Respectivul membru al Consiliului general nu poate fi prezent la vot în urma deliberărilor respective.

- (4) Membrii Comitetului executiv menționați la alineatul (1) litera (b) sunt selectați pe criterii de merit, competențe, cunoștințe, integritate, reputație și experiență în domeniul CSB/CFT, precum și pe baza altor calificări relevante, în urma unei proceduri de selecție deschise, care se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Comisia întocmește o listă scurtă a candidaților la funcția de membru al Comitetului executiv menționată la alineatul (1) litera (b). Parlamentul European poate audia candidații de pe lista scurtă respectivă.

Consiliul general prezintă Parlamentului European o propunere de numire a membrilor Comitetului executiv menționați la alineatul (1) litera (b) pe baza listei scurte pregătite de Comisie. După aprobarea de către Parlamentul European a propunerii respective, Consiliul adoptă o decizie de punere în aplicare pentru numirea membrilor respectivi ai Comitetului executiv. Consiliul hotărăște cu majoritate calificată.

Pe parcursul întregului proces de numire se ține seama, în măsura posibilului, de principiile echilibrului geografic și echilibrului de gen.

(5) Durata mandatului membrilor Comitetului executiv menționați la alineatul (1) litera (b) este de patru ani. În cursul celor 12 luni care preced încheierea mandatului lor de patru ani, Consiliul general reunit în ambele formațiuni sau un comitet mai restrâns selectat din rândul membrilor Consiliului general, cuprinzând un reprezentant al Comisiei, efectuează o evaluare a respectivilor membri ai Comitetului executiv. Evaluarea ia în considerare o analiză a performanței fiecărui membru al Comitetului executiv, precum și sarcinile și provocările viitoare ale Autorității. Pe baza evaluării, Consiliul general reunit în ambele formațiuni poate propune Parlamentului European să prelungească mandatele acestora. O astfel de prelungire se poate acorda o singură dată. După aprobarea de către Parlamentul European a propunerii Consiliului general, Consiliul adoptă o decizie de punere în aplicare de prelungire a mandatului membrului sau membrilor în cauză ai Comitetului executiv. Consiliul hotărăște cu majoritate calificată.

(6) Membrii Comitetului executiv menționați la alineatul (1) litera (b) acționează în mod independent și obiectiv, în interesul Uniunii în ansamblul său, nu solicită și nu primesc instrucțiuni din partea instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii și nici din partea unui guvern sau a unui alt organism public sau privat. Instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, guvernele statelor membre și orice alt organism public sau privat respectă această independență.

(7) În cazul în care un membru al Comitetului executiv menționat la alineatul (1) litera (b) nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale sau a comis o abatere gravă, Consiliul poate adopta, din proprie inițiativă sau la propunerea Parlamentului European sau a Consiliului general reunit în oricare dintre formațiunile sale, o decizie de punere în aplicare pentru demiterea din funcție a aceluși membru al Comitetului executiv. Consiliul hotărăște cu majoritate calificată.

(8) Pe o perioadă de 18 luni după încetarea deținerii mandatului, foștii membri ai Comitetului executiv, inclusiv președintele și vicepreședintele Autorității, li se interzice să desfășoare o activitate profesională remunerată în cadrul:

- (a) unei entități obligate selectate;
- (b) oricărei alte entități, atunci când acest lucru ar da naștere sau ar putea da naștere unui conflict cu interesele legitime ale Autorității.

În normele sale de prevenire și gestionare a conflictelor de interese legate de membrii săi, menționate la articolul 64 alineatul (4) litera (e), Comitetul executiv precizează circumstanțele în care un astfel de conflict de interese există sau ar putea fi perceput ca existând.

Articolul 64

Sarcinile Comitetului executiv

(1) Comitetul executiv este responsabil de planificarea generală și de executarea sarcinilor conferite Autorității în temeiul articolului 5. Comitetul executiv adoptă toate deciziile Autorității, cu excepția deciziilor care se iau de către Consiliul general în conformitate cu articolul 60.

(2) Comitetul executiv adoptă deciziile adresate entităților obligate selectate în scopul exercitării competențelor menționate la articolul 6 alineatul (1), ținând seama de propunerea echipei comune de supraveghere a entităților obligate selectate menționate la articolul 16, de propunerea echipei de investigare independente menționate la articolul 27 și de avizul emis de Consiliul general cu privire la respectiva propunere de decizie în temeiul articolului 60 alineatul (2). În cazul în care Comitetul executiv decide să se abată de la un astfel de aviz, prezintă motivele detaliate în scris.

(3) Comitetul executiv adoptă deciziile adresate autorităților publice individuale în temeiul articolelor 14 și 30 și al articolelor 32-36.

(4) În plus, Comitetul executiv are următoarele sarcini:

- (a) adoptă, până la data de 30 noiembrie a fiecărui an, pe baza unei propuneri a directorului executiv, proiectul de document unic de programare, în conformitate cu articolul 65, și îl transmite spre informare Parlamentului European, Consiliului și Comisiei până la data de 31 ianuarie a anului următor, precum și adoptă și transmite orice altă versiune actualizată a documentului;
  - (b) adoptă proiectul de buget anual al Autorității și exercită alte funcții în ceea ce privește bugetul Autorității;
  - (c) evaluează și adoptă raportul anual consolidat privind activitățile Autorității, inclusiv o imagine de ansamblu a îndeplinirii sarcinilor sale, îl transmite până la data de 1 iulie a fiecărui an Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi și îl face public;
  - (d) adoptă o strategie antifraudă, proporțională cu riscurile de fraudă, ținând seama de costurile și beneficiile măsurilor care urmează să fie puse în aplicare;
  - (e) adoptă norme de prevenire și de gestionare a conflictelor de interese în ceea ce privește membrii săi, precum și membrii Comitetului administrativ de control;
  - (f) adoptă propriul regulament de procedură;
  - (g) exercită, în ceea ce privește personalul Autorității, competențele de autoritate împuternicită să facă numiri;
  - (h) adoptă norme corespunzătoare de punere în aplicare în vederea aplicării Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți în conformitate cu dispozițiile articolului 110 alineatul (2) din Statutul funcționarilor;
  - (i) numește directorul executiv și îl demite din funcție, în conformitate cu articolul 70 alineatul (5);
  - (j) numește un contabil, care poate fi contabilul Comisiei, căruia i se aplică Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți și care este complet independent în îndeplinirea sarcinilor sale;
  - (k) se asigură că se dă curs în mod adecvat constatărilor și recomandărilor care decurg din rapoartele de audit și din evaluările interne sau externe, precum și din investigațiile efectuate de OLAF;
  - (l) adoptă normele financiare aplicabile Autorității;
  - (m) ia toate deciziile privind instituirea structurilor interne ale Autorității și, dacă este necesar, privind modificarea acestora.
- (5) Comitetul executiv selectează un vicepreședinte al Autorității dintre membrii săi cu drept de vot. Vicepreședintele înlocuiește automat președintele Autorității dacă președintele nu își poate exercita atribuțiile.
- (6) În ceea ce privește competențele menționate la alineatul (4) litera (h) din prezentul articol, Comitetul executiv adoptă, în conformitate cu articolul 110 alineatul (2) din Statutul funcționarilor, o decizie în temeiul articolului 2 alineatul (1) din Statutul funcționarilor și al articolului 6 din Regimul aplicabil celorlalți agenți, prin care delegă directorului executiv competențele relevante de autoritate împuternicită să facă numiri. Directorul executiv este autorizat să subdelege aceste competențe.
- (7) În circumstanțe excepționale, Comitetul executiv poate, printr-o decizie, să suspende temporar delegarea către directorul executiv a competențelor de autoritate împuternicită să facă numiri și subdelegarea de către directorul executiv a competențelor și poate să exercite el însuși aceste competențe sau să le delege unuia dintre membrii săi sau unui membru al personalului, altul decât directorul executiv.

Articolul 65

Programarea anuală și multianuală

- (1) Până la data de 30 noiembrie a fiecărui an, Comitetul executiv adoptă un document unic de programare care conține un program de lucru multianual și un program de lucru anual, pe baza unui proiect înaintat de directorul executiv, ținând seama de avizul Comisiei și – în cazul programului de lucru multianual – după consultarea Parlamentului European. În cazul în care Comitetul executiv decide să nu ia în considerare vreun element din avizul Comisiei, furnizează o justificare detaliată a deciziei respective. Obligația de a furniza o justificare detaliată se aplică, de asemenea, oricăror elemente

semnalate de Parlamentul European cu ocazia consultării acestuia. Comitetul executiv înaintează documentul unic de programare Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Documentul de programare unic devine definitiv după adoptarea finală a bugetului general și, dacă este necesar, se ajustează în consecință.

(2) Programul de lucru anual include obiectivele detaliate și rezultatele preconizate, inclusiv indicatorii de performanță. Acesta include, de asemenea, o descriere a acțiunilor care trebuie să fie finanțate și informații privind resursele financiare și umane alocate fiecărei acțiuni, în conformitate cu principiile întocmirii bugetului și ale gestionării pe activități. Programul de lucru anual este în concordanță cu programul de lucru multianual. Acesta indică în mod clar ce sarcini au fost adăugate, modificate sau anulate comparativ cu exercițiul financiar anterior.

(3) Comitetul executiv modifică programul de lucru anual adoptat atunci când Autorității îi este încredințată o nouă sarcină.

Orice modificare substanțială a programului de lucru anual se adoptă prin aceeași procedură ca și cea aplicabilă pentru adoptarea programului de lucru anual inițial. Comitetul executiv poate să delege directorului executiv competența de a aduce modificări nesubstanțiale programului de lucru anual.

(4) Programul de lucru multianual stabilește programarea strategică globală, inclusiv obiectivele, rezultatele preconizate și indicatorii de performanță. De asemenea, acesta stabilește programarea resurselor, inclusiv bugetul multianual și personalul.

Programarea resurselor se actualizează anual. Programarea strategică se actualizează atunci când este cazul.

Articolul 66

Regulile de vot ale Comitetului executiv

(1) Comitetul executiv ia deciziile cu majoritatea simplă a membrilor săi. Fiecare membru al Comitetului executiv dispune de un vot. Președintele Autorității sau vicepreședintele, atunci când îl înlocuiește pe președinte, dispune de votul decisiv în cazul egalității de voturi.

(2) Un reprezentant al Comisiei are drept de vot ori de câte ori sunt discutate chestiuni vizate de articolul 64 alineatul (4) literele (a)-(l) și se iau decizii cu privire la acestea.

(3) Regulamentul de procedură al Comitetului executiv stabilește mai detaliat modalitățile de vot, în special condițiile în care un membru poate acționa în numele altui membru.

Articolul 67

Ofițerul pentru drepturile fundamentale

(1) La propunerea directorului executiv, Comitetul executiv desemnează un ofițer pentru drepturile fundamentale. Ofițerul pentru drepturile fundamentale poate fi un membru al personalului existent al Autorității.

(2) Ofițerul pentru drepturile fundamentale îndeplinește următoarele sarcini:

(a) consiliază personalul Autorității cu privire la orice activitate desfășurată de Autoritate, în cazul în care ofițerul respectiv consideră că este necesar sau la cererea personalului, fără a împiedica sau a întârzia activitățile respective;

(b) promovează și monitorizează respectarea de către autoritate a drepturilor fundamentale;

(c) emite avize fără caracter obligatoriu cu privire la conformitatea activităților Autorității cu drepturile fundamentale;

(d) informează directorul executiv și Comitetul executiv despre posibilele încălcări ale drepturilor fundamentale săvârșite în cursul activităților Autorității.

(3) Comitetul executiv se asigură că ofițerul pentru drepturile fundamentale nu solicită și nici nu primește instrucțiuni cu privire la exercitarea atribuțiilor sale.

(4) Ofițerul pentru drepturile fundamentale raportează direct directorului executiv și pregătește rapoarte periodice referitoare la îndeplinirea sarcinilor menționate la alineatul (2). Rapoartele respective se pun la dispoziția Comitetului executiv.

SECȚIUNEA 3

Președintele autorității

Articolul 68

Numirea președintelui Autorității

(1) Președintele Autorității este selectat pe criterii de merit, competențe, cunoștințe, integritate, reputație și experiență în domeniul CSB/CFT, precum și pe baza altor calificări relevante, în urma unei proceduri de selecție deschise, care se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Parlamentul European, Consiliul și Consiliul general sunt informate corespunzător și în timp util în fiecare etapă a procedurii respective.

Comisia pregătește o listă scurtă cu cel puțin doi candidați calificați pentru funcția de președinte al Autorității. Parlamentul European și Consiliul general pot audia candidații de pe această listă scurtă. Consiliul general poate emite un aviz public referitor la rezultatele audierilor sale sau își poate adresa avizul Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Comisia prezintă Parlamentului European o propunere de numire a președintelui Autorității.

După aprobarea de către Parlamentul European a propunerii respective, Consiliul adoptă o decizie de punere în aplicare pentru numirea președintelui Autorității. Consiliul hotărăște cu majoritate calificată.

Prin derogare de la al doilea paragraf, pentru numirea primului președinte al Autorității după intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia prezintă o propunere de numire a președintelui fără participarea Consiliului general.

(2) Președintele Autorității acționează în mod independent și obiectiv, în interesul Uniunii în ansamblul său, nu solicită și nu primește instrucțiuni din partea instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii și nici din partea unui guvern sau a unui alt organism public sau privat. Instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, guvernele statelor membre și orice alt organism public sau privat respectă această independență.

(3) Durata mandatului președintelui Autorității este de patru ani. În cursul celor 12 luni care preced încheierea mandatului de patru ani al președintelui, Consiliul general reunit în ambele formațiuni sau un comitet mai restrâns selectat din rândul membrilor Consiliului general, conținând un reprezentant al Comisiei, efectuează o evaluare a președintelui. Evaluarea ia în considerare o analiză a performanței președintelui, precum și sarcinile și provocările viitoare ale Autorității. Pe baza evaluării, Comisia poate propune Parlamentului European să prelungească mandatul președintelui. O astfel de prelungire se poate acorda o singură dată. După aprobarea de către Parlamentul European a propunerii Comisiei, Consiliul adoptă o decizie de punere în aplicare de prelungire a mandatului președintelui Autorității. Consiliul hotărăște cu majoritate calificată.

(4) În cazul în care președintele Autorității nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale sau a comis o abatere gravă, Consiliul poate adopta, din proprie inițiativă sau la propunerea Parlamentului European sau a Consiliului general reunit în oricare dintre formațiunile sale, o decizie de punere în aplicare pentru demiterea din funcție a președintelui Autorității. Consiliul hotărăște cu majoritate calificată.

(5) În cazul în care președintele Autorității demisionează sau nu este în măsură să își îndeplinească îndatoririle din orice alt motiv, funcțiile președintelui sunt exercitate de către vicepreședinte.

Articolul 69

Responsabilitățile președintelui Autorității

(1) Președintele Autorității reprezintă Autoritatea și este responsabil de pregătirea lucrărilor Consiliului general și ale Comitetului executiv, inclusiv de stabilirea ordinii de zi, convocarea și prezidarea tuturor reuniunilor și propunerea de puncte în legătură cu care trebuie luate decizii.

(2) Președintele Autorității atribuie membrilor cu normă întreagă ai Comitetului executiv menționat la articolul 63 alineatul (1) litera (b) domenii specifice de responsabilitate în cadrul atribuțiilor Autorității pe durata mandatului lor.

SECȚIUNEA 4

Directorul executiv

Articolul 70

Numirea directorului executiv

(1) Directorul executiv este angajat ca agent temporar al Autorității în temeiul articolului 2 litera (a) din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene.

(2) Directorul executiv își exercită atribuțiile în interesul Uniunii și independent de orice interes specific.

(3) Directorul executiv asigură gestiunea Autorității. Directorul executiv răspunde în fața Comitetului executiv. Fără a aduce atingere competențelor Comisiei și ale Comitetului executiv, directorul executiv își îndeplinește sarcinile în mod independent și nu solicită și nici nu acceptă instrucțiuni din partea instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii și nici din partea guvernelor sau a altor organisme publice sau private.

(4) Directorul executiv este selectat pe criterii de merit și pe baza unor competențe administrative, bugetare și de gestiune de nivel înalt atestate, în urma unei proceduri de selecție deschise care se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și, după caz, în alte documente de presă sau pe alte site-uri web. Comisia întocmește o listă scurtă cu cel puțin doi candidați calificați pentru postul de director executiv. Comitetul executiv numește directorul executiv.

(5) Mandatul directorului executiv are o durată de cinci ani. În cursul perioadei de nouă luni care precedă încheierea mandatului directorului executiv, Comitetul executiv efectuează o evaluare care ia în considerare evaluarea performanțelor directorului executiv, precum și sarcinile și provocările viitoare ale Autorității. Luând în considerare evaluarea respectivă, Comitetul executiv poate prelungi o dată mandatul directorului executiv.

Directorul executiv poate fi revocat din funcție de către Comitetul executiv la propunerea Comisiei.

(6) Un director executiv al cărui mandat a fost prelungit nu mai participă la o altă procedură de selecție pentru același post după încheierea mandatului prelungit.

Articolul 71

Atribuțiile directorului executiv

(1) Directorul executiv este responsabil de administrarea zilnică a Autorității și urmărește asigurarea unui echilibru de gen și, în măsura posibilului, a unui echilibru geografic în cadrul acesteia. În special, directorul executiv este responsabil pentru:

(a) punerea în aplicare a deciziilor adoptate de Comitetul executiv;

(b) elaborarea proiectului de document unic de programare și prezentarea acestuia Comitetului executiv, după consultarea Comisiei;

(c) punerea în aplicare a documentului unic de programare și raportarea către Comitetul executiv cu privire la punerea în aplicare a acestui document;

(d) pregătirea proiectului de raport anual consolidat privind activitățile Autorității și prezentarea acestuia către Comitetul executiv spre evaluare și adoptare;

(e) elaborarea unui plan de acțiune în urma concluziilor rapoartelor și evaluărilor de audit interne sau externe, precum și a investigațiilor desfășurate de OLAF și prezentarea periodică a unor rapoarte Comisiei, Consiliului general și Comitetului executiv;

- (f) protejarea intereselor financiare ale Uniunii prin aplicarea de măsuri de prevenire a fraudei, a corupției și a oricăror alte activități ilegale, fără a aduce atingere competenței de investigare a OLAF, prin efectuarea de controale eficace și, dacă se constată nereguli, prin recuperarea sumelor plătite necuvenit și, după caz, prin impunerea de sancțiuni administrative eficace, proporționate și cu efect de descurajare, inclusiv sancțiuni financiare;
  - (g) elaborarea unei strategii antifraudă a Autorității și prezentarea acesteia Comitetului executiv, spre aprobare;
  - (h) elaborarea proiectului de norme financiare aplicabile Autorității;
  - (i) elaborarea, în cadrul proiectului de document unic de programare, a proiectului de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale Autorității în temeiul articolului 78 și execuția bugetului acesteia în temeiul articolului 79;
  - (j) elaborarea și punerea în aplicare a unei strategii de securitate informatică, asigurarea unei gestionări adecvate a riscurilor pentru toate infrastructurile, sistemele și serviciile informatice care sunt dezvoltate sau achiziționate de Autoritate, precum și finanțarea suficientă a securității informatice;
  - (k) punerea în aplicare a programului anual de lucru al Autorității sub controlul Comitetului executiv;
  - (l) elaborarea unui proiect de raport care să descrie toate activitățile Autorității, cu o secțiune privind aspectele financiare și administrative.
- (2) Directorul executiv ia alte măsuri necesare, în special adoptarea instrucțiunilor administrative interne și publicarea comunicărilor, pentru a garanta funcționarea Autorității, în conformitate cu prezentul regulament.
- (3) Directorul executiv decide dacă este necesar ca unul sau mai mulți membri ai personalului să fie stabiliți în unul sau mai multe state membre în scopul îndeplinirii sarcinilor Autorității într-un mod eficient și eficace. Înainte de a decide să înființeze un birou local, directorul executiv obține acordul prealabil al Comisiei, al Comitetului executiv și al statului membru sau statelor membre în cauză. Decizia respectivă precizează domeniul de aplicare al activităților care urmează să fie efectuate în cadrul biroului local astfel încât să se evite costurile inutile și suprapunerea funcțiilor administrative ale Autorității. Se încheie, în consecință, un acord cu statul membru sau statele membre în cauză.

SECȚIUNEA 5

Comitetul administrativ de control

Articolul 72

Instituirea și componența Comitetului administrativ de control

- (1) Autoritatea instituie un Comitet administrativ de control în scopul efectuării unui control administrativ intern al deciziilor luate de Autoritate în exercitarea competențelor enumerate la articolele 21, 22, 23 și 77. Sfera de aplicare a controlului administrativ intern se referă la conformitatea procedurală și de fond a acestor decizii cu prezentul regulament.
- (2) Comitetul administrativ de control este alcătuit din cinci persoane cu o excelentă reputație, care au făcut dovada cunoștințelor și a experienței profesionale relevante, inclusiv a experienței în materie de supraveghere în domeniul CSB/CFT, excluzând personalul existent al Autorității, precum și personalul existent al autorităților de supraveghere CSB/CFT și al FIU sau al altor instituții, organe, oficii și agenții naționale sau ale Uniunii, implicate în îndeplinirea sarcinilor conferite Autorității prin prezentul regulament. Comitetul administrativ de control dispune de suficiente resurse și cunoștințe de specialitate pentru a evalua exercitarea competențelor Autorității în temeiul prezentului regulament.
- (3) Comitetul administrativ de control decide cu o majoritate de minim trei din cei cinci membri.

Articolul 73

Membrii Comitetului administrativ de control

- (1) Membrii Comitetului administrativ de control și doi supleanți sunt numiți, în urma unei cereri publice de exprimare a interesului publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, de Consiliul general reunit în formațiunea consacrată supravegherii pentru un mandat de cinci ani, care poate fi prelungit o dată. Aceștia nu sunt constrânși să respecte nicio instrucțiune.
- (2) Membrii Comitetului administrativ de control acționează independent și în interes public și nu îndeplinesc nicio altă funcție în cadrul Autorității. În acest scop, aceștia prezintă o declarație publică a angajamentelor și de interese în care menționează orice interes direct sau indirect care ar putea fi considerat ca aducând atingere independenței lor sau inexistența oricăror astfel de interese.

Articolul 74

Decizii care fac obiectul controlului

- (1) O cerere de control poate fi înaintată Comitetului administrativ de control în privința deciziilor luate de Autoritate în temeiul articolului 6 alineatul (1) și al articolelor 21, 22, 23 și 77 de către orice persoană fizică sau juridică căreia îi este adresată decizia sau pe care decizia o privește direct și individual.
- (2) Cererea de control, care include motivele formulării sale, se formulează în scris și se depune la Autoritate în termen de o lună de la data notificării deciziei persoanei care solicită controlul sau, în absența acesteia, de la data la care persoana care solicită controlul ia cunoștință de decizia respectivă.
- (3) După ce se pronunță asupra admisibilității cererii de control, Comitetul administrativ de control formulează un aviz într-un termen adecvat gradului de urgență al chestiunii și în orice caz în cel mult două luni de la primirea cererii și înaintează cazul Comitetului executiv în vederea pregătirii unei noi decizii. Comitetul executiv ia în considerare avizul Comitetului administrativ de control și adoptă cu promptitudine o nouă decizie. Noua decizie abrogă decizia inițială și o înlocuiește fie cu o decizie cu un conținut identic, fie cu o decizie modificată.
- (4) O cerere de control formulată în temeiul alineatului (2) poate include o cerere de suspendare a aplicării deciziei care face obiectul unei proceduri de control. În cazul în care consideră că circumstanțele impun acest lucru și ținând seama de opinia Comitetului executiv, Comitetul administrativ de control poate dispune suspendarea aplicării deciziei în cauză până la adoptarea de către Comitetul executiv a unei noi decizii în temeiul alineatului (3). În cazul în care Comitetul administrativ de control nu decide cu privire la cererea de suspendare în termen de 14 zile, cererea respectivă se consideră respinsă.
- (5) Avizul exprimat de Comitetul administrativ de control și noua decizie adoptată de Comitetul executiv în temeiul prezentului articol se motivează și se notifică părților.
- (6) Autoritatea adoptă o decizie de stabilire a regulamentului de procedură al Comitetului administrativ de control.

Articolul 75

Excludere și obiecții

- (1) Membrii Comitetului administrativ de control nu iau parte la nicio procedură de control dacă au un interes personal în cadrul acesteia, dacă au fost anterior implicați în calitate de reprezentanți ai uneia dintre părțile la procedură sau dacă au participat la adoptarea deciziei care face obiectul controlului.
- (2) Dacă, pentru unul dintre motivele menționate la alineatul (1) sau pentru orice alt motiv, un membru al Comitetului administrativ de control consideră că nu trebuie să participe la o procedură de control, respectivul membru informează în acest sens Comitetul administrativ de control.

(3) Orice parte la procedura de control poate recuza orice membru al Comitetului administrativ de control pe baza oricăruia dintre motivele menționate la alineatul (1) sau în cazul în care membrul respectiv este suspectat de părtinire. O recuzare nu se poate admite dacă, deși a luat cunoștință de un motiv de recuzare, partea implicată în procedura de control a efectuat acte procedurale. Nu se poate face nicio recuzare pe baza pe cetățeniei membrilor.

(4) Comitetul administrativ de control hotărăște măsurile care trebuie să fie luate în cazurile menționate la alineatele (2) și (3) fără participarea membrului în cauză. În scopul luării deciziei respective, membrul în cauză este înlocuit în cadrul Comitetului administrativ de control de către supleantul său.

CAPITOLUL IV DISPOZIȚII FINANCIARE

Articolul 76

Bugetul

(1) În fiecare exercițiu financiar se întocmește o estimare a tuturor veniturilor și cheltuielilor Autorității, corespunzând anului calendaristic, care se înscrie în bugetul Autorității.

(2) Bugetul Autorității trebuie să fie echilibrat în ceea ce privește veniturile și cheltuielile.

(3) Fără a aduce atingere altor resurse, veniturile Autorității constau într-o combinație a următoarelor:

- (a) o contribuție din partea Uniunii, înscrisă în bugetul general al Uniunii;
- (b) taxele plătite de entitățile obligate selectate și neselectate în conformitate cu articolul 77, pentru sarcinile menționate la articolul 5 alineatul (2) literele (a), (b) și (c) și la articolul 5 alineatul (3) literele (a)-(d), (f) și (g);
- (c) orice contribuție financiară voluntară din partea statelor membre;
- (d) tarifele convenite pentru publicații și activități de formare și orice alt serviciu furnizat de Autoritate în cazul în care acestea au fost solicitate în mod expres de către una sau mai multe FIU sau de omoloagele acestora din țări terțe sau de autorități fără mandat CSB/CFT;
- (e) posibile finanțări din partea Uniunii sub forma unor acorduri de contribuție sau de granturi ad-hoc, în conformitate cu normele financiare ale autorității prevăzute la articolul 81 și cu dispozițiile instrumentelor relevante care sprijină politicile Uniunii.

Cuantumul și originea oricăror venituri menționate la primul paragraf literele (b), (c), (d) și (e) de la prezentul alineat se includ în conturile anuale ale Autorității și se detaliază clar în raportul anual privind gestiunea bugetară și financiară a Autorității menționat la articolul 80 alineatul (2).

(4) Cheltuielile Autorității includ cheltuielile cu remunerarea personalului, cheltuielile administrative și de infrastructură, precum și cheltuielile de funcționare.

Articolul 77

Taxe percepute entităților obligate selectate și neselectate

(1) Autoritatea percepe o taxă anuală de supraveghere tuturor entităților obligate selectate menționate la articolul 13 și entităților obligate neselectate care îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 12 alineatul (1). Taxele acoperă cheltuielile suportate de Autoritate în legătură cu sarcinile legate de supraveghere și menționate în capitolul II secțiunile 3 și 4. Taxele nu depășesc cheltuielile legate de sarcinile respective. În cazul în care criteriile respective nu sunt pe deplin respectate într-un anumit an, ajustările necesare se efectuează atunci când sunt calculate taxele pentru următorii doi ani.

(2) Valoarea taxei percepute de la fiecare entitate obligată menționată la alineatul (1) se calculează în conformitate cu dispozițiile stabilite în actul delegat menționat la alineatul (6).

(3) Taxele se calculează la cel mai înalt nivel de consolidare din Uniune în conformitate cu standardele contabile aplicabile.

(4) Baza de calcul pentru taxa anuală de supraveghere pentru un anumit an calendaristic o reprezintă cheltuielile referitoare la supravegherea directă și indirectă a entităților obligate selectate și neselectate care fac obiectul taxelor în anul respectiv. Autoritatea poate solicita plăți în avans în ceea ce privește taxa anuală de supraveghere, care se bazează pe o estimare rezonabilă. Autoritatea comunică cu supraveghetorul financiar relevant înainte de a decide cu privire la cuantumul final al taxei, astfel încât să se asigure că supravegherea rămâne eficientă din punctul de vedere al costurilor și rezonabilă pentru toate entitățile obligate din sectorul financiar. Autoritatea comunică entităților obligate în cauză baza de calcul pentru taxa anuală de supraveghere. Statele membre se asigură că obligația de plată a taxelor prevăzute la prezentul articol este executorie în temeiul dreptului intern, iar taxele datorate sunt plătite integral.

(5) Prezentul articol nu aduce atingere dreptului supraveghetorilor financiari de a percepe taxe în conformitate cu dreptul intern, în măsura în care sarcinile de supraveghere nu au fost conferite Autorității, sau în ceea ce privește costurile legate de cooperarea cu Autoritatea și asistarea acesteia și adoptarea de măsuri ca urmare a instrucțiunilor Autorității, în conformitate cu dreptul aplicabil al Uniunii.

(6) Comisia este împuternicită să adopte un act delegat în conformitate cu articolul 100 pentru a completa prezentul regulament prin specificarea metodologiei de calculare a cuantumului taxei percepute de la fiecare entitate obligată selectată și neselectată care face obiectul taxelor în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol, precum și a procedurii de colectare a taxelor respective. La elaborarea metodologiei de stabilire a cuantumului fiecărei taxe, Comisia ia în considerare următoarele:

- (a) cifra de afaceri anuală totală sau tipul corespunzător de venit al entităților obligate la cel mai înalt nivel de consolidare din Uniune, în conformitate cu standardele contabile aplicabile;
- (b) dacă entitatea obligată s-a calificat pentru supraveghere directă;
- (c) clasificarea profilului de risc SB/FT al entităților obligate, în conformitate cu metodologia menționată la articolul 12 alineatul (7) litera (b);
- (d) importanța entității obligate pentru stabilitatea sistemului financiar sau pentru economia unuia sau mai multor state membre sau a Uniunii;
- (e) faptul că cuantumul taxei care urmează să fie percepută de la entitățile obligate neselectate proporțional cu veniturile sau cifra lor de afaceri menționate la litera (a) nu trebuie să depășească 20 % din cuantumul taxei care urmează să fie percepută de la entitățile obligate selectate care au același nivel al veniturilor sau al cifrei de afaceri.

Comisia adoptă actele delegate menționate la primul paragraf până la 1 ianuarie 2027.

Articolul 78

Întocmirea bugetului

(1) În fiecare an, directorul executiv elaborează un proiect de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale Autorității pentru exercițiul financiar următor, care conține schema de personal, și îl transmite Comitetului executiv.

(2) Pe baza respectivului proiect, Comitetul executiv adoptă un proiect provizoriu de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale Autorității pentru următorul exercițiu financiar.

(3) Proiectul final de situație a estimărilor veniturilor și cheltuielilor Autorității se transmite Comisiei până la data de 31 ianuarie a fiecărui an.

(4) Comisia transmite autorității bugetare situația estimărilor împreună cu proiectul de buget general al Uniunii.

(5) Pe baza situației estimărilor de venituri și cheltuieli, Comisia înscrie în proiectul de buget general al Uniunii estimările pe care le consideră necesare pentru schema de personal și cuantumul subvenției care trebuie alocate din bugetul general, pe care le prezintă autorității bugetare în conformitate cu articolele 313 și 314 din TFUE.

(6) Autoritatea bugetară autorizează creditele pentru contribuția destinată Autorității.

(7) Autoritatea bugetară adoptă schema de personal a Autorității.

(8) Comitetul executiv adoptă bugetul Autorității. Acesta devine definitiv după adoptarea finală a bugetului general al Uniunii. Dacă este necesar, bugetul se modifică în consecință.

Articolul 79

Execuția bugetului

(1) Directorul executiv execută bugetul Autorității, respectând principiile economiei, eficienței, eficacității și bunei gestiuni financiare.

(2) În fiecare an, directorul executiv transmite autorității bugetare toate informațiile relevante pentru constatările procedurilor de evaluare.

Articolul 80

Prezentarea conturilor și descărcarea de gestiune

(1) Până la data de 1 martie a următorului an (anul N+1), contabilul Autorității transmite conturile provizorii aferente exercițiului financiar (anul N) contabilului Comisiei și Curții de Conturi.

(2) Până la data de 31 martie a anului N+1, Autoritatea trimite raportul anual privind gestiunea sa bugetară și financiară Parlamentului European, Consiliului și Curții de Conturi.

(3) Până la data de 31 martie a anului N+1, contabilul Comisiei trimite Curții de Conturi conturile provizorii ale Autorității, consolidate cu conturile Comisiei.

(4) La primirea observațiilor formulate de Curtea de Conturi cu privire la conturile provizorii ale Autorității în temeiul articolului 246 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁴¹⁾, Comitetul executiv emite un aviz cu privire la conturile finale ale Autorității.

Directorul executiv trimite Curții de Conturi un răspuns la observațiile acestora până la data de 30 septembrie a anului N+1. Directorul executiv trimite acest răspuns și Comitetului executiv.

(5) Contabilul Autorității transmite Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi conturile finale, împreună cu avizul Comitetului executiv, până la data de 1 iulie a anului N+1.

(6) Până la data de 15 noiembrie a anului N+1 se publică, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, un link către paginile site-ului web care conțin conturile finale ale Autorității.

(7) Directorul executiv prezintă Parlamentului European, la cererea Parlamentului European, orice informații necesare pentru buna derulare a procedurii de descărcare de gestiune pentru exercițiul financiar în cauză, în conformitate cu articolul 261 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046.

(8) La recomandarea Consiliului, care hotărăște cu majoritate calificată, Parlamentul European acordă directorului executiv, înainte de data de 15 mai a anului N+2, descărcarea de gestiune în ceea ce privește execuția bugetului pentru anul N.

Articolul 81

Norme financiare

Normele financiare aplicabile Autorității se adoptă de către Comitetul executiv, după consultarea Comisiei. Acestea nu derogă de la Regulamentul delegat (UE) 2019/715, cu excepția cazului în care o astfel de derogare este în mod specific necesară pentru funcționarea Autorității, iar Comisia și-a dat în prealabil acordul.

⁽⁴¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

*Articolul 82***Măsuri antifraudă**

- (1) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 și articolul 86 din Regulamentul delegat (UE) 2019/715 se aplică fără restricții Autorității în vederea combaterii fraudei, a corupției și a oricăror alte activități ilegale.
- (2) Autoritatea aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind investigațiile interne desfășurate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF)⁽⁴²⁾ și adoptă fără întârziere dispoziții corespunzătoare pentru întregul personal al Autorității.
- (3) Deciziile de finanțare, acordurile și instrumentele de punere în aplicare rezultate din acestea prevăd în mod expres că OLAF și Curtea de Conturi pot să desfășoare, dacă este necesar, verificări la fața locului în cazul beneficiarilor sumelor de bani plătite de Autoritate.

*Articolul 83***Securitatea informatică**

- (1) Autoritatea instituie o guvernănanță informatică internă la nivelul directorului executiv, care stabilește și gestionează bugetul informatic și asigură raportarea periodică către Comitetul executiv cu privire la conformitatea cu normele și standardele de securitate informatică aplicabile.
- (2) Autoritatea se asigură că un procent suficient din cheltuielile sale în domeniul informatic este alocat în mod transparent securității informatice directe. Contribuția la Centrul de răspuns la incidente de securitate cibernetică pentru instituțiile, organele și agențiile Uniunii (CERT-UE) poate fi inclusă în acest procent.
- (3) Se instituie un serviciu adecvat de monitorizare, detectare și răspuns în materie de securitate informatică, cu ajutorul serviciilor CERT-UE. Incidentele majore se raportează CERT-UE și Comisiei în termen de 24 de ore de la depistare.

*Articolul 84***Răspundere și raportare**

- (1) Autoritatea răspunde în fața Parlamentului European și a Consiliului pentru punerea în aplicare a prezentului regulament.
- (2) Autoritatea prezintă anual Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport privind exercitarea sarcinilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament, incluzând informații cu privire la evoluția planificată a structurii și cuantumul taxelor de supraveghere menționate la articolul 77. În ceea ce privește orientările și recomandările emise de Autoritate în conformitate cu articolul 54, raportul conține informații referitoare la respectarea orientărilor și recomandărilor emise în cursul anului vizat de raport, precum și la orice actualizări relevante privind respectarea orientărilor și recomandărilor emise anterior. Raportul se publică și include orice alte informații relevante solicitate ad-hoc de Parlamentul European. Președintele Autorității prezintă raportul în cauză în mod public Parlamentului European.
- (3) La cererea Parlamentului European, președintele Autorității participă la o audiere cu privire la exercitarea sarcinilor sale în fața comisiilor competente ale Parlamentului European. Cel puțin o dată pe an are loc o audiere. La cererea Parlamentului European, președintele Autorității face o declarație în fața comisiilor competente ale Parlamentului European și răspunde la toate întrebările adresate de membrii lor, ori de câte ori i se solicită acest lucru.
- (4) În termen de șase săptămâni de la fiecare reuniune a Consiliului general, Autoritatea furnizează Parlamentului European cel puțin un proces-verbal cuprinzător și semnificativ al lucrărilor reuniunii respective, care să permită înțelegerea discuțiilor purtate la reuniunea respectivă, inclusiv o listă adnotată a deciziilor. Un astfel de proces-verbal nu reflectă discuțiile din cadrul Consiliului general referitoare la entitățile obligate individuale sau discuțiile referitoare la datele confidențiale privind supravegherea sau FIU, cu excepția cazului în care se prevede altfel în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2).

⁽⁴²⁾ JO L 136, 31.5.1999, p. 15.

(5) Autoritatea răspunde oral sau în scris la întrebările adresate de Parlamentul European în termen de cinci săptămâni de la primirea acestora.

(6) La cerere, președintele Autorității poartă discuții orale confidențiale în spatele ușilor închise cu comisiile competente ale Parlamentului European, în cazul în care astfel de discuții sunt necesare pentru exercitarea competențelor Parlamentului European în temeiul tratatelor. Toți participanții respectă obligațiile legate de secretul profesional.

(7) Atunci când informează Parlamentul European cu privire la aspecte legate de contribuția autorităților la acțiunea Uniunii în cadrul forurilor internaționale, Autoritatea nu divulgă nicio informație pe care a primit-o în îndeplinirea sarcinii respective, în cazul în care aceste informații fac obiectul cerințelor de confidențialitate impuse de terți.

CAPITOLUL V

PERSONAL ȘI COOPERARE

SECȚIUNEA 1

Personalul

Articolul 85

Dispoziție generală

(1) Personalului Autorității i se aplică Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene, precum și normele adoptate de comun acord de instituțiile Uniunii pentru punerea în aplicare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene în ceea ce privește toate aspectele care nu sunt reglementate de prezentul regulament.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, președintele Autorității și membrii Comitetului executiv menționați la articolul 63 alineatul (1) litera (b) au un statut echivalent cu cel al unui membru și, respectiv, al grefierului Tribunalului în ceea ce privește retribuițiile și vârsta de pensionare, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) 2016/300 al Consiliului⁽⁴³⁾. În ceea ce privește aspectele care nu sunt acoperite de prezentul regulament sau de Regulamentul (UE) 2016/300, se aplică prin analogie Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți.

(3) Comitetul executiv, de comun acord cu Comisia, adoptă măsurile de punere în aplicare necesare, în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 110 din Statutul funcționarilor.

(4) Autoritatea poate recurge la experți naționali detașați sau la alți membri ai personalului care nu sunt angajați de Autoritate, inclusiv delegați ai FIU.

(5) Comitetul executiv adoptă norme privind personalul din statele membre care urmează să fie detașat la Autoritate și le actualizează în funcție de necesități. Normele respective includ, în special, dispozițiile financiare referitoare la detașările respective, inclusiv cele referitoare la asigurare și formare. Normele respective țin seama de faptul că membrii personalului sunt detașați și urmează să fie mobilizați ca personal al Autorității. Acestea includ dispoziții privind condițiile pentru mobilizare. Dacă este cazul, Comitetul executiv urmărește să asigure coerența cu normele aplicabile rambursării cheltuielilor de delegație ale personalului statutar.

Articolul 86

Privilegii și imunități

Autorității și personalului acesteia li se aplică Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, anexat la TUE și TFUE.

⁽⁴³⁾ Regulamentul (UE) 2016/300 al Consiliului din 29 februarie 2016 de stabilire a regimului financiar al persoanelor care ocupă o funcție publică de rang înalt în cadrul UE (JO L 58, 4.3.2016, p. 1).

Articolul 87

Personalul Autorității angajat anterior de ABE

Agenților temporari angajați în temeiul articolului 2 litera (f) și agenților contractuali angajați în temeiul articolului 3a din Regimul aplicabil celorlalți agenți, angajați în cadrul Autorității în temeiul unui contract încheiat înainte de 1 ianuarie 2026 și care, imediat anterior angajării lor în cadrul Autorității, au fost angajați de ABE în îndeplinirea sarcinilor și activităților ABE legate de CSB/CFT enumerate în Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, li se oferă același tip de contract de muncă în cadrul Autorității ca și în cadrul ABE și în aceleași condiții, sub rezerva limitei numărului de posturi care urmează să fie preluate de la ABE și alocate Autorității. Se consideră că agenții respectivi și-au desfășurat întreaga carieră în cadrul Autorității.

Articolul 88

Obligația păstrării secretului profesional

(1) Membrii Consiliului general și ai Comitetului executiv și toți membrii personalului Autorității, inclusiv funcționarii detașați temporar de statele membre, precum și toate celelalte persoane care îndeplinesc sarcini pentru Autoritate pe bază contractuală, sunt supuși obligațiilor legate de secretul profesional în temeiul articolului 339 din TFUE și al articolului 67 din Directiva (UE) 2024/1640, inclusiv după ce și-au încetat atribuțiile.

(2) Comitetul executiv veghează ca persoanele care furnizează orice tip de servicii, în mod direct sau indirect, permanent sau ocazional, legate de sarcinile Autorității, inclusiv funcționarii și alte persoane autorizate de către Comitetul executiv sau numite de către autoritățile publice și FIU în acest scop, sunt supuse unor obligații legate de secretul profesional echivalente celor prevăzute la alineatul (1).

(3) În scopul exercitării sarcinilor conferite prin prezentul regulament, Autoritatea este autorizată, în limitele și în condițiile prevăzute în actele menționate la articolul 1 alineatul (2), să facă schimb de informații cu autoritățile și organele Uniunii și cele naționale în cazurile în care actele respective permit supraveghetorilor financiari să divulge informații entităților respective sau în cazurile în care statele membre pot prevedea astfel de dispoziții cu privire la divulgarea informațiilor în temeiul dreptului aplicabil al Uniunii.

(4) Autoritatea stabilește modalitățile practice de punere în aplicare a normelor de confidențialitate menționate la alineatele (1) și (2).

(5) Autoritatea aplică Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei ⁽⁴⁴⁾.

Articolul 89

Norme de securitate privind protecția informațiilor clasificate și a informațiilor sensibile neclasificate

(1) Autoritatea adoptă norme de securitate proprii echivalente cu normele de securitate ale Comisiei pentru protecția informațiilor UE clasificate (IUEC) și a informațiilor sensibile neclasificate, în conformitate cu Deciziile (UE, Euratom) 2015/443 ⁽⁴⁵⁾ și (UE, Euratom) 2015/444 ale Comisiei. Normele de securitate ale Autorității acoperă, printre altele, dispozițiile privind schimbul, prelucrarea și stocarea informațiilor respective. Comitetul executiv adoptă normele de securitate ale Autorității în urma aprobării de către Comisie.

(2) Orice acord administrativ privind schimbul de informații clasificate cu autoritățile relevante ale unei țări terțe sau, în absența unui astfel de acord, orice transmitere excepțională ad-hoc de IUEC către autoritățile respective se aprobă în prealabil de către Comisie.

⁽⁴⁴⁾ Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei din 13 martie 2015 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 72, 17.3.2015, p. 53).

⁽⁴⁵⁾ Decizia (UE, Euratom) 2015/443 a Comisiei din 13 martie 2015 privind securitatea în cadrul Comisiei (JO L 72, 17.3.2015, p. 41).

*Articolul 90***Raportarea încălcărilor și protecția persoanelor care raportează**

- (1) Autoritatea instituie canale speciale de raportare pentru primirea și gestionarea informațiilor furnizate de persoane care raportează cazuri efective sau potențiale de încălcări ale:
- (a) Regulamentului (UE) 2024/1624, în ceea ce privește cerințele aplicabile instituțiilor de credit și instituțiilor financiare;
  - (b) Regulamentului (UE) 2023/1113;
  - (c) Directivei (UE) 2024/1640, în ceea ce privește cerințele aplicabile autorităților de supraveghere, organismelor de autoreglementare în exercitarea funcțiilor de supraveghere și FIU.
- (2) Persoanele care raportează prin intermediul canalelor respective și persoanele vizate beneficiază de protecția oferită de Directiva (UE) 2019/1937, după caz.
- (3) În urma prezentării rapoartelor în temeiul articolului 60 alineatul (4) din Directiva (UE) 2024/1640 de către autoritățile de supraveghere din sectorul nefinanciar, Autoritatea le poate solicita autorităților de supraveghere respective informații suplimentare cu privire la modul în care acestea au dat curs rapoartelor primite. Autoritățile de supraveghere respective furnizează prompt informațiile solicitate, dar nu divulgă informații care pot conduce la identificarea persoanei care efectuează raportarea.

*SECȚIUNEA 2***Cooperarea***Articolul 91***Cooperarea cu autoritățile europene de supraveghere**

- (1) Autoritatea stabilește și menține o cooperare strânsă cu AES, în special atunci când elaborează standarde tehnice de reglementare sau standarde tehnice de punere în aplicare, orientări sau recomandări care intră în sfera atribuțiilor lor specifice.
- (2) Până la 27 iunie 2025, Autoritatea încheie un memorandum de înțelegere cu AES, stabilind modul în care intenționează să coopereze în îndeplinirea atribuțiilor lor în temeiul dreptului Uniunii.

*Articolul 92***Cooperarea cu autoritățile fără mandat CSB/CFT**

- (1) Autoritatea cooperează și face schimb de informații cu autoritățile fără mandat CSB/CFT și, pe baza principiului necesității de a cunoaște și în mod confidențial, cu alte autorități și organisme naționale competente pentru asigurarea conformității cu Directivele 2009/110/CE, 2009/138/CE, 2014/17/UE, 2014/65/UE și (UE) 2015/2366, precum și cu AES, în limitele mandatelor lor specifice.
- (2) Autoritatea încheie un memorandum de înțelegere cu autoritățile prudențiale, în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 40 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, AES și celelalte autorități naționale competente pentru a asigura respectarea Regulamentului (UE) 2023/1114, stabilind în termeni generali modul în care vor coopera și vor face schimb de informații în îndeplinirea atribuțiilor lor de supraveghere în temeiul dreptului Uniunii în ceea ce privește entitățile obligate selectate și neselectate.

În cazul în care consideră necesar, Autoritatea poate încheia, de asemenea, un memorandum de înțelegere cu oricare dintre celelalte autorități sau organisme menționate la alineatul (1), stabilind în termeni generali modul în care vor coopera și vor face schimb de informații în îndeplinirea atribuțiilor lor de supraveghere în temeiul dreptului Uniunii în ceea ce privește entitățile obligate selectate și neselectate.

(3) Până la 27 iunie 2025, Autoritatea și BCE încheie un memorandum de înțelegere care stabilește modalitățile practice de cooperare și de schimb de informații în vederea îndeplinirii sarcinilor care le revin în temeiul dreptului Uniunii.

(4) Autoritatea asigură cooperarea și schimbul de informații eficace între toate autoritățile de supraveghere din sistemul de supraveghere CSB/CFT și autoritățile și organismele relevante, menționate la alineatul (1), inclusiv în ceea ce privește accesul la informațiile și datele din baza de date centrală CSB/CFT menționată la articolul 11.

Articolul 93

Parteneriate pentru schimbul de informații în domeniul CSB/CFT

(1) Atunci când este relevant pentru îndeplinirea sarcinilor menționate în capitolul II, Autoritatea poate stabili parteneriate transfrontaliere pentru schimbul de informații, în conformitate cu drepturile fundamentale și cu garanțiile procedurale judiciare, sau poate participa la parteneriate pentru schimbul de informații instituite în unul sau mai multe state membre, cu scopul de a sprijini prevenirea și combaterea spălării banilor, a infracțiunilor predicat și a finanțării terorismului. Participarea Autorității la un parteneriat deja existent este condiționată de acordul autorităților care au instituit un astfel de parteneriat.

(2) Atunci când Autoritatea instituie un parteneriat transfrontalier pentru schimbul de informații, aceasta se asigură că parteneriatul respectă cerințele de la articolul 75 alineatele (3), (4) și (5) din Regulamentul (UE) 2024/1624. Pe lângă entitățile obligate, Autoritatea poate invita autoritățile competente menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 44 literele (a), (b) și (c) din regulamentul respectiv, precum și organele, oficiile și agențiile Uniunii care au un rol în prevenirea și combaterea spălării banilor, a infracțiunilor predicat și a finanțării terorismului, să participe la parteneriat, în cazul în care o astfel de participare este relevantă pentru îndeplinirea sarcinilor și competențelor lor. Cu acordul unanim al membrilor participanți, alte părți terțe pot fi invitate să participe, ocazional, la reuniunile parteneriatului, după caz.

Articolul 94

Cooperarea cu OLAF, Europol, Eurojust și EPPO

(1) Autoritatea poate încheia acorduri de lucru cu instituțiile Uniunii, cu agențiile descentralizate ale Uniunii și cu alte organe ale Uniunii, care acționează în domeniul aplicării legii și al cooperării judiciare. Respectivele acorduri de lucru pot avea un caracter strategic, operațional sau tehnic și au, mai ales, drept obiectiv facilitarea cooperării și a schimbului de informații între părțile la acestea. Acordurile de lucru nu constituie un temei pentru autorizarea schimbului de date cu caracter personal și nu au caracter obligatoriu pentru Uniune sau pentru statele membre ale acesteia.

(2) Autoritatea stabilește și menține o relație strânsă cu OLAF, Europol, Eurojust și EPPO. În acest scop, Autoritatea încheie acorduri de lucru separate cu OLAF, Europol, Eurojust și EPPO, care stabilesc detaliile cooperării acestora. Relația urmărește în special să asigure schimbul de informații operaționale și strategice și de tendințe în ceea ce privește amenințările în materie de SB/FT cu care se confruntă Uniunea.

(3) Pentru a promova și a facilita buna cooperare între Autoritate și Europol, Eurojust și EPPO, acordurile de lucru cu acestea prevăd în special posibilitatea detașării ofițerilor de legătură la sediile celeilalte părți și stabilesc condițiile necesare în acest scop.

Articolul 95

Cooperarea cu țări terțe și cu organizații internaționale

(1) Pentru a atinge obiectivele stabilite în prezentul regulament și fără a aduce atingere competențelor respective ale statelor membre și ale instituțiilor Uniunii, Autoritatea poate stabili contacte și încheia acorduri administrative cu autoritățile CSB/CFT din țările terțe care dețin competențe de reglementare, de supraveghere și legate de FIU în domeniul

CSB/CFT, precum și cu organizații internaționale și cu administrațiile țărilor terțe. Acordurile respective nu creează obligații juridice pentru Uniune sau pentru statele membre ale acesteia și nici nu împiedică statele membre sau autoritățile lor competente să încheie acorduri bilaterale sau multilaterale cu respectivele țări terțe.

(2) Autoritatea poate elabora modele de acorduri administrative în vederea stabilirii unor practici consecvente, eficiente și eficace în cadrul Uniunii și a consolidării coordonării și cooperării internaționale în lupta împotriva SB/FT. Autoritățile de supraveghere și FIU fac tot posibilul pentru a respecta aceste modele de acorduri.

(3) În cazurile în care interacțiunea între mai multe autorități de supraveghere și FIU din Uniune, pe de o parte, și autorități din țări terțe, pe de altă parte, se referă la aspecte care intră în sfera sarcinilor Autorității, astfel cum sunt prevăzute la articolul 5, Autoritatea are un rol principal în facilitarea acestei interacțiuni, dacă este necesar. Acest rol al Autorității nu aduce atingere interacțiunilor regulate ale autorităților de supraveghere și ale FIU cu autoritățile țărilor terțe.

(4) În limitele competențelor sale în temeiul prezentului regulament și al actelor legislative menționate la articolul 1 alineatul (2), Autoritatea contribuie la reprezentarea unitară, comună, consecventă și eficace a intereselor Uniunii în forurile internaționale, inclusiv prin acordarea de asistență Comisiei în atribuțiile sale legate de apartenența Comisiei la Grupul de Acțiune Financiară Internațională și prin sprijinirea activității și a obiectivelor Grupului Egmont al unităților de informații financiare.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII GENERALE ȘI FINALE

Articolul 96

Accesul la documente

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 se aplică documentelor deținute de Autoritate.
- (2) Deciziile adoptate de Autoritate în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 pot face obiectul unei plângeri adresate Ombudsmanului European sau al unei acțiuni în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, în condițiile prevăzute la articolul 228 și, respectiv, articolul 263 din TFUE.
- (3) Dreptul de acces la documente nu se aplică în cazul informațiilor confidențiale care cuprind:
  - (a) informații sau date ale Autorității, ale supraveghetorilor financiari sau ale entităților obligate obținute ca urmare a îndeplinirii sarcinilor și activităților menționate la articolul 5 alineatul (2) și în capitolul II secțiunea 3;
  - (b) date operaționale sau informații legate de astfel de date operaționale ale Autorității și ale FIU, care se află în posesia Autorității ca urmare a îndeplinirii sarcinilor și activităților menționate la articolul 5 alineatul (5) și în capitolul II secțiunea 6.
- (4) Informațiile confidențiale menționate la alineatul (3) litera (a) care se referă la o procedură de supraveghere pot fi divulgate integral sau parțial entităților obligate care sunt părți la respectiva procedură de supraveghere, sub rezerva interesului legitim al persoanelor de a-și proteja secretele comerciale. Accesul respectiv nu se extinde la documentele interne ale Autorității, ale supraveghetorilor financiari și nici la corespondența dintre acestea.
- (5) Comitetul executiv adoptă măsuri practice pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 și a normelor privind divulgarea informațiilor referitoare la procedurile de supraveghere.

Articolul 97

Regimul lingvistic general

- (1) Regulamentul nr. 1 al Consiliului se aplică Autorității.
- (2) Comitetul executiv decide cu privire la regimul lingvistic intern al Autorității, care este în concordanță cu regimul lingvistic în cadrul supravegherii directe, adoptat în temeiul articolului 29.

(3) Serviciile de traducere și toate celelalte servicii lingvistice solicitate de Autoritate, altele decât interpretarea, sunt asigurate de Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene, înființat prin Regulamentul (CE) nr. 2965/94 al Consiliului⁽⁴⁶⁾.

Articolul 98

Protecția datelor

(1) Prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul prezentului regulament în scopul prevenirii SB/FT, astfel cum se menționează la articolul 70 din Directiva (UE) 2024/1640 și la articolul 76 din Regulamentul (UE) 2024/1624 se consideră necesară pentru îndeplinirea unei sarcini efectuate în interes public sau în exercitarea autorității publice cu care este investită Autoritatea în temeiul articolului 5 din Regulamentul (UE) 2018/1725 și al articolului 6 din Regulamentul (UE) 2016/679.

Atunci când elaborează orientări și recomandări în conformitate cu articolul 54 care au un impact semnificativ asupra protecției datelor cu caracter personal Autoritatea cooperează îndeaproape cu Comitetul european pentru protecția datelor instituit prin Regulamentul (UE) 2016/679, pentru a evita suprapunerile, neconcordanțele și insecuritatea juridică în sfera protecției datelor. Autoritatea, după ce a fost autorizată de Comisie, consultă și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor instituită prin Regulamentul (UE) 2018/1725. Autoritatea poate, de asemenea, invita autoritățile naționale pentru protecția datelor în calitate de observatori în procesul de elaborare a unor astfel de orientări și recomandări.

(2) În conformitate cu articolul 25 din Regulamentul (UE) 2018/1725, Autoritatea poate adopta norme interne care restricționează aplicarea drepturilor persoanelor vizate în cazul în care astfel de restricții sunt necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor menționate la articolul 70 din Directiva (UE) 2024/1640 și articolul 76 din Regulamentul (UE) 2024/1624.

Articolul 99

Răspunderea Autorității

(1) În cazul răspunderii extracontractuale, Autoritatea, în conformitate cu principiile generale comune legislațiilor statelor membre, repară toate prejudiciile cauzate de ea însăși sau de membrii personalului său în exercițiul funcțiunii. Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competență pentru litigiile privind despăgubirile în cazul unor asemenea prejudicii.

(2) Răspunderea financiară personală și răspunderea disciplinară a personalului Autorității față de Autoritate sunt guvernate de dispozițiile relevante aplicabile personalului Autorității.

Articolul 100

Acte delegate

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele 27 și 77 se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la 27 decembrie 2024.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolele 27 și 77 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

⁽⁴⁶⁾ Regulamentul (CE) nr. 2965/94 al Consiliului din 28 noiembrie 1994 de înființare a Centrului de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene (JO L 314, 7.12.1994, p. 1).

- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 27 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliul sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.
- (7) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 77 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliul sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 101

Acordul privind sediul și condițiile de funcționare

- (1) Dispozițiile necesare referitoare la găzduirea Autorității în statul membru în care aceasta își are sediul și facilitățile pe care le va oferi statul membru respectiv, precum și normele specifice aplicabile în respectivul stat membru personalului Autorității și membrilor familiilor acestora se stabilesc într-un acord privind sediul care urmează să fie încheiat între Autoritate și statul membru respectiv după obținerea aprobării Comitetului executiv.
- (2) Statul membru unde se află sediul asigură cele mai bune condiții posibile pentru a garanta buna funcționare a Autorității, inclusiv școlarizare multilingvă cu orientare europeană și legături adecvate de transport.

Articolul 102

Evaluare și revizuire

- (1) Până la 31 decembrie 2030 și, ulterior, la fiecare cinci ani, Comisia întocmește un raport privind performanța Autorității în ceea ce privește obiectivele, mandatul, sarcinile și amplasamentul acesteia, pe baza orientărilor Comisiei. Raportul respectiv examinează în special:
- (a) eventuala necesitate de a modifica mandatul Autorității și implicațiile financiare ale unei astfel de modificări;
  - (b) impactul tuturor activităților și sarcinilor de supraveghere ale Autorității asupra intereselor Uniunii în ansamblu și, în special, eficacitatea:
    - (i) sarcinilor și activităților de supraveghere legate de supravegherea directă a entităților obligate selectate;
    - (ii) supravegherii indirecte a entităților obligate neselectate;
    - (iii) supervizării indirecte a altor entități obligate;
  - (c) impactul activităților legate de sprijinirea și coordonarea FIU, în special coordonarea analizelor comune ale activităților și tranzacțiilor transfrontaliere efectuate de FIU;
  - (d) imparțialitatea, obiectivitatea și autonomia Autorității;
  - (e) caracterul adecvat al mecanismelor de guvernare, inclusiv componența și modalitățile de vot în cadrul Comitetului executiv și relația acestuia cu Consiliul general;
  - (f) eficiența Autorității din punctul de vedere al costurilor, dacă este cazul, separat în raport cu sursele sale distincte de finanțare;
  - (g) eficacitatea mecanismului de recurs împotriva deciziilor Autorității și mecanismele privind independența și răspunderea aplicabile Autorității;

- (h) eficacitatea acordurilor de cooperare și de schimb de informații dintre Autoritate și autoritățile fără mandat CSB/CFT;
  - (i) interacțiunea dintre Autoritate și celelalte autorități și organe de supraveghere ale Uniunii, inclusiv ABE, Eurojust, Eurojust, OLAF și EPPO;
  - (j) domeniul de aplicare al supravegherii directe, precum și criteriile și metodologia pentru evaluarea și selectarea entităților pentru supravegherea directă;
  - (k) eficacitatea competențelor de supraveghere și de sancționare ale Autorității;
  - (l) gradul de eficacitate și convergență a practicilor de supraveghere atins de autoritățile de supraveghere și rolul Autorității în cadrul acestora.
- (2) Raportul menționat la alineatul (1) examinează, de asemenea, dacă:
- (a) resursele Autorității sunt adecvate pentru îndeplinirea atribuțiilor sale;
  - (b) este oportun să se confere Autorității sarcini de supraveghere suplimentare în ceea ce privește entitățile obligate din sectorul nefinanciar, specificând, după caz, tipurile de entități care ar trebui să facă obiectul sarcinilor de supraveghere suplimentare;
  - (c) este oportun să se confere Autorității sarcini suplimentare în domeniul sprijinirii și coordonării activității FIU;
  - (d) este oportun să se confere Autorității competențe de sancționare suplimentare.
- (3) În fiecare al doilea raport, Comisia efectuează o analiză aprofundată a rezultatelor obținute de Autoritate în raport cu obiectivele, mandatul, atribuțiile și competențele sale, realizându-se inclusiv o evaluare pentru a se stabili dacă este încă justificată continuarea activității Autorității în raport cu obiectivele, mandatul și atribuțiile respective.
- (4) Raportul și, după caz, orice eventuală propunere care îl însoțește se transmit Parlamentului European și Consiliului.

Articolul 103

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 1093/2010

Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 se modifică după cum urmează.

1. Articolul 1 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (2), al doilea paragraf se elimină;
- (b) la alineatul (5), litera (h) se elimină.

2. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

- (a) punctul 1a se elimină;
- (b) la punctul 2, subpunctul (iii) se elimină.

3. La articolul 8 alineatul (1), se elimină litera (l).

4. Articolele 9a și 9b se elimină.

5. La articolul 17, alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Fără a aduce atingere competențelor care îi revin Comisiei în temeiul articolului 258 din TFUE, atunci când o autoritate competentă nu respectă avizul formal menționat la alineatul (4) de la prezentul articol în termenul menționat în acesta și când este necesară remedierea promptă a nerespectării în vederea menținerii sau restabilirii condițiilor neutre de concurență de pe piață sau în vederea garantării bunei funcționări și a integrității sistemului financiar, Autoritatea poate, în cazul în care cerințele relevante prevăzute de actele legislative menționate la articolul 1

alineatul (2) din prezentul regulament sunt direct aplicabile instituțiilor financiare, să adopte o decizie individuală adresată unei instituții financiare prin care i se solicită să ia toate măsurile necesare pentru a se conforma obligațiilor sale în temeiul dreptului Uniunii, inclusiv încetarea oricărei practici.

Decizia Autorității trebuie să fie conformă cu avizul formal emis de Comisie în temeiul alineatului (4).”

6. La articolul 19, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Fără a aduce atingere competențelor care îi revin Comisiei în temeiul articolului 258 din TFUE, atunci când o autoritate competentă nu respectă decizia Autorității, nereușind astfel să asigure că o instituție financiară respectă cerințele care îi sunt direct aplicabile în temeiul actelor legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament, Autoritatea poate adopta o decizie individuală adresată instituției financiare respective prin care să îi solicite să ia toate măsurile necesare pentru a se conforma obligațiilor sale în temeiul dreptului Uniunii, inclusiv încetarea oricărei practici.”

7. La articolul 33 alineatul (1), al doilea paragraf se elimină.

8. La articolul 40 alineatul (7), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Consiliul supraveghetorilor poate decide să admită observatori. În special, consiliul supraveghetorilor admite un reprezentant al Autorității pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului instituită prin Regulamentul (UE) 2024/1620 al Parlamentului European și al Consiliului (*) în cazul în care se discută sau se decide cu privire la aspecte care intră sub incidența mandatului său.

(*) Regulamentul (UE) 2024/1620 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2024 de instituire a Autorității pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj>).”

9. La articolul 81, alineatul (2b) se elimină.

Articolul 104

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 1094/2010

Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (2), al doilea paragraf se elimină.

2. La articolul 40 alineatul (5), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Consiliul supraveghetorilor poate decide să admită observatori. În special, consiliul supraveghetorilor admite un reprezentant al Autorității pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului instituită prin Regulamentul (UE) 2024/1620 al Parlamentului European și al Consiliului (*) în cazul în care se discută sau se decide cu privire la aspecte care intră sub incidența mandatului său.

(*) Regulamentul (UE) 2024/1620 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2024 de instituire a Autorității pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj>).”

3. La articolul 54, alineatul (2a) se elimină.

Articolul 105

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 1095/2010

Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (2), al doilea paragraf se elimină.
2. La articolul 40 alineatul (6), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Consiliul supraveghetorilor poate decide să admită observatori. În special, consiliul supraveghetorilor admite un reprezentant al Autorității pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului instituită prin Regulamentul (UE) 2024/1620 al Parlamentului European și al Consiliului (*) în cazul în care se discută sau se decide cu privire la aspecte care intră sub incidența mandatului său.

(*) Regulamentul (UE) 2024/1620 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2024 de instituire a Autorității pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj>).”

3. La articolul 54, alineatul (2a) se elimină.

Articolul 106

Dispoziții tranzitorii

(1) Până la 27 iunie 2028, articolul 11 se aplică numai supraveghetorilor financiari, instituțiilor de credit și instituțiilor financiare. Cu toate acestea, autoritățile de supraveghere din sectorul nefinanciar pot respecta deja, în mod voluntar, cerințele articolului respectiv înainte de data respectivă.

În scopul instituirii și menținerii bazei de date menționate la articolul 11, Autoritatea încheie un acord bilateral cu ABE privind accesul la baza de date CSB/CFT instituită în conformitate cu articolul 9a din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, precum și finanțarea și gestionarea în comun a acesteia. Acordul este încheiat pentru o perioadă convenită de comun acord, care poate fi prelungită până cel târziu la 30 iunie 2027. Pe parcursul perioadei respective, ABE este cel puțin în măsură să primească în continuare informații, să le analizeze și să le pună la dispoziție în conformitate cu articolul 9a alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 sau în conformitate cu prezentul regulament, în numele Autorității și pe baza finanțării puse la dispoziție de Autoritate în acest scop.

(2) Prin derogare de la articolul 13 alineatul (2), în cazul în care, în cursul primului proces de selecție, peste 40 de entități obligate s-ar califica pentru supraveghere directă în temeiul articolului 13 alineatul (1), Autoritatea îndeplinește sarcinile enumerate la articolul 5 alineatul (2) în ceea ce privește cele 40 de entități obligate sau grupuri care își desfășoară activitatea în cel mai mare număr de state membre, fie prin intermediul unor sedii, fie în temeiul libertății de a presta servicii.

În cazul în care aplicarea criteriului menționat la primul paragraf de la prezentul alineat generează peste 40 de entități obligate sau grupuri, Autoritatea selectează, dintre entitățile obligate sau grupurile care ar fi selectate în conformitate cu primul paragraf de la prezentul alineat și care își desfășoară activitatea în cel mai mic număr de state membre, pe cele cu cel mai mare volum al tranzacțiilor cu țări terțe în raport cu volumul total al tranzacțiilor lor, măsurat în ultimul exercițiu financiar.

(3) Prin derogare de la articolul 13 alineatul (3), procesul de selecție suplimentar prevăzut la articolul respectiv nu se aplică în cursul primului proces de selecție.

(4) Prin derogare de la articolul 48 alineatul (7), participarea FIU la evaluările *inter pares* este voluntară pe durata primelor două procese de evaluare *inter pares*.

Articolul 107

Începerea activităților Autorității

Comisia este responsabilă de instituirea și funcționarea inițială a Autorității până la 31 decembrie 2025. În acest scop:

- (a) Comisia poate desemna un funcționar al Comisiei care să acționeze în calitate de director executiv interimar și să exercite atribuțiile directorului executiv până când Autoritatea are capacitatea de a-și executa propriul buget, iar directorul executiv și-a preluat atribuțiile în urma numirii sale de către Comitetul executiv în conformitate cu articolul 70;
- (b) prin derogare de la articolul 62 alineatul (1), până la numirea președintelui Autorității, directorul executiv interimar poate convoca și prezida reuniunile Consiliului general, fără drept de vot;
- (c) prin derogare de la articolul 64 alineatul (4) litera (g) și până la adoptarea unei decizii menționate la articolul 70, directorul executiv interimar exercită competențele de autoritate împuternicită să facă numiri;
- (d) Comisia poate oferi asistență Autorității, în special prin detașarea unor funcționari ai Comisiei care să desfășoare activitățile Autorității sub responsabilitatea directorului executiv interimar sau a directorului executiv;
- (e) directorul executiv interimar poate autoriza toate plățile acoperite de credite înscrise în bugetul Autorității și poate încheia contracte, inclusiv contracte de angajare de personal, după adoptarea schemei de personal a Autorității.

Articolul 108

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 iulie 2025.

Cu toate acestea, articolele 1, 4, 49, 53, 54, 55, 57-66, 68-71, 100, 101 și 107 se aplică de la 26 iunie 2024, iar articolul 103 se aplică de la 31 decembrie 2025.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 31 mai 2024.

Pentru Parlamentul European

Președintele

R. METSOLA

Pentru Consiliu

Președintele

H. LAHBIB

ANEXA I

Lista coeficienților legați de circumstanțe agravante sau atenuante, în vederea aplicării articolului 22

Următorii coeficienți se aplică în mod cumulativ la cuantumurile de bază menționate la articolul 22 alineatul (4), pe baza fiecăreia dintre următoarele circumstanțe agravante sau atenuante.

I. Coeficienți de ajustare legați de circumstanțe agravante

1. În cazul în care încălcarea a fost săvârșită în mod repetat, se aplică un coeficient suplimentar de 1,1 pentru fiecare dată când încălcarea a fost repetată.
2. În cazul în care încălcarea a fost săvârșită pe o perioadă mai mare de șase luni, se aplică un coeficient de 1,5.
3. În cazul în care încălcarea a evidențiat deficiențe sistemice în organizarea entității obligate selectate, în special în ceea ce privește procedurile, sistemele de gestionare sau controalele interne, se aplică un coeficient de 2,2.
4. În cazul în care încălcarea a fost săvârșită în mod intenționat, se aplică un coeficient de 3.
5. În cazul în care nu s-a luat nicio măsură de remediere după ce s-a identificat încălcarea, se aplică un coeficient de 1,7.
6. În cazul în care personalul de conducere de nivel superior al entității obligate selectate nu a cooperat cu Autoritatea în cadrul investigațiilor acesteia, se aplică un coeficient de 1,5.

II. Coeficienți de ajustare legați de circumstanțe atenuante

1. În cazul în care personalul de conducere de nivel superior al entității obligate selectate poate demonstra că a luat toate măsurile necesare pentru a preîntâmpina încălcarea, se aplică un coeficient de 0,7.
2. În cazul în care entitatea obligată selectată a adus în atenția Autorității toate aspectele încălcării în mod rapid și eficace, se aplică un coeficient de 0,4.
3. În cazul în care entitatea obligată selectată a luat în mod voluntar măsuri pentru a se asigura că pe viitor nu mai pot fi săvârșite încălcări similare, se aplică un coeficient de 0,6.

ANEXA II

Lista cerințelor direct aplicabile menționate la articolul 22 alineatul (3)

1. Cerințele legate de precauția privind clientela menționate la articolul 22 alineatul (3) literele (a) și (b) din prezentul regulament sunt cele prevăzute la articolele 19, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 33, 34, 36, 39, 42, 44, 46 și 47 din Regulamentul (UE) 2024/1624.
2. Cerințele legate de politicile, procedurile și controalele la nivel de grup menționate la articolul 22 alineatul (3) litera (a) din prezentul regulament sunt cele prevăzute la articolele 16 și 17 din Regulamentul (UE) 2024/1624.
3. Cerințele legate de obligațiile de raportare menționate la articolul 22 alineatul (3) literele (a) și (b) din prezentul regulament sunt cele prevăzute la articolele 69, 70 și 71 din Regulamentul (UE) 2024/1624 și la articolele 9, 13 și 18 din Regulamentul (UE) 2023/1113.
4. Cerințele legate de politicile, procedurile și controalele interne menționate la articolul 22 alineatul (3) litera (b) din prezentul regulament sunt cele prevăzute la articolele 9, 10, 11, 18, 48 și 49 din Regulamentul (UE) 2024/1624 și la articolul 23 din Regulamentul (UE) 2023/1113.
5. Celelalte cerințe menționate la articolul 22 alineatul (3) literele (c) și (d) din prezentul regulament sunt cele prevăzute la articolele 73, 77, 78 și 79 din Regulamentul (UE) 2024/1624 și la articolele 7, 8, 10, 11, 12, 14, 16, 17, 19, 21, 24 și 26 din Regulamentul (UE) 2023/1113.